

Л.І. Ананченко

БЕРДИЧІВСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ
ЗАВОД “ПРОГРЕС”

ТРУДОВА ПОСТУП
завода-ветерана
(1980-2000)

ІСТОРИЧНИЙ НАРИС

ВІД АВТОРА

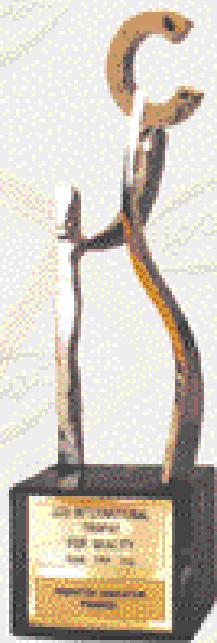
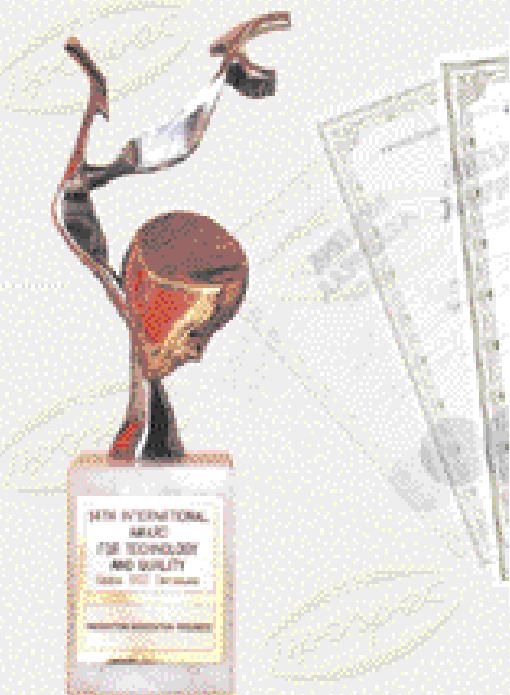
Цей нарис створено на основі архівних документів, спогадів ветеранів, очевидців подій тих часів, що наповнювали життя колективу заводу пафосом творчості, ентузіазму, віри та впевненості в прийдешнє майбутнє.

Автор сподівається, що кожний, хто прочитає книгу, матиме уявлення про те, що своє добре ім'я бердичівські машинобудівники ВАТ “Машинобудівний завод “Прогрес” вибороли завдяки працелюбству, патріотизму, нестримному бажанню переборювати всі труднощі на шляху до самовдосконалення, прагненню зробити своє підприємство кращим із кращих.

Автор вельми вдячний працівникам ВАТ, які поділилися своїми спогадами і матеріалами:

*Шабельнику О.А., Юр'єву М.П., Партуму Е.Є.,
Маярчуку П.О., Гайдамаченку В.О., Митку М.В.,
Смолянському Ю.Г., Козловському Ю.О.,
Морозову В.О., Бітману А.Б., Карпюку В.В.,
Житніку В.В., Галецькому Б.Д., Саєнку В.Г.,
Янчуку В.І., Грингольцу Л.В., Валуєву В.Е.,
Осадчуку А.Е., Мельнику В.Г., Мазуру Г.М.,
Барабашу А.М., Каліновському Е.С.,
Шеремету М.В., Архітчуку В.П., Тихому А.А.*

ГОРТАЮЧИ
СТОРІНКИ
ІСТОРІЇ

20 років відділяє нас від знаменої дати в історії заводу – 100-річчя з дня його заснування. З невеличкого механічного і чавунного виробництва з чисельністю працюючих у декілька десятків робітників, заснованого у 1880 році підприємцем Л.К. Плахецьким та купцем І.М.Доберським, завод за роки свого існування виріс в сучасне потужне підприємство, відоме не тільки у своїй країні, а й далеко за її межами.

На початку ХХ століття

Першим важливим чинником його виникнення була потреба цукровиробників, шкіряників, млинарів мати поблизу розташоване та добре налагоджене виробництво необхідного обладнання. Другим чинником – діюча розгалужена мережа залізничних шляхів, що з'єднувала в одне ціле систему перероблюючих підприємств і постачальників сировини.

На той час промисловість Бердичівщини мала достатньо розвинену сировинну базу, широку мережу потужних

переробних підприємств і виробника обладнання – завод “Прогрес”. Цукроваріння на той час посідало провідне місце. 14 пісочних і дві рафінадні цукроварні Бердичівщина забезпечували завантаження заводу “Прогрес”, стимулювали його до постійного технічного удосконалення та подальшого обслуговування цукровиробників. Значної кількості сучасного обладнання потребувало й супутнє цукроварінню горілчане виробництво. У Бердичівській окрузі знаходилась значна кількість великих і малих гуралень (спиртних заводів). Андрушівська, Червінська, Немиринська та більше 20 інших філій виборювали право на розташування своїх замовлень.

Користуючись вагомим авторитетом серед цукровиків, завод з 1903 року повністю перейшов на виготовлення і забезпечення обладнанням пісочних і рафінадних виробництв. За неповних 10 років за участю заводського колективу були збудовані і переобладнані Гарбівський, Киселівський, Корюківський, Мізенівський, Одеський, Супрунівський, Федорівський, Черкаський заводи та Ашехський у Манжурії. Постійно оновлювались заводським обладнанням Ярошівська, Янушпільська, Набілівська, Пенська, Ружавська пісочні цукроварні та Білоколодезька і Кашперівська рафінадні. Біля 120 цукрових підприємств країни були заводськими замовниками.

Завдяки активній торгівлі худобою Бердичівщина мала також добре розвинуту шкіряну промисловість. У самому місті знаходились дві великих гарбарні (шкіряні підприємства) та ще 27 – в прилеглих до міста населених пунктах. Вони теж тяжіли до заводу.

З початком першої світової війни завод перепрофілював своє виробництво і став працювати на потреби фронту.

Снарядний цех

Побудував снарядний і котельний цехи та електростанцію, що дало змогу в великій кількості виготовляти складні і трудомісткі елементи зброї – корпуси гранат і снарядів. У 1916 році військове відомство проклало до заводу залізничну колію, що забезпечило швидке відвантаження виробів.

Революційні події та австро-німецька окупація завдали заводу великих збитків. Тільки в другій половині 1920 року завод почав відроджувати зруйноване господарство. Чисельність працівників ледь сягала 38 чоловік. Ремонтували плуги, культиватори, соломорізки, виготовляли лемехи до плугів.

Зміна державного устрою сприяла адміністративному перевлаштуванню території України. Бердичівська округа, стала великим економічним центром від Волині до Поділля. Мілкоукладне сільське господарство стало колектив-

ним, ринкова економіка перетворювалась у планову. З 1926 року завод докорінно змінює свою спеціалізацію, починає виготовляти перші зразки хімічного устаткування. Це були сушильні барабани і печі, дефлегматори, холодильники, теплообмінники, фільтри, компресори та інше. З року в рік зростало виробництво, поширювався стаханівський рух за досягнення найвищих показників у праці, зростав творчий потенціал. Колектив впевнено йшов вперед, але мирну працю обірвала війна. Одні із зброєю в руках відійшли від заводських воріт на фронти Великої Вітчизняної війни, своїм життям виборювали право на мирну працю, інші – на Уралі, в місті Очері, разом з робітниками інших евакуйованих підприємств самовіддано працювали над виконанням оборонних завдань.

Наслідки війни

До війни завод був найпотужнішим підприємством Житомирщини. Мав біля 2000 працівників, виготовляв

велику кількість обладнання для підприємств хімічної промисловості, чорної і кольорової металургії, сільського господарства. Загальна вартість споруд і обладнання перевищувала 11 мільйонів карбованців. Страшні наслідки залишила після себе війна. Окупанти знищили майже все. Демонтували і вивезли біля 350 одиниць обладнання, зруйнували виробничі приміщення. Нанесені ними збитки сягали 10 мільйонів карбованців. З першого дня визволення міста розпочалась відбудова підприємства, а вже з лютого 1944 року завод працював на потреби Першого Українського фронту, виконував завдання Народного Комісаріату – забезпечував випуск мінометного озброєння – і тільки в переможному 1945 році почав переорієнтовуватись на виготовлення мирної продукції. Працювали завзято, не жаліючи себе. Ентузіазм і сила духу були головною рушійною силою відбудови заводсько-господарства. Підняли з руїн механічний, модельний та інструментальний цехи, запустили ковальсько-котельний. Велику увагу приділяли відбудові соціальної сфери. Під кінець 1945 року відновили та надали працівникам 600 квадратних метрів житла, всі квартири підключили до електромеханічного, а половину з них – до водогону. Остаточно мирний режим роботи встановився після відміни в державі воєнного стану та переходу на 8-ми годинний робочий день. Починалась перша післявоєнна відбудовча п'ятирічка.

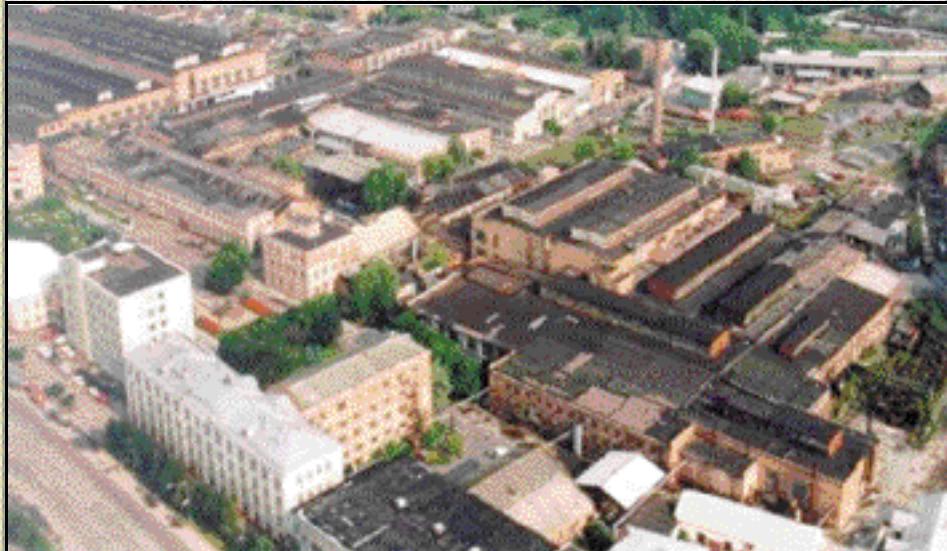
Плідно трудились над розробкою високопродуктивного хімічного устаткування. За короткий час розробили і впровадили у виробництво нові конструкції змішувачів та розчинників віскози, кристалізаторів для нафтоперегонних виробництв, листових фільтрів, багатоярусних стрічкових сушарок, фільтрів для регенерації мастил. З 1947 року завод виконує важливе державне замовлення –

надає допомогу сільському господарству: виготовляє запасні частини до тракторів, молотарок, віялок. Поступово чисельність працюючих зростає майже вдвічі. Опановуються передові методи праці, новітні технології, серед яких електрозварювання за методом академіка Є. Патона. Важливою подією в житті заводу стало завершення відбудови і введення в дію на повну потужність у 1950 році ливарного цеху.

Самовіддана праця всього колективу заклада надійний фундамент для наступних звершень. Але подальший розвиток заводу потребував збільшення виробничих потужностей. У зв'язку з цим збудували шліфувальне приміщення фільтрпресового цеху, впровадили швидкісне різання металу, почали використовувати природний газ. У механічному цеху замінили практично весь застарілий станко-парк на нові токарні та шліфувальні верстати. Більше 3-х мільйонів карбованців витратили на перепрофілювання та модернізацію виробництва. За десять років напруженої праці колектив не тільки відродив зруйноване війною господарство, а й підняв його на більш високий рівень.

На початку п'ятдесятих років перед заводом постало ще одна складна проблема. В цей час в державі створювалась нова система управління народним господарством. На зміну галузевим Міністерствам прийшли Ради народного господарства. Завод було підпорядковано Київській Раді. Зміна багаторічних традицій господарювання боляче вдарила по виробництву, важким тягарем лягла на його фінансову базу. Виключно завдяки напруженні праці всього колективу виробництво не знизило темпів, завод продовжував працювати на перспективу. Міцнів і розквітав у славі багатотисячний заводський колектив.

Завзятість, наполегливість, трудова наснага допомагали долати всі перешкоди, що виникали на шляху до визнання.

Панорама головного заводу

«ПРОГРЕС» став взірцем, одним із най-більш розвинутих виробників, визнаних постачальників сучасного складного устаткування практично для всіх галузей народного господарства, яке за своїми якостями не поступалося закордонним зразкам, а в деяких випадках – навіть було кращим за нього.

Промислова політика заводу змінювалася відповідно до вимог часу: від виробника і постачальника комплексного обладнання для підприємств-цукровиробників завод перетворився в одне з найбільш розвинутих виробництв у галузі хімічного машинобудування.

1880

2000

Активно проводилася його розбудова та технічне переоздоблення. На околиці міста, на схід від старого заводу, на площі у 44 гектари стрімко зростало і набирало потужності нове, добре оснащене виробництво. Практично, це був новий сучасний завод, який в подальшому отримав назву «Ливарно-механічний комплекс».

Ливарно-механічний комплекс

Його потужності давали змогу більш раціонально організувати все виробництво, значно збільшити обсяги робіт у виготовленні хімічного устаткування. На нових виробничих площах крім ливарного цеху розташувались цехи, спеціалізовані на виготовленні автоматичних, рамних, дискових, вакуумних, фільтрувальних пресів та обладнання з титану.

Розбудовувалось і переобладнувалось господарство головного завода. Увійшли до складу діючих два нових прогони в заготівельному виробництві. Розуміючи, що

подальший розвиток заводу неможливий без нарощування власного творчого потенціалу, без забезпечення належних умов роботи технічних служб та управлінського персоналу, збудували новий 6-ти поверховий інженерно-адміністративний корпус, збільшили чисельність технічного персоналу, поліпшили його якісний склад за рахунок молодих спеціалістів, розуміючи, що це один із шляхів досягнення у майбутньому бажаних результатів.

Роки, що передували восьмидесятим, були насичені численними технічними наробітками і значними виробничими досягненнями, що лягли в основу подальшого кількісного і якісного зростання виробництва. Інженерні служби разом з науковцями напружено працювали над новими більш досконалими зразками обладнання, проводили науково-дослідну роботу, спрямовану на поліпшення їх якісних показників. Конструкції машин і апаратів постійно удосконалювались. За видатні виробничі досягнення колектив заводу був удостоєний високої державної нагороди — ордена Трудового Червоного Прапора. Велика кількість фахівців та виробничників нагороджена орденами і медалями.

Завдяки наполегливим творчим пошукам Григорія Івановича Сміrnova вікова історія розвитку і становлення заводу знайшла широке висвітлення в його книзі «Трудова поступ завода-ветерана», що була видана у 1980 році.

У ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

Перегорнута ще одна визначна сторінка в історії розвитку заводу. Утворене наполегливою працею попередніх поколінь економічне підґрунтя забезпечило колективу стрімке зростання виробничої та соціальної сфери. Вісімдесяті роки були наповнені визначними досягненнями і здобутками. Розгалужене заводське господарство, яке сформувалось на засадах невпинного зростання виробничих потужностей, спрямованих на всебічне забезпечення машинним обладнанням підприємств хімічних, добуваючих та переробляючих галузей народногосподарського комплексу країни, має у своєму складі добре налаштовані спеціалізовані виробництва, вагомий творчий потенціал, високої кваліфікації кадри.

1880

2000

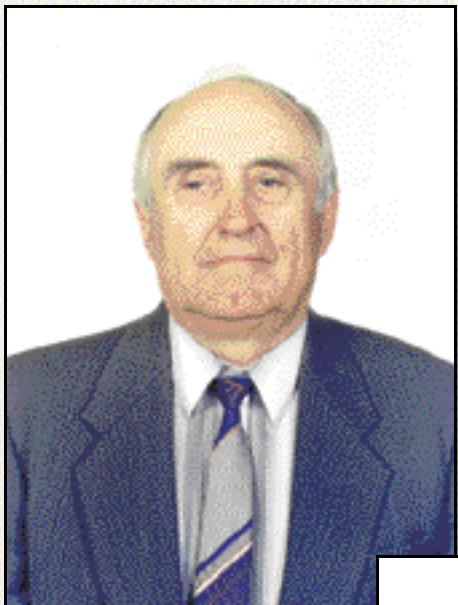
Складні завдання постають перед колективом заводу після ХХVI з'їзду КПРС, що відбувся у березні 1981 року. Значно підвищуються вимоги до ефективності виробництва та якості виробленої продукції і на цій основі до виконання і перевиконання планів економічного і соціального розвитку. Потрібно створювати і виготовляти більше високопродуктивного обладнання, в тому числі для принципово нових технологічних процесів. Перш за все, перед заводом постало завдання — підвищити технологічний і якісний рівень вже освоєного обладнання, а воно було дуже різноманітним — від невеличких фільтрів, що використовувались у виробництві електролітів, вагою всього у півтори сотні кілограмів, до найпотужніших фільтрувальних пресів, вагою у сотні тонн кожний.

А.М. Грабський

Найбільшим попитом як у нашій країні, так і за її межами користувалися камерні фільтри баштового типу, над створенням і удосконаленням яких активно працювали інженерні служби на чолі з головним інженером Гонтаржом А.Ф. і на той час з головним конструктором Грабським А.М., який потім з 1983 по 1991 рік займав посаду головного інженера заводу.

Творчим доробком великої групи фахівців, до

Г.В. Брояк

галузях народного господарства та сприяють зростанню добробуту країни.

ІІІ видкими темпами відбуваються зміни у виробничій сфері. В кожному колективі, на кожному робочому місці вишукуються резерви, всі зусилля працівників спрямовуються на

складу якої входять конструктори Буль В.В., Рогов М.Т., Манаков М.М., Застер Ю.Е., Хмелівський А.І., Юрківський О.Ф., Брояк Г.В., Лемперт К.Э., Хворостяний Г.Х., Лис В.С., Зевін А.С., технологи Смолянський Ю.Г., Бочковський П.А. стають розробки більш досконалих, більш продуктивних машин, які знаходять своє застосування в багатьох

В.В. Буль

О.П. Цемер

значно підвищити відповідальність кожного робітника за результати праці. Розпочинається масовий рух робітничих колективів за досягнення високих показників. Передові виробничники і цілі колективи стають на трудову вахту, виходять з ініціативами за досрочове завершення планових завдань.

безумовне виконання планових показників і соціалістичних зобов'язань, досрочове завершення п'ятирічки. Питання підвищення продуктивності праці стає головною турботою адміністрації, профкому та партійного комітету, які, відповідно, очолюють Цемер О.Ц. та Ярмолюк А.І.

Основним осередком на виробництві стають бригади, що дає можливість

А.І. Ярмолюк

Працювати без допомоги підсобних і допоміжних робітників з високою якістю виробленої продукції виступає колектив комплексної бригади ливарного цеху №17 на чолі з кавалером двох орденів Трудової Слави Сивобородськом М.Ф. Фрезерувальник цеху №15 Залевський В.Б. започатковує ініціативу — виконати завдання п'ятирічки за чотири роки.

Б.В. Рибак

За три з половиною роки беруть зобов'язання виконати свої особисті завдання фрезерувальник того ж цеху Ричков А.Я., токарі Ліщук Д.С., Пастух І.Я., Русін М.С., Рибак Б.В.

Виконання п'ятирічки за чотири роки стає зобов'язанням бригади формувальників ливарного цеху №1 Чумака В.І. Її підтримують комплексні бригади Луговського В.Г., Візгіна А.А., Покушевського В.Ф., Бражніченка М.І., Гончара А.А., Ресіча П.Ф.

та багатьох інших, взагалі — більше 400 робітників.

Комплексні бригади заготівельного цеху №2 Душинського В.М. і Пшеголінського Й.М. весь свій виробничий і творчий потенціал спрямовують на виконання завдань першого року п'ятирічки до свого професійного свята — Дня машинобудівника. Загальну колективну відповідаль-

М.І. Бражніченко

майже чотирьох тисяч.

Напружену працює колектив заводу на протязі всього першого року п'ятирічки і виборює першість у змаганні серед підприємств Міністерства хімічного і нафтового машинобудування. Друге місце серед ливарних виробництв Міністерства посідає колектив ливарного цеху № 1 на чолі з Гор'кавим С.П.

Широкого розповсюдження набуває змагання під девізом «60-ти-річчю утворення СРСР – 60 ударних тижнів», а також 30-ти денна трудова вахта колективів на честь кожної союзної республіки. Ініціатором ювілейного змагання виступає комплексна бригада заготівельного цеху Пшеголінського М.Й., де кожний прагнув вишукати

ність за кожного члена бригади беруть на себе колективи формувальників ливарного цеху №17 під керівництвом Бруя К.А., Орловського Б.М., Пасюка В.О., обрубувальників Коломійця М.В., заливальників Волинця І.С. та землеробів Скидана В.Т. Ініціативу ростовчан – «Працювати без невстигаючих» – підтримують біля 2 тисяч робітників. Стрімко збільшується кількість бригад, а чисельність робітників, що входять до їх складу, починає сягати

Й.М. Пшеголінський

носкладальному №3 - Візігіна А.А., Каліновського А.М., Пятецького Б.І., Слюсаренка М.І. та робітники Рейдер Л.М., Мороховець О.Г., Поповіченко М.М., Бац Л.Л., Лобода Ю.А. Відмінних результатів досягають бригади Пасюка В.А., Сивобородька М.Ф., Плаксюка А.С., Бруя К.А. з ливарного №17, свердлувальників Железнякова А.В. з механічного №15.

День у день нагромаджуються фонди надпланово виготовленої продукції. Це був перший результат впровадження і розповсюдження передових починів та ініціатив «Працювати без невстигаючих», «П'ятирічці ефективності і якості – робітничу гарантію», «Робітничій ініціативі – інженерну підтримку».

резерви та максимально ущільнити робочий день. Робітники володіють багатьма суміжними професіями, в колективі діє принцип взаємозамінності. Продукцію виготовляють тільки високої якості і на ній завжди стоїть клеймо бригади. З великою віддачею трудяться члени бригади Климчук А.Т., Козачук П.М., Кулик А.Д.. Переможцями у цьому змаганні виходять бригади формувальників першого ливарного Чумака В.І., Ольшевського Е.Л., у меха-

Вагомий внесок у виконання заводом виробничих планів і зобов'язань роблять молоді працівники. Серед 38 молодіжних колективів, що діяли на різних ділянках виробництва, не було відстаючих. Понад 700 молодих робітників стали ударниками праці.

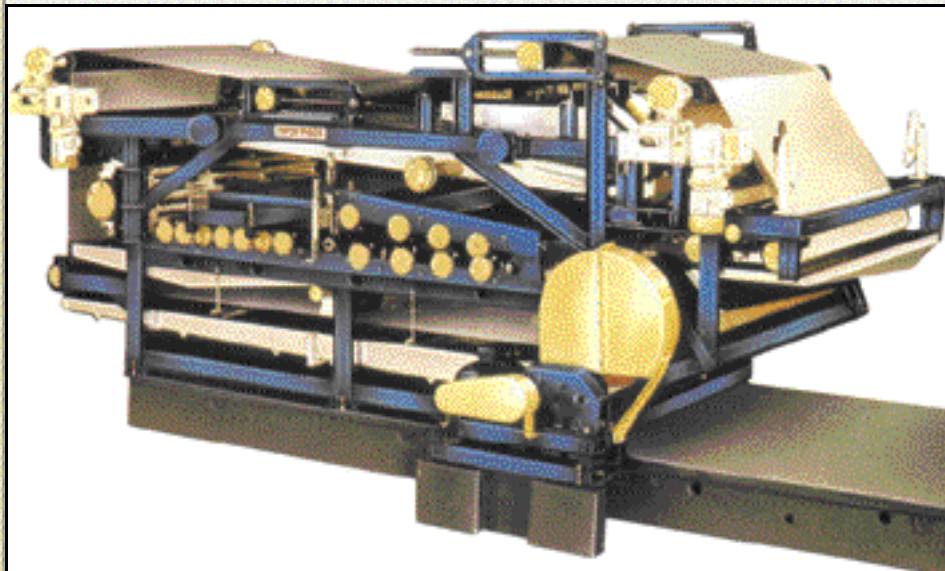

В центрі — бригадир В.М. Чубарук

Ударно працюють молодіжні бригади Крижби В.Ф., Савчука В.І., Гордєєва В.Г., Чубарука В.М. Бригадні форми організації праці стають запорукою успіху в роботі. Колективна праця дозволяє найбільш повно розкривати здібності кожного робітника, проявляти ініціативу для кращого виконання планів і завдань. У бригадах ефективніше вирішуються питання навчання робітників, оволодіння суміжними професіями.

Складне завдання підвищення народного добробуту, і в

першу чергу, поліпшення постачання населення продуктами харчування, розв'язує в цей час колектив заводу. Як і всі велики промислові підприємства країни, завод має безпосереднє відношення до реалізації цих планів. Насамперед, потрібно було значно збільшити виробництво нового сучасного обладнання для важливих пускових новобудов п'ятирічки і виробників мінеральних добрив для сільського господарства.

Стрічковий фільтр

Плідно працюють конструктори. У стислі строки друге конструкторське бюро розробляє для потреб виробників калійних добрив нові стрічкові фільтри, що приходять на зміну застарілих, недоліком яких була відсутність регенерації фільтрувальної тканини, що приводило до її перевитрат. Низька надійність у роботі окремих вузлів

спричиняла часті зупинки всієї лінії.

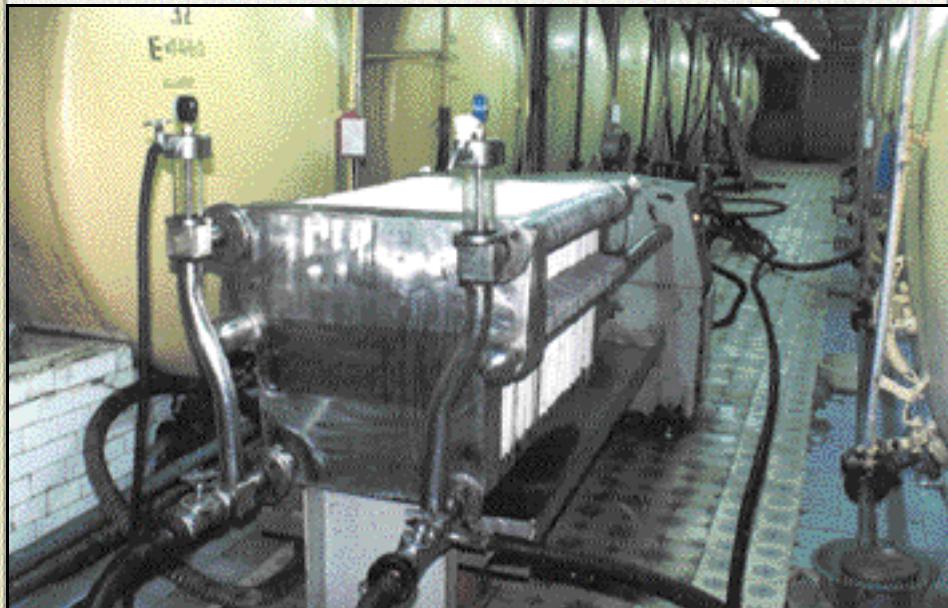
Для збільшення виробництва кормових добавок для потреб тваринництва розробляється цілий ряд нових комплексних технологічних ліній. Однією з таких, по виробництву кормових фосфатів, стає листовий фільтр (ЛВАЖ-100), який виконує відокремлення фосфорної кислоти від миш'яку та домішок важких металів. Повністю герметизована машина з автоматичним циклом управління дозволяє ліквідувати шкідливу працю при вивантаженні, а збільшення площин фільтрації до 100 квадратних метрів дозволяє значно підвищити продуктивність праці, знизити затрати виробництва.

Все більше розроблених і виготовлених заводом машин і апаратів використовується на підприємствах агропромислового комплексу, де переробляється сільськогосподарська продукція. Млинарські комбінати потребують значної кількості нового високо-продуктивного обладнання, що могло б забезпечити виробництво більшої кількості високоякісного борошна.

Вібросит о РЗ-БЦА для просіювання борошна

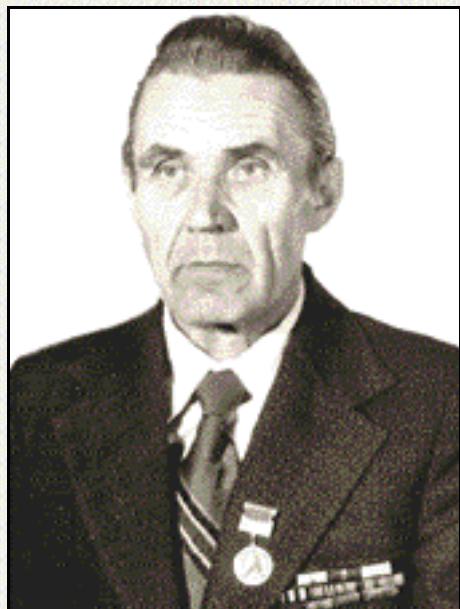
Для комплектування подібних ліній розробляються і виготовляються циліндричні вібросита. Обладнані ними мукомельні комбінати здатні виготовляти особливо тонкого помолу борошно, що значно підвищує його якість і скорочує витрати на виробництво.

Фільтр преси для освітлювання
фільтрування соків та вин

Уконструкторському бюро №2 розробляють фільтр для харчової промисловості, який використовується для виробництва різних соків і вин. Робота виконується надзвичайно швидко. Випробування фільтра призначається на Первомайському виноробному заводі восени, під час збору врожаю. Очолюють ці роботи керівник групи Тодосов Т.Т. і ведучий конструктор Манаков М.М. Всі розуміють важливість і відповідальність завдання. Пра-

цюють творчо, не втрачаючи жодної години конструктори Крисько Е.Б., Петренко К.Ю., Шемовець В.Е.

М.М. Манаков

Значним внеском у вирішенні продовольчої програми стають також розроблені фахівцями заводу автоматичні фільтри з площею фільтрації у 32 і 36 квадратних метрів, що використовуються у пивоварінні. Вони замінили фільтри з ручним вивантаженням осадку та малоекективні фільтрувальні чани, що дозволяє різко підвищити процес інтенсивності фільтрування пивних заторів і вилущення пивної дробини, збільшити обортність варочних агрегатів. Творили нову машину Застер Ю.Е., Манаков М.М., Хмелівський А.І, Рудницький Я.В., Новожилов В.В. та інші. Оригінальну конструкцію у металі виробили робітники бригад Трясунова М.Е., Савчука В.І., Гнатюка С.М., Ройтенберга Б.М., Росовецького Г.О.

Ще одне не менш складне і важливе завдання постало перед колективом заводу на початку вісімдесятих років – забезпечення високопродуктивними машинами вуглепереробної галузі, в першу чергу, її збагачувальних фабрик, які нагромаджували з року в рік мільйони тонн відходів флотації і не були спроможними їх

переробити. Для їх складування займались великі земельні площини, а для будівництва мулонагромаджувачів в густонаселених районах вільних площ уже фактично не було. Закордонне обладнання на той час не могло в цілому вирішити цієї проблеми тому так актуально була поставлена проблема переробки. В 1981 році завод одержав замовлення на виготовлення фільтра з поверхнею фільтрації у 250 квадратних метрів. Маючи добрий попередній досвід та налаштоване виробництво, терміново приступили до виконання цього завдання. Менш як за півроку такий фільтр був виготовлений і відправлений для промислових випробувань у Донецьк на Центральну збагачувальну фабрику, але, як дослідний зразок, він ще не мав привабливого вигляду і потребував деяких доробок. За роботу взялась одна із кращих бригад складальників цеху №18 Коцюруби В.Е. і в короткий термін зуміла усунути всі недоліки, налагодити систему управління, відрегулювати всі механізми.

Дисковий вакуум-фільтр ДШ-100

То була пора надій і сподівань як для заводських спеціалістів, так і для працівників ЦЗФ. Гірникам конче потрібна була своя високо-продуктивна недорога тех-

ніка. Але нове народжувалось не просто. В напружених пошуках пройшло кілька місяців, поки наш фільтр зробив перші кроки. Машина сповна проявила свої найкращі якості: працювала надійно, продуктивно, вологість осаду була нижчою ніж на сусідніх пресах. Фільтр примушували працювати в найжорсткіших експлуатаційних умовах, створених виробничниками. Одночасно конструктори вели постійний авторський нагляд. Опрацьовували все нові і нові варіанти посилення його надійності і довговічності. Майже рік фільтр випробовується і визнається таким, що відповідає всім вимогам виробництва. Це стало новою сторінкою у фільтрувальній справі. Шлях до такого визнання був нелегкий. За ним стояла напружена праця всього заводського колективу.

Найбільші фільтри, що на той час вироблялись на заводі, не влаштовували повною мірою потреб замовників. Були спроби перейти цю межу і раніше, але розроблений і виготовлений заводом фільтр тоді не пройшов промислових випробувань. Отже, при проектуванні цієї машини використовується досвід і попередніх невдач. Складання проводиться в цехах основного виробництва, бо в експериментальному замало місця. У виготовленні деталей беруть участь практично всі заготівельні і випускаючі цехи. Чітка організація робіт, оперативне використання технічної ініціативи інженерів, техніків і робітників дозволяють виготовити нову машину у стислі строки, забезпечити її продуктивну роботу в промислових умовах і розпочати серійне виробництво.

Взагалі, дискові вакуумні фільтри, маючи розвинуту фільтруючу поверхню при невеликих виробничих площах, знаходять широке застосування в багатьох виробництвах,

а конструктори разом з науковцями активно продовжують працювати над створенням нових модифікацій таких машин. З'являються фільтри «Гірник» та «Сибір», які уже мають ряд принципових відмінностей від традиційних конструкцій, що дає змогу виробникам використовувати їх при обробці залізорудних, уранових та золотоносних руд. Розробляють їх конструктори Тодосов Т.Т., Глівінський К.М., Пепеляєва Т.Л., Яновський Ю.А., Городиський Ю.Д., у тісній співдружності з науковцями.

Новим інженерним витвором стає фільтр з площею фільтрації у 140 квадратних метрів, який створюється у дуже стислі строки групою провідних спеціалістів заводу у складі Нейолова О.М., Власенка П.П., Сої В.Ц., Реготуна Г.М., Макарової Л.А.

Виконуючи програму науково-технічного прогресу, інженерними службами проводиться подальша робота над створенням надійних конкурентоспроможних машин.

Однією з таких стає сушарка БН-2,8 для флотоконцентратів, що збільшує вологознімання майже у шість разів. У створенні її активну участь беруть конструктори групи Твердохліба М.Б. та робітники котельно-складального цеху.

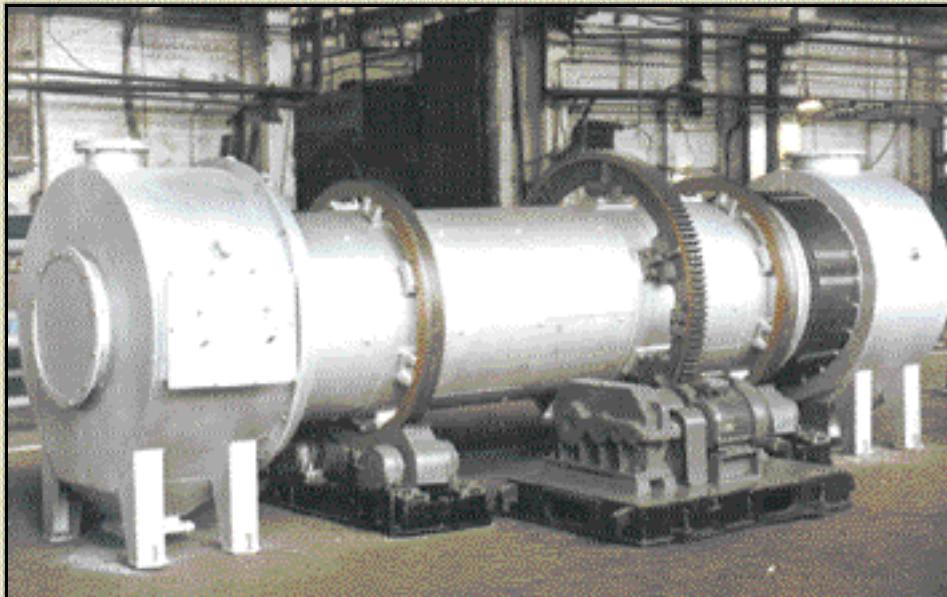
З появою проблеми активного захисту навколошнього середовища для потреб великої кількості малотоннажних очисних споруд створюються принципово нові конструкції машин.

Однією з таких стає стрічковий фільтр гравітаційного типу з дотискуванням осаду. Розробляють цю досить складну, принципово і конструктивно нову машину,

1980

2000

Сушарка БН-2,8

оснащено автоматикою, в якій застосовується чимало новітніх технічних рішень, конструктори Доманський Ф.П., Грузицький О.Е., Яремчук М.І.. Перший його зразок виготовляють колективи слюсарів-складальників експериментального цеху у складі бригад Неплюєва М.С. і Панасюка В.П.

Колективи конструкторських бюро № 4 і № 7 разом з робітниками цеху № 15 виготовляють самий потужний із діючих фільтрпрес з площею фільтрації 600 квадратних метрів. Ця подія засвідчила високий професійний рівень проектувальників і робітників, зростання технологічних можливостей цеху та професійної майстерності його робітників.

У створенні нових машин нарівні з конструкторами і технологами завжди активну участь беруть працівники

Механічна дільниця експериментального цеху
експериментального та електромонтажного цехів,
колектив шефмонтажників.

В.В. Качуринський

Практично всі новітні розробки проходять через руки умільців експериментального, до складу якого входять висококваліфіковані котельники, слюсарі-складальники, зварювальники, розмітники, верстатники. Один із кращих в колективі — котельник Качуринський В.В., знавець своєї справи, носій оригінальних ідей, що неодноразово використовуються спеціалістами при від-

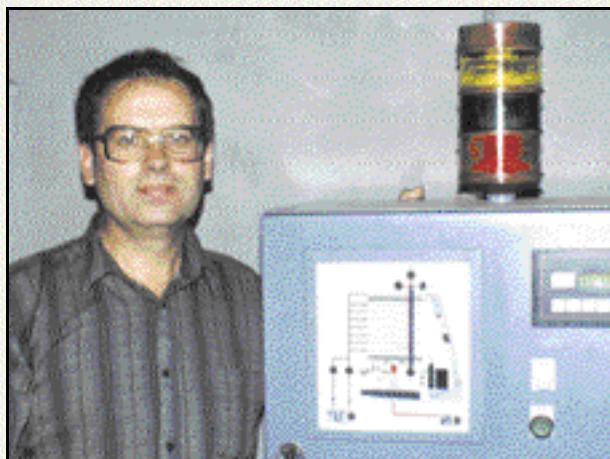
працюванні нових конструкцій машин.

Вагомий вклад в загальні здобутки колективу вносить комплексна бригада Бондарчука С.О, що налічує у своєму складі біля десятка робітників, які досконало володіють багатьма професіями. Немало умільців і в бригаді Неплюєва М.С., але попереду завжди Войцехівський О.П., Доманський Е.А. та Венгловський В. Постійно турбуються про стан справ у колективі начальник цеху Мікуніс В.П. та старший майстер Закревський Л.В.

Дуже відповідальні роботи виконують електромонтери. З-під їх умілих рук виходять складні пульти управління для машин і апаратів. Робити їх надійними і безвідмовними стало невід'ємною рисою цього колективу.

Найскладніші новітні розробки за допомогою фахівців відділу головного конструктора (у складі Брояка Г.В., Хворостяного Г.Х., Лемперта К.С., Лиса В.С., Зевіна А.С.) вони спроможні відтворювати у діючих складних приладах, що суттєво змінюють і підносять на більш високий рівень виробничі якості всього обладнання, яке виготовляє завод.

Найвищою продуктивністю праці відзначається бригада Халтуріна Д.В. у складі Мухіної Л.П., Баранської К.Д., Резнік В.М., Томашевської Н.В. та Лабунець В.Р., які виготовляють засоби автоматики до різноманітних фільтрувальних установок. Плідно трудяться електромонтажниці Кравець М.В. та Івасюк Б. над виготовленням пультів управління. Їхня робота характеризується високою якістю і надійністю. Не відстають від них і робітниці бригади, яку очолює один з найкращих електромонтажників – Шевчук В.А.

В.А. Шевчук чи напівавтоматичних. Це змушувало виробників обладнання розробляти і виготовляти складні сучасні системи автоматики.

Досить складним виявилось впровадження таких систем на підприємствах — користувачах, чиї спеціалісти і робітники не мали практично ніякого досвіду в їх обслуговуванні. Траплялись навіть випадки коли автоматика виводилася з ладу безпосередньо замовниками. Заводські спеціалісти вимушенні були виїжджати на місця та навчати обслуговуючий персонал.

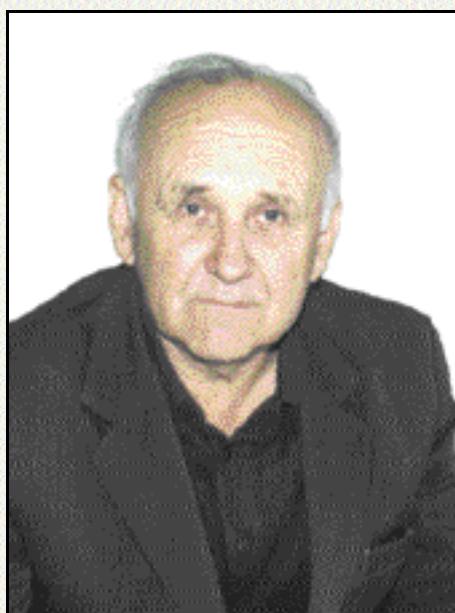
Складні і відповідальні завдання покладаються на шефмонтажників. Виконуючи свої прямі обов'язки з монтажу і налагодження обладнання у замовників, вони одночасно збирають інформацію про недоліки в його роботі, вивчають та спільно з конструкторами і технологами працюють над його удосконаленням. Найбільш плідно трудяться, виконуючи найскладніші

То був нелегкий, дуже цікавий, вкрай напруженій період роботи, що вимагав від кожного повної самовіддачі, період стрімкого переходу багатьох галузей виробництва від ручного управління процесами до автоматичних

монтажні роботи, слюсарі-складальники Заруцький В.А., Артемійчук Ф.Ф., Якобчук В.А., Сахно В.М., Толкачов В.А., Усіт О.Е., Блават А.М., інженер-технолог Толкач А.М., начальник дільниці Завадський А.Й.

Увирішенні важливих питань створення умов для високопродуктивної праці вагомий внесок на всіх етапах проектування і організації виробництва робить колектив відділу головного технолога. Прагнучи постійно вдосконалювати технологію виготовлення обладнання, спеціалісти відділу спрямовують всі зусилля на забезпечення зростаючих обсягів виробництва, в першу чергу, без збільшення кількості працюючих та зменшення витрат металу. Достойний внесок в цю важливу справу роблять заступник начальника відділу Смолянський Ю.Г.,

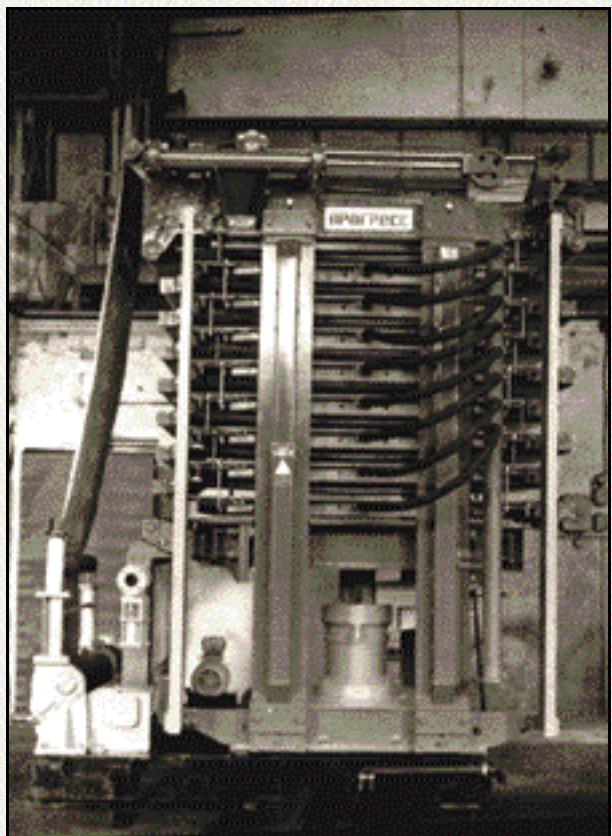
інженери Krakov'jak М.М., Березовський С.К. та ціле бюро механоскладальних робіт Бентківського А.А. Начальник бюро інструментів і пристосувань Ковалев А.М., разом з конструктором Дубовиком В.Н., вперше на заводі впроваджують пружинно-гіdraulічні затискувачі на поздовжньо-стругальних верстатах, спеціальні гідрошайби для затискування зубчатих вінців. Разом з Бондзюком В.А. впроваджують агрегатний верстат для обробки цапф до дискових вакуум-фільтр-

А.М. Ковалев

рів, який діяв в автоматичному режимі і значно підвищував продуктивність праці.

Широку дорогу до нового прокладає творча інженерна думка. Великий вклад в цьому напрямку вносять раціоналізатори і винахідники, чия праця стає запорукою винаходу цілої низки принципово нових рішень, які дозволили різко підвищити продуктивність праці та якість виготовленої продукції, скоротити витрати енергії і матеріальних ресурсів. На рахунку винахідників Саєнка В.Г., Городиського Ю.Д., Ханта Р.М., Канторовича Г.Г., Манакова М.М., Буля В.В., Воєводіна Л.О. десятки нових технічних рішень.

Автоматичний фільтрпрес ФАМО

Традиційною у новаторів заводу стає колективна творчість у вирішенні найскладніших виробничих проблем. Велику роботу у справі механізації трудомістких робіт по вивантаженню осадку на фільтрпresaх ви-

конує творча група винахідників бюро №2 у складі Веледницького І.П., Грабської Н.К., Воєводіна Л.О. За їхньою пропозицією розробляються спеціальні пристрой, які забезпечують механізацію цього процесу. Колектив конструкторського бюро на чолі з Нікітіним О.А. за пропозицією Грабського А.М., Застера Ю.Е., Завадського А.Й., Шабельника О.А., Якобчука В.А., Буля В.В. створює для анілінофарбової промисловості конструктивно відмінний від своїх попередників (ФПАКів) автоматичний фільтр типу «ФАМО». Він набагато легший та удвічі нижчий, що забезпечує його досить високу привабливість для користувачів такого обладнання.

Працюючи над заміною гостродефіцитних нержавіючих сталей, винахідники Грабський А.М., Буль В.В., Манаков М.М., у співдружності з науково-дослідним інститутом хімічного машинобудування створюють принципово нову технологію виготовлення фільтрів з нержавіючої сталі, що дає змогу значно їх здешевіти. Деталі, що раніше виготовлялись суцільно нержавіючими, виготовляються методом покриття звичайних сталей тонким шаром нержавіючого металу. Для цього не потребується спеціального обладнання чи спеціально навчених робітників, все виконується на традиційних робочих місцях. У співдружності з конструктором ВГК Глівінським К.М. така технологія вперше започатковується при виготовленні вузлів до автоматичних камерних фільтрувальних пресів.

Спільна творча праця заводських фахівців та виробничників створює міцне економічне підґрунтя для подальшого удосконалення і розвитку виробництва та нарощування його потужностей, і уже перший рік

приносить вагомі здобутки. Планові показники і соціалістичні зобов'язання значно перевиконуються. Виробляється більше 6-ти тисяч найменувань різного промислового устаткування і велика кількість запасних частин до нього. Дев'ять виробів отримують державний «Знак якості» у тому числі автоматичні камерні та дискові вакуумні фільтри, стрічкові змішувачі, апарати з обертовими барабанами. Виробляється велика кількість обладнання для важливих новобудов п'ятирічки. Підприємства-виробники мінеральних добрив у Краснодарі, Калузі, Тобольську, Омську та пускові об'єкти обласних та районних об'єднань «Сільгосптехніки» достроково отримують майже 130 одиниць новітнього високопродуктивного обладнання на суму 600 тисяч карбованців.

В напруженій праці колектив заводу виборює першість у змаганні серед підприємств Міністерства хімічного і нафтового машинобудування. Кращими виробничими колективами, переможцями у змаганні, виходять комплексні бригади заготівельного цеху Душинського В.М., стержньовиків ливарного Мельника М.Я., слюсарів механоскладальних робіт Трясунова М.Е. Звання кращих за професією вибирають токарі Слободенюк М.К. та Горофенюк Д.Г., слюсар-складальник Мичківський А.П., формувальник Чумак І.В., обрубувальник Зафатаев Д.І. За підсумками роботи бригада, токарів Чижика М.В. виборює звання кращого молодіжного колективу. Старанно трудяться молоді робітники бригади фрезерувальників з цеху №3, до складу якої входять Василевський С.В., Яцета І.В., Клюєв І.А.

Великою повагою на заводі користується бригада стержньовиків Мельника М.Я. з ливарного цеху №1, до складу якої також входить багато молодих робітників.

Значну допомогу в оволодінні секретами виробництва молодим робітникам заготівельного цеху надають досвідчені виробничники Мілян Г.В., Ковзун М.Ф., Корнієнко Е.М.

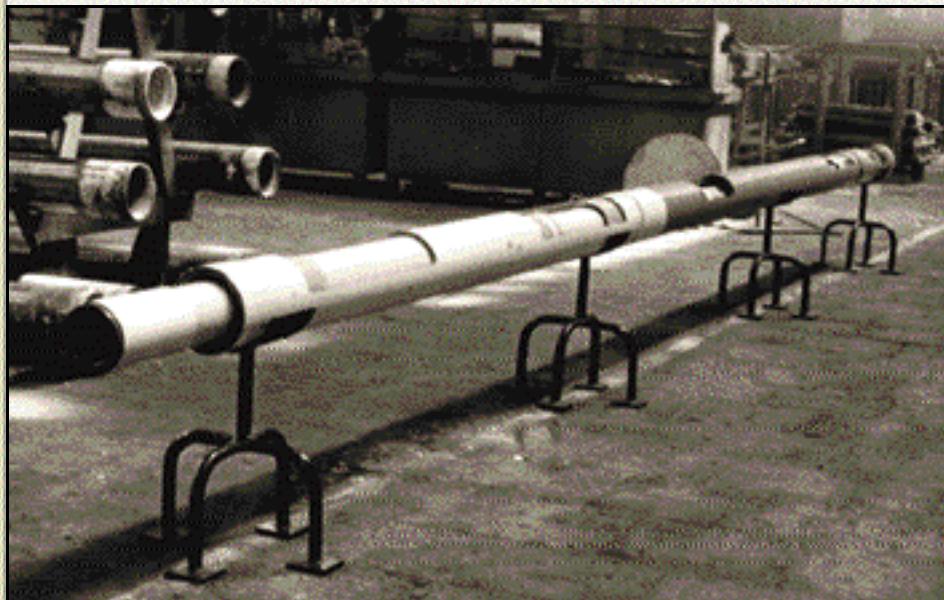
Дружно працює бригада електрообмотувальниць електросилового цеху на чолі з Верезумською Р.А., яка забезпечує безперебійну роботу всього обладнання, де використовуються електродвигуни.

П.В. Слюсар

Відмінником змагання серед майстрів Міністерства (МХНМ) стає старший майстер ливарного цеху №17 Слюсар П.В., а в галузевому змаганні переможцями виходять котельник цеху № 5 Апатор В.Д., токар цеху №3 Каліновський А.М., газорізальник цеху №2 Петровський А.Г., формувальник цеху №17 Плаксюк А.С., токар цеху №15 Комарницький А.С.. Звання «Відмінник якості Міністерства» вибирають слюсар цеху №15 Серьогін М.С. та електрозварник цеху №4 Крижба В.Ф.

Середина п'ятирічки ставить перед колективом ще більш напружені і відповіальні завдання — нарощування виробництва різного обладнання для важливих новобудов країни та запасних частин до сільськогосподарських машин. І з цим важливим завданням колектив справляється вчасно. Вже в третьому кварталі 1983 року було виготовлено 440 таких машин і апаратів, а також велику кількість запасних частин. Цей рік стає для заводу роком стрімкого нарощування виробництва нових для нас виробів — гвинтових забійних двигунів, що стали важливою складовою частиною у розбудові газонафтової промисловості країни. Уже наприкінці року нафтовики отримують 500 секцій таких двигунів.

Гвинтовий забійний двигун

Це зовсім нове для заводу обладнання потребувало значних витрат на його виробництво, а відсутність

досвіду, спеціального оснащення та короткий термін виконання підготовчих робіт поставили перед колективом складні завдання. Були залучені всі інженерні служби, та найбільше навантаження припадало на відділ головного технолога, який розробляв і реалізовував заходи технічного переозброєння. Спочатку встановили 46 одиниць універсального і спеціального металорізального обладнання. Під керівництвом старшого майстра Боримського І.В. інструментальники в стислі строки виготовили спеціальне оснащення. Над виготовленням прес-форм для гумування статорів двигунів працював один з найкращих слюсарів-інструментальників Енжиєвський Б.Ф., вимірювальні прилади найвищого гатунку, різьбові калібри виготовили токар Юрчик П.П. і різьбошліфувальник Воронін В.М.

Значні труднощі виникли з верстатами, що призначались для виготовлення основної деталі двигуна – ротора. Наш постачальник такі верстати ще не виготовляв, та й свого подібного нічого не мали. Конче потрібний був верстат для глибокого свердління отворів. Завдяки наполегливим пошукам Омелянчука В.І., на той час заступника головного технолога, в короткий строк такий верстат був знайдений і установлений. Але ж і він потребував доробки.

Ущільнення в його маслоприймачі не гарантували надійності і вимагали постійного регулювання та заміни. Приєднались до цієї справи спеціалісти головного механіка. Виконана конструкторським бюро механоенергетичного відділу модернізація цього верстата дозволила до мінімуму скоротити витікання рідини, полегшити його обслуговування та підвищити культуру самого виробництва. Завдяки творчим доробкам Кондратюка А.Е., який очолював це бюро, виробництво

отримало конструктивно новий верстат, що давав можливість на повну потужність розгорнати виготовлення таких двигунів.

Через нестачу виробничих площ на старому заводі основне виробництво двигуна розташовується на ливарно-механічному комплексі. Цех вісімнадцятий обробляє ротори, шпинделі і статори, цех двадцятій — ущільнення та різні дрібні деталі, п'ятнадцятий — різьбові з'єднання і прикінцеву роботу складання двигунів. В третьому цеху нарізують ротори. Першими, хто почав виконувати цю дуже складну і відповідальну роботу, стали фрезерувальники Шапкін Л.І. і Юзік В.В.

Л.І. Шапкін

Початок виробництва виявився не зовсім втішним. Потрібно було виготовити випробувальну партію в 60 секцій, а виготовили менше десяти. Багато було різних причин, що впливали на виконання цього важливого завдання, та вони з часом знайшли своє рішення.

Вивчення досвіду виробників таких двигунів з міста Кунгур свідчило про необхідність значної доробки технології. Спеціалістами відділу головного зварювальника розробляється і

впроваджується обкатка валів і труб у спеціальній оснастці, що дозволяє при виготовленні окремих деталей зменшити припуски на механічну обробку і значно скоротити час їх виготовлення. Значна кількість деталей обробляється на верстатах з числовим програмним управлінням. Впроваджується багатоверстатництво при виготовленні роторів, опановується свердлування отворів на глибину 3-х метрів на спеціальному модернізованому розточувальному верстаті, розробляється і виготовляється спеціальний стенд для скручування секцій і багато іншого.

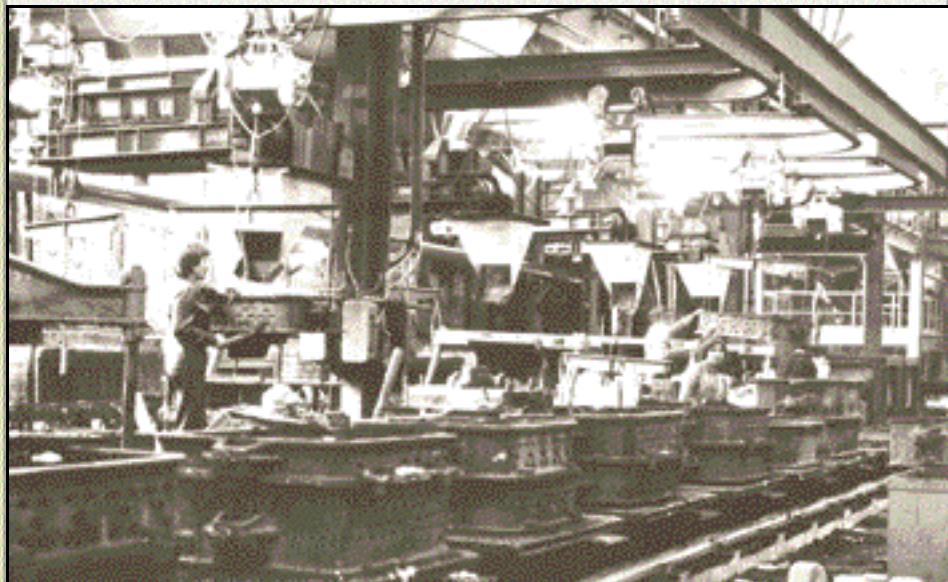
До верстатів стають досвідчені робітники і невдовзі виробництво двигуна починає набирати обертів. Продовжується пошук більш економного і прогресивного виготовлення ротора – найскладнішої деталі двигуна. Головний технолог Мельник В.Г. дає пропозицію, яка кардинально змінює всю технологію його виготовлення. Механічне нарізування на верстаті замінюється прокатуванням, що скорочує процес виробництва з восьми годин до десяти хвилин. Разом з науковцями науково-дослідного інституту машинобудування створюється спеціальний прокатний стан, який дає змогу значно здешевити весь процес виготовлення цього складного обладнання.

Колектив продовжує нарощувати обсяги виробництва. Достроково виконує план 3-х років п'ятирічки, додатково виготовляє значну кількість надпланової продукції. Одне з провідних місць в забезпеченні темпів такого зростання займають ливарники. Левова кількість деталей та заготовок для потреб обробляючих і складальних виробництв, серед яких дуже складні і відповідальні, виготовляється ними у відливках.

До 26 тисяч тонн чавунного і 2 тисячі тонн кольорового литва в рік спроможні виготовляти ливарники. Підвищення продуктивності праці у цьому виробництві мало для заводу особливі значення, адже тут на початку цієї п'ятирічки ще було майже 800 працівників.

Тяжке, шкідливе на багатьох ланках для здоров'я робітників виробництво потребує постійної уваги, докорінного поліпшення умов праці.

Ливарний цех №1, що був споруджений ще на початку 40-вих років, за своїми характеристиками вже не відповідав вимогам часу, тим більше, що знаходився в густо населеному районі міста і шкідливо впливав на навколишнє середовище. Спроби його зупинити довгий час не знаходили належної підтримки у Міністерстві і ще до 1992 року він залишався діючим. Але поступово це виробницт-

Дільниця машинного формування

во все-таки було сконцентроване в новому, сучасному, на-
багато потужнішому ливарному цеху №17, який мав до-
сить високий рівень механізації виробничих процесів, де
широко застосовувались новітні технології та високопро-
дуктивне устаткування.

Завдяки творчій взаємодії кращих спеціалістів відділу
головного металурга у складі конструкторів Шевченка
В.М., Семчука О.Е., технологів Леончука І.П., Краупа
Ф.Й., Душевського С.М., наполегливій праці головного
металурга Маєрчука П.О. ливарники разом з
модельниками зуміли своєчасно підготувати і налаштувати
це складне виробництво для задоволення постійно
зростаючих потреб заводу. Самовіддана творча праця
багатьох фахівців ливарної справи та передових
виробничників сприяла досягненню успіхів, визнанню
цього колективу, як одного з лідерів серед багатьох
колективів заводу.

Важкий і дуже складний

процес цього виробництва забезпечується завдяки на-
пополегливій праці безпо-
середніх організаторів ви-
робництва – майстрів та їх
помічників-бригадирів. Тут
все – важливе. Від того,
яким воно було на початку,
залежало його майбутнє.

А починалось все з
дільниці підготовки пісків
для виготовлення ливарних
форм, яку очолювала
Л.В.Норченко-Нестерчук,
визнаний фахівець у цій
справі, що мала великий

Л.В. Норченко-Нестерчук

досвід, пройшла шлях від робітниці до майстра. Біля двох десятків робітниць нарахувалось в її бригаді, яка забезпечувала всі потреби цеху в формувальних матеріалах.

Добре виконували вони свої обов'язки, вміло обслуговували численні елеватори, бігуни, транспортери, живильники. Вироблена ними формувальна маса завжди відповідала всім технологічним вимогам, що було вкрай важливо, адже від її якості значною мірою залежала якість продукції, яку виготовлятимуть ливарники. Відмінно виконували свої обов'язки Ярмолинська А.Я., Паламарчук Н.О., Пасічник А.О., Кнігницька М.С.

Для забезпечення зростаючого попиту у кольоровому литві створили спеціальну дільницю. Довгий час її очолював старший майстер Душевський С.М., який зумів згуртувати навколо себе робітників, націлити їх на

Дільниця по виготовленню стержнів

досягнення високих показників. Мобільний колектив, який мав у своєму складі велику кількість робітників високої кваліфікації, випускав найскладніші вироби високої якості.

Коли виникла потреба у бригадирові стержньовиків, без вагань призначили Зінаїду Гурбич. Не тому, що колектив на сто відсотків складався із жінок, а за її високий професіоналізм, організаторські здібності та уміння працювати з людьми. Багато років вона залишається взірцем для всієї бригади, прикладом сумлінного виконання своїх обов'язків.

Дільниця відливок в металевих формах

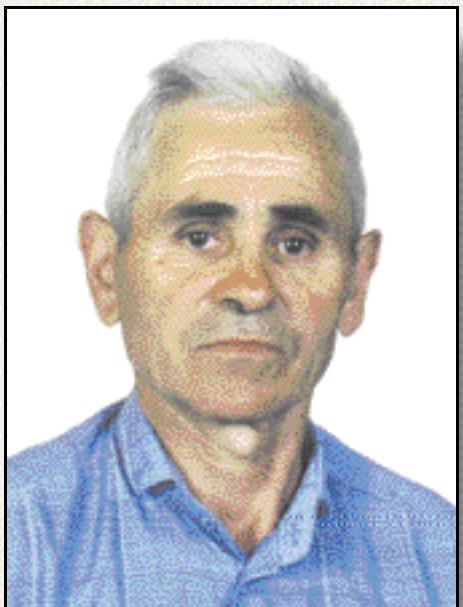
Зразки продуктивної праці показували бригади ливарників Бедовського Ю.І., Горобця Г.Д. та Волинця І.С. Високою організованістю і сумлінністю відзначилася бригада Сивобородька М.Ф., що виготовляла сталеве литво. Взаємозамінність, суміщення професій, дозволяли

Бригада М.Ф. Сивобородька

цьовитою людиною, що уболівала за виробництво, як за свою особисту справу. Колектив був вихованний так, що не

цирався ніякої роботи. Не було в них ні стропальників, ні вантажників, ні прибиральників, все виконували самі. Все, що знаходилося на дільниці, перебувало під їх всевидющим оком, до всього вони мали справу. Обладнання, виробничі і побутові приміщення утримувались у зразковому стані. Не без підстав цей колектив виходив багаторазовим переможцем у змаганні, мав таку славу, що сягала далеко за межі заводу. Їхніми вмілими руками

М.Ф. Сивобородько

Фрагмент пам'ятника М.Островському нументальний пам'ятник заводським робітникам, що загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. Разом з іншими заводськими умільцями створили пам'ятник для міста Боярки, письменнику-бійцю Миколі Островському.

Надзвичайно відповідальною ділянкою, що завершує ливарну справу, є очистка і обрубка відливок. Праця на цій дільниці, яку довгий час очолював старший майстер Слюсар П.В., вкрай важка, і люди йшли туди працювати без особливого ентузіазму. Але якщо вже приходили, то приживались надовго. Сам майстер менше за все прагнув показати, що він тільки керівник. Навпаки, проявив себе як умілець, що досконало володіє всіма професіями на дільниці, і неодноразово доводив це особистим прикладом. Його людяність, справедливість, дбайливість, вимогливість та особлива виробнича педагогіка завжди знаходили стежку до кожного робітника. Недарма він удостоєний почесного звання «Майстер першого класу».

Великим було господарство цієї дільниці, яка

були виготовлені і складні художні відливки, що відобразились у пам'ятниках для міст Житомира, Каховки, Бердичева. Виготовили

они і мо-

об'єднувала кілька бригад. Однією з них була бригада Коломійця М.В., що нараховувала у своєму складі більше 30 чоловік. Кожен володів кількома професіями. Корнійчук В.Х., Башинський А.І. добре опанували нові прогресивні види робіт із застосуванням дробеструмних та гідрравлічних машин.

Найвідповідальнішою ділянкою була формовка крупного літва старшого майстра Михальського С.П. Завдяки його винятковій працелюбності, вимогливості до себе і до підлеглих дільниця стала зразком високої організації праці, не раз виходила переможцем у змаганні із суміжниками. За плечима Михальського С. П. – надійна школа виробничої майстерності Ляшенка П.І. Виховав і сам він немало молодих робітників. Окрім його вихованці потім самі стали майстрами високої кваліфікації.

Багато років відпрацював у ливарному Ковальчук С.Ф. Як водилося, ще “зеленим” юнаком прийшов він у цех і жодного разу не зрадив ні своїй професії, ні рідному заводу, став бригадиром на дільниці дрібної формовки. То була нелегка, кропітка і дуже примхлива робота. Потрібно було володіти якимось особливим відчуттям, високим професіоналізмом, щоб уміти все передбачити, попередити можливі недоліки в роботі підлеглих, щоб літво виходило з-під їх рук якісним.

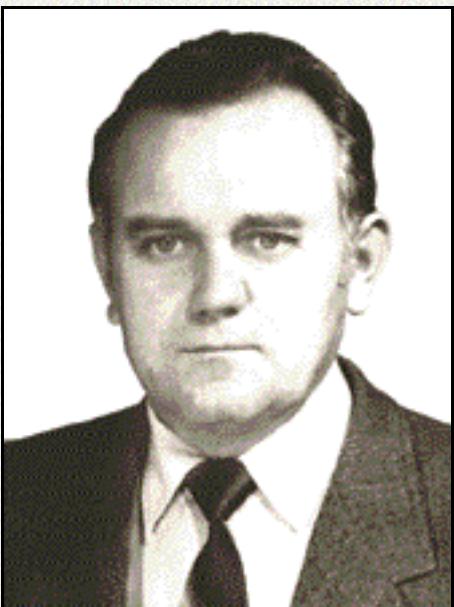
Вагомим внеском у загальні здобутки стали виробничі досягнення бригад формувальників Романова Л.В., Ольшевського Е.П., Бруя К.О., Пасюка В.О., Чумака В.І., стержньовиків Скидана В.Г., Теплюка М.І., Кравчука А.А.

Колектив цеху за високі виробничі показники отримав почесне право найменуватися – колективом комуністич-

Бригада формувальників ливарного цеху №1. Бригадир В.І. Чумак

В центрі — бригадир В.І. Чумак
трованістю, неухильною спрямованістю на досягнення
найвищих показників у праці.

Ю.О. Козловський

ної праці
імені XXV
з'їзду
КПРС.
Ливарники
сімнадцято-
го завжди
йшли в
авангарді
виробницт-
ва, здобува-

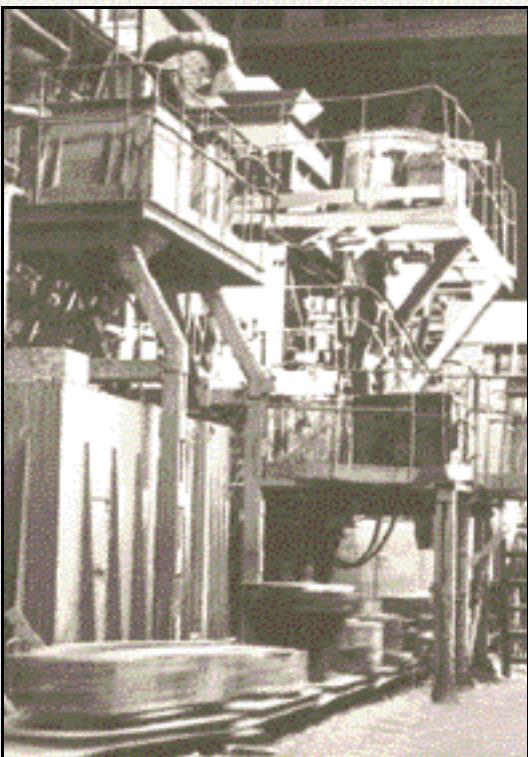
ли славу
своєю згур-
тованістю, неухильною спрямованістю на досягнення

Найкращими своїми ри-
сами, вони завдячували ко-
лективу того «першого»
ливарного, з якого виходи-
ло їхнє коріння, де були їх
витоки.

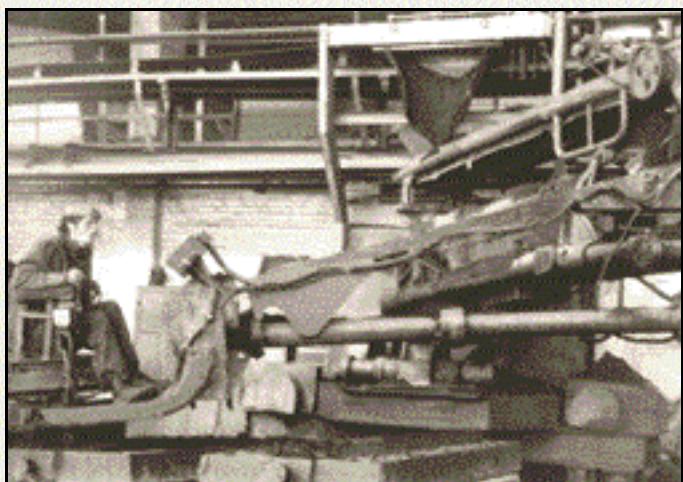
Довгий шлях до успіху і
визнання пройшов Козлов-
ський Ю.О., що успадкував
цю складну справу від виз-
наного лідера і організатора
ливарного виробництва
Козловського Володимира
Олександровича, який ви-
плекав цілу плеяду енергій-
них організаторів і знавців
ливарної справи. Серед них:

Мельничук А.М., Ярош Ю.О. і сам Козловський Ю.О.

Характерними рисами кожного із них стали висока відповіальність за доручену справу та зосередженість на досягненні бажаного результату. Багато років на різних посадах, від майстра до заступника начальника ливарного цеху №1, відпрацював Козловський Ю.О. Мав добру практику в управлінні, користувався повагою в колективі, але коли отримав пропозицію очолити ще більше виробництво, спочатку трохи розгубився, зважаючи на його масштабність і складність. Один прогін цеху №17, що мав площину 1,5 тисяч квадратних метрів, перевищував весь перший ливарний цех, а таких прогонів було три лише в головному корпусі цеху. Працювати доводилось в дуже жорсткому, напруженому режимі. Доводилось виправляти помилки, допущені при проектуванні і спорудженні цеху, проводити реконструкцію та модернізацію, створювати додаткові потужності для виробництва зростаючої кількості алюмінієвого литва, а ще забезпе-

Лінія виготовлення форм із самотверднучих сумішей

Вигот овлення ливарних форм піскомет ами

чити ефективне з'єднання двох колективів.

Не стояла остоярона і адміністрація заводу. Знайшли кошти для придбання сучасного високопродуктивного обладнання.

За кордоном закупили формувальні машини, виконали значні роботи по механізації багатьох трудомістких процесів. Велику увагу приділяли покращенню побутових умов для працівників. І вже на перші результати не довго чекали. Колектив почав стабільно виконувати виробничі завдання. Виготовлена ливарниками продукція сягала десятки відсотків від загальних обсягів заводського виробництва. Це дозволило повністю забезпечити внутрішні потреби і потреби великої кількості зовнішніх замовників.

Неможливо уявити собі ливарне виробництво без модельного, яке є однією із основних його складових. На протязі багатьох років воно очолювалось ентузіастами і знавцями цієї важливої справи, уболівальниками за збереження високого авторитету модельника: Залевським А.П., Галецьким Б.Д., Паваловським А.В., Середою Ж.Д. Багато років віддав улюблений модельний справі Щавінський Е.С., котрий потім протягом 15 років

Дільниця виготовлення дерев'яних моделей очолював різні виробничі ділянки ливарно-механічного комплексу. Успадкував від них добре налагоджену справу Шеремет М.В. Від попередників він отримав досконале виробництво з хорошими традиціями, носіями яких були ветерани та передові виробничники: модельник високої кваліфікації Гуменюк Г.А., досвідчений майстер дільниці Драчук І.М. та багато інших. У свій час вони разом закінчили ремісниче училище, разом прийшли на завод і так довгі роки працювали пліч-о-пліч. Прищеплювали їм любов до професії модельника визнані фахівці своєї справи Старжинський М.П. і Долежал В.Ф. Учні стали справжніми майстрами, а потім довгі роки самі навчали інших. Працювали, не розраховуючи на нагороди та подяки, віддавали себе повністю виробництву.

Був Гуменюк Г.А. не тільки сумлінним виконавцем, а й творцем. За його пропозиціями неодноразово змінювали модельно-ливарну технологію, що приносило немалі прибутки.

І.М. Драчук

Довгі роки в цеху разом з батьком, досвідченим модельником Драчуком І.М., трудиться його син Станіслав, який так добре опанував цю справу, що згодом став бригадиром.

Наслідуючи його приклад, молоді ще на той час робітники Щавінський В.Е., та Свірський В.С. теж самовіддано працювали, виконуючи найскладніші роботи по забезпеченню ливарників модельним оснащенням.

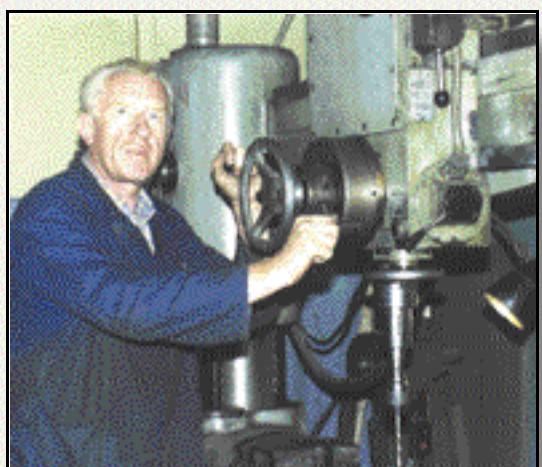
Неперевершенні знавці своєї справи, модельники Кобко В.К., Княжук Г.І., Косаківський В.Й., маючи великий виробничий і життєвий досвід, самі працювали відмінно та навчали молодих робітників, створюючи кадровий потенціал на заміну ветеранам, щоб не переривався високий професіоналізм і авторитет модельника. Зразковим виконанням робіт відзначились столяри Андрухович В.Д., Миньківський І.А., Томашевський Р.Е., Михальський Б.В., Романюк Л.Ф.

З великим натхненням, молодим завзяттям працював Середа В.Д.. Він створив багатий творчий доробок. За його пропозицією вдосконалене модельне оснащення для виготовлення чавунних деталей до дискових вакуум-

фільтрів, що дало змогу ливарникам вдвічі скоротити витрати часу на їх виготовлення.

Справно працювала дільниця старшого майстра Глозмана С.Л., де виготовлялось різне металеве оснащення, переважно дуже складних конфігурацій. Така робота вимагала великої майстерності. Людей, які тут працювали, називали ювелірами своєї справи.

Всього біля десятка робітників було на цій дільниці. Та роботу вони виконували серйозну. Успіхів у праці досягли завдяки дружньому трудовому змаганню за ефективність і якість продукції. Кращих результатів досягли слюсарі-складальники Тарківський С.Л., Ковалик М.Д., Поліщук А.В.

А.В. Поліщук

Оскільки їх праця була надто специфічна, то й турбувався майстер, щоб молодь, яка приходить на виробництво, грунтовно опановувала професію. Тут набуло широкого розвитку наставництво. Кожен кадровий робітник вважав за честь мати своїх учнів, які переймали і розвивали його майстерність і досвід.

Так розпочинав свою трудову біографію і випускник профтехучилища Черкевич В.В. Радів, коли взяв його під своє крило досвідчений слюсар-складальник Поліщук А.В. Згадував, що були у майстра добре руки, пильне око, винахідлива думка.

Були тут й інші умільці. В модельному склався творчий, думаючий колектив і не останню роль в цьому належить начальнику цеху Шеремету М.В., що перебрав на себе всю відповідальність за вчасне і якісне виконання замовлень ливарного цеху, поставив модельну справу на вищий щабель, надав впевненості всьому ливарному виробництву.

Повне і своєчасне забезпечення потреб обробляючих і складальних цехів в заготовках стало однією із складових успішної роботи заводу. Крім ливарного, в цьому процесі вкрай важливу роль відіграють котельно-зварювальне та заготівельне виробництво. За рік вони спроможні виготовляти до 16 і більше тисяч тонн металевих зварних конструкцій, до тисячі тонн поковок, сотні тисяч найменувань різних заготівок.

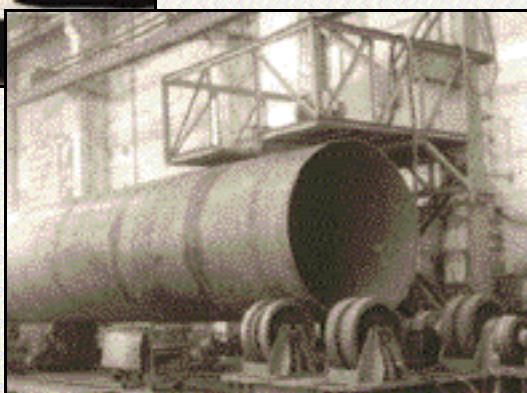

Найбільше навантаження на той час припадало на колектив цеху №4, який через значне перевантаження виробничих потужностей працював вкрай напружено.

Котельно-зварювальний цех №4

Фрагмент цеху

Обладнання

Почався пошук розв'язання цієї важливої проблеми. Частково напруження зменшилось після введення в дію кількох спеціалізованих дільниць по забезпеченю виробництва зварними конструкціями. Однією з новоутворених стала дільниця на звільнених від ливарного цеху №1 площах обрубного відділення, інша – в цеху № 5, де почали виконувати аргонно-дугове зварювання деталей до автоматичних фільтрпресів.

Значну частину роботи перебрав на себе новоутворений цех № 16, що дало змогу поліпшити умови праці в цеху №4, впровадити цілий ряд механізмів і стендів та прогресивних технологій зварювання. Як результат – колектив став працювати краще, надійніше, доляючи всі перешкоди на шляху до найвищих виробничих показників.

Багато років віддав цьому виробництву бригадир котельників-складальників Носадчук А.А. З дитинства навчений цінувати труд, віддавався йому сповна. Була його бригада молодіжною, то ж і добивались вони завжди високих результатів. Працювали творчо, змагаючись із сусідньою бригадою Призьби О.О. Успіхи були перемінними, та все ж сусіда вони нерідко випереджали.

Люди в цій бригаді підібралися вмілі і надійні. Бригадир цілком покладався на своїх кадрових робітників Матвійчука А.В., Васильєва В.І. та молодих Наконечного Г.В., Ковзуна В.А. Поруч, допомагаючи йому, працювали дружина Лідія і син Олександр. А коли бригадира перевели на іншу дільницю, колектив очолив Матвійчук, який пройшов у свого вчителя добру науку, набув знань і досвіду, удосконалив професію, прагнув, щоб бригада не втратила добру славу, всіляко примножував її. Виконували вони найскладніші роботи.

Їхніми виробами забезпечувались найвідповідальніші новобудови і закордонні користувачі. Це були кристалізатори, різні фільтри і сушарки. У праці особливо відзначився Наконечний Г.В., що мав більш високу кваліфікацію. Весь час не переривалось і трудове суперництво і з сусідом-бригадою Призьби О.О. Завзято працювала бригада котельників-складальників Некци Г.Я., що мала у своєму складі таких знавців справи, як Чорний В.О., Мартинюк П.Ю., Оксентюк В.С., Стадник М.С.

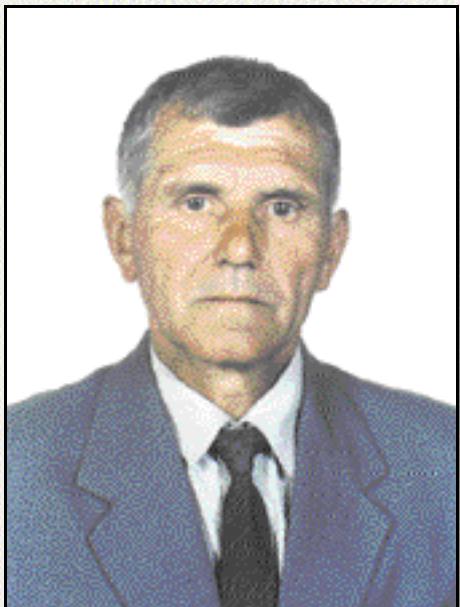

В.Ф. Крижба

Спеціалістами найвищого гатунку вважались електрозварники бригади Крижби В.Ф., який зумів створити колектив однодумців, шукачів нового, передово-го. Шевчук О., Крижанівський П., Поліщук С.М., Лужинецький Г.В. почали працювати в цій бригаді зразу ж після закінчення професіонально-технічного училища і в короткий час уже досконало володіли професією, стали високо-кваліфікованими спеціалістами.

Постійно зростаючий технічний рівень заводу з'єднував робочі місця настільки, що кінцевий результат виробничої дільниці все більше залежав від ступеню узгодженості кожної ланки виробництва та взаємодії між окремими виконавцями.

Бригадою, що працювала в межах повного закінченого циклу, була комплексна бригада, (в складі майже 50 чоловік), яку очолив здібний організатор виробництва Левандовський П.Ф.

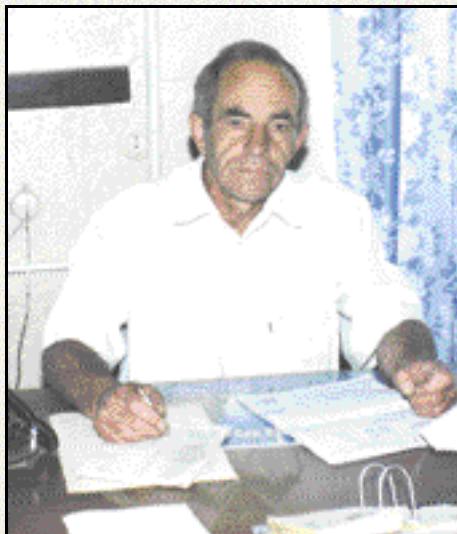

П.Ф. Левандовський
майстри Грецький І.Е., Гнатюк А., Магалецький Й.С.

Постійно в гущі колективу, в пошуках вирішення складних виробничих питань були начальники цеху Лясківський Л.Т., Буряк В.К., Валуєв В.М., головний зварювач Гангалський В.М. У загальному обсязі робіт зварювання на заводі посідає провідне місце. З розвитком заводу і збільшенням його потужностей почали активно впроваджувати нові технології зварювання, що прискорювало процес виробництва та його здешевлення.

Він зумів знайти і використати такі резерви, що значно підвищили продуктивність праці на кожному робочому місці. Головними чинниками стали взаємодопомога, швидке оволодіння передовими прийомами і методами праці, скорочення витрат робочого часу за рахунок ущільнення робочого дня, кращої підготовки робочих місць, суміщення професій.

Справжніми організаторами, що забезпечили динамічне зростання котельного виробництва, стали

Нового імпульсу цій важливій справі надав прихід на посаду головного зварювальника Мельничука М.М., який започаткував контактне електродугове зварювання, що дало змогу скоротити витрати дорогої нержавіючої сталі.

Значного розвитку досягло контактне зварювання у виробництві патронних фільтрів, які знайшли своє широке застосування в гід-

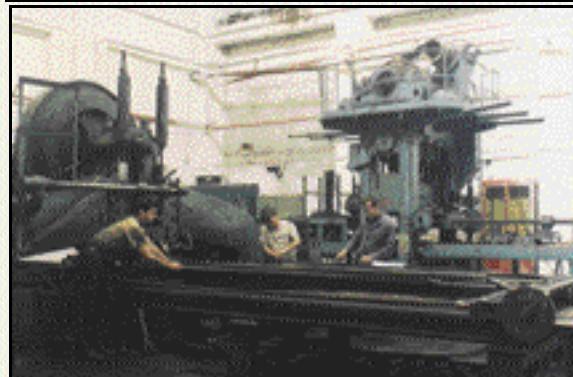
В.Є. Валуєв

рометалургійній промисловості. При традиційних методах зварювання виготовлення фільтрувальних елементів було більш трудомістким і потребувало значного часу. Впровадження нової технології скоротило цей процес в чотири рази. Широке застосування знайшло таке зварювання і при виготовленні фільтрів-згущувачів, з допомогою яких цукро-

В.М. Гангалський

вики спромоглися досягти значного прискорення процесу виробництва цукру.

Активними провідниками нових ідей і технологій стали головний зварник Осипов М.В. та Гангалльський В.М., налагоджувальник зварювального обладнання Чухлебов О.І.

Нарощування обсягів виготовлення сучасного високопродуктивного обладнання, особливо камерних автоматичних пресів, започаткувало модернізацію та переоснащення заготівельного цеху, який був вкрай перевантажений та не міг повною мірою забезпечити потреби обробляючих цехів. Значні кошти вкладались в його розбудову, особливо на розвиток ковальсько-пресової справи.

Замість тісного приміщення, де

стояло кілька пресів і молот, прибудували новий виробничий корпус і оснастили його сучасним обладнанням. Утворилася велика дільниця, де працювало чотири бригади, які очолили кращі виробничники Корчинський В.Ц., Парасюк А.Ф., Колотюк Б.В., Цистан А.В. Вони багато зробили для того, щоб згуртувати свої бригади і налагодити ритмічну роботу. Завдяки їм дільниця неодноразово виходила переможцем у змаганні.

Досконало оволодів складно професією, здобув великий досвід та робітничий авторитет газорізальник Петровський А.Г. Як і будь-яка металообробна професія, його справа вимагала вміння і терпіння. Вмів він порізати металеву плиту з найменшим відхиленням. Із заготівками для різноманітної апаратури щозміни у нього накопичувалось чимало й заготівок з відходів металу, які в подальшому використовувались для потреб виробництва та приносили не абиякі прибутки.

Висока професійна майстерність, організованість і відповідальність за результати справи стали характерними рисами комплексної бригади Пшеголінського Й.М. Члени бригади володіли багатьма суміжними професіями, вишукували резерви, максимально ущільнювали робочий час. Самовіддано трудились над виконанням завдань робітники Климчук А.П., Козачук П.М., Кулик Д.П.

Б.Й. Пухальський

Багато добрих справ на рахунку газорізальника Пухальського Б.Й. За його пропозицією вперше на заводі впровадили кисневе різання металу в середовищі природного газу-метану, замість ацетилену.

Успівдружності із вченими колектив відділу головного зварювальника вперше на теренах Радянського Союзу впровадив автоматичне зварювання під флюсом при виготовленні апаратури з титанових сплавів. На той час завод уже мав добре розвинуту виробничу базу, належне устаткування та висококваліфікованих фахівців.

Вчені Київського інституту зварювання імені академіка Патона розробили спеціальний флюс, що забезпечив високу якість робіт. Така технологія зварювання давала можливість значно підвищити продуктивність праці. Швидкість зварювання сягала майже 40 погонних метрів за годину. За одну робочу зміну зварювальник виконував недільну норму. Ініціаторами впровадження цього методу стали спеціалісти відділу головного зварювальника Каліцький С.І, Тучинський Ф.М.

Зважаючи на важливість своєчасного випуску нафтопромислового обладнання відділ головного зварювальника розробив і впровадив технологію складання і зварювання вузлів лебідок для нафтовиків за потоковим методом з використанням механізованих пристосувань і обладнання напівавтоматичного зварювання корпусу лебідки замість ручного, що забезпечувало економію більше 100 тисяч кубічних метрів природного газу і більше 120 тисяч кубометрів стиснутого повітря на рік, а технологи групи ковалсько-пресових робіт впровадили технологію виготовлення ряду деталей методом об'ємної штамповки в підкладних матрицях замість вільної ковки.

В.І. Сємко

рішення збільшити її потужність за рахунок введення в дію нової повітророзподільної установки. Швидкими темпами всі роботи виконали підрозділи механоенергетичного відділу і колективу самої станції. Але ж і нові потужності не вирішували повністю завдання ритмічного постачання виробництва киснем, що

була вчасно вирішена ще одна важлива проблема. У зв'язку з впровадженням значної кількості нового прогресивного газорізального устаткування, що потребувало і значного збільшення споживання кисню, діюча киснева станція не була спроможна виробити його в такій кількості.

Практично не було навіть аварійних резервів на випадок зупинки хоча б одного агрегату. Прийняли

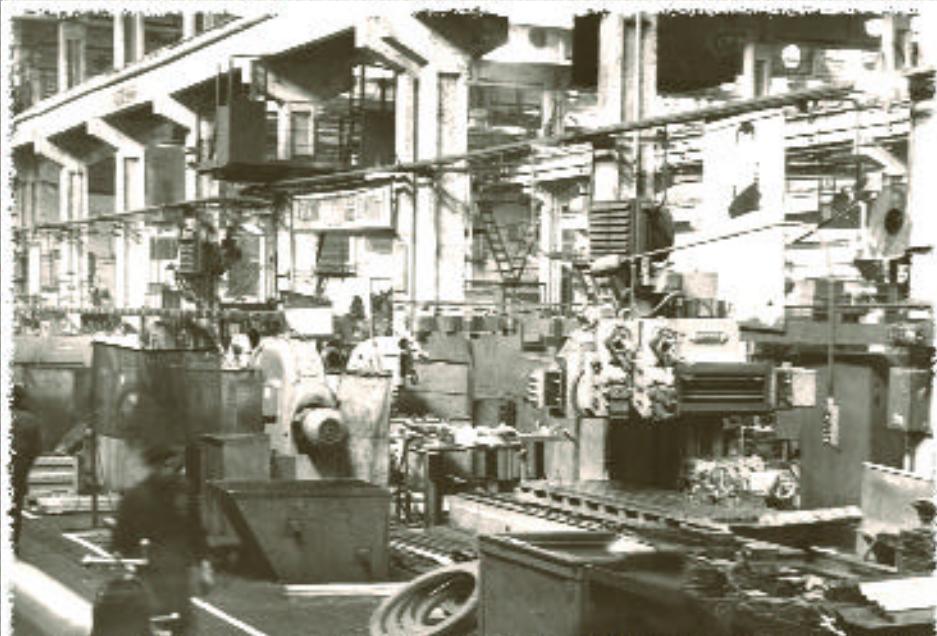

Робітники кисневої станції

стало перешкодою на шляху до його зростання.

За пропозицією начальника станції Семка В.І., спільно з науковцями одеського інституту холодильної промисловості працівники станції Завадський Л.С., Бакалович О.Т. і Маслівченко А.К. переробили раніше придбану киснево-азотову установку для виробництва тільки кисню і таким чином забезпечили зрослі потреби.

Запорукою стабільності і добробуту всього колективу заводу стало створення сучасного потужного обладнання. Одним із найбільших його виробників був і залишається по теперішній час механоскладальний цех №3, якому доручаються найскладніші і найвідповідальніші виробничі завдання.

Верст ат на дільниця цеху №3

Згуртований, дружній колектив спрямував всі свої зусилля на досягнення найвищих показників у праці. Колектив дільниці другого прогону старшого майстра Дмитренка Г.А. постійно віднаходив резерви підвищення продуктивності праці, завжди перевиконував виробничі завдання, забезпечував в повному обсязі складальні дільниці вузлами і деталями. Активну роль в цьому відігравали бригади токарів Шумила В.У., розточувальників Слюсаренка М.І., карусельників Візігіна А.А., свердлувальників Ресіча П.Ф.

Це був досить великий колектив, що нараховував у своєму складі більше сорока верстатників високої кваліфікації. Широкого розвитку тут набуло багатоверстатництво, що дозволяло з максимальною віддачею використовувати обладнання. Переважна більшість робітників могла обслуговувати по декілька суміжних верстатів. Міг тут же стати фрезерувальником стругальник Мороховець О.Г. Токарі Рудницький С.А. та Апевич П.І. з успіхом замінювали шліфувальника, а шліфувальник Поповіченко М.М – токаря. Карусельник Мельничук В. добре опанував довбальну справу, що завжди ставало в нагоді, коли йшлося про скорочення строків виконання робіт. Майже половина робітників прогону трудилася на самоконтролі, дотримуючись принципу «Кращий контролер – твоя совість».

Не було такого, щоб бригадир Слюсаренко М.І. не виконав вчасно і з високою якістю завдання. Знання та досвід, цілеспрямованість та висока відповідальність за справу стали основними складовими його успіху. Не відставала від нього і вся бригада, до складу якої входили Усов М., Антонюков Г.А. Мельничук В., Апевич П.І. Шану і повагу заслужив своєю працею токар, ветеран праці Шумило В.У. Багато років він очолював одну з най-

М.І. Слюсаренко

Токарем високої кваліфікації зарекомендував себе Постовенський І.С. Особливо відзначився у праці шліфувальник, кадровий робітник Поповіченко М.М., який ще був і добрим наставником, вчителем молодих робітників. Зразковими спеціалістами – багатоверстатниками зарекомендували себе зубофрезерувальники Трофимов В.Ф. та Гурін О.Ф.

Однією з кращих фрезерувальниць заводу стала Бац Л.Л. Роки праці по краплині приносили їй досвід, який був основою її робітничої майстерності. Розпочинала вона свою трудову діяльність сімнадцятирічною дівчиною, ученицею комірника, стала невдовзі сама комірником. Та більше цікавили її верстати і сталося так, що пішла вона

кращих бригад верстатників, до складу якої входили і молоді, і досвідчені робітники. Серед них були Стінський Б.П., Олішевський Ю.П. та інші. Справу батька продовжив син, який успадкував і батьківський верстат.

Звання кращої багато років виборює в цеху бригада верстатників Гончара О.Л.. Виконуючи різноманітні токарні роботи, члени бригади постійно перевиконують норми, забезпечують високу якість виробленої продукції.

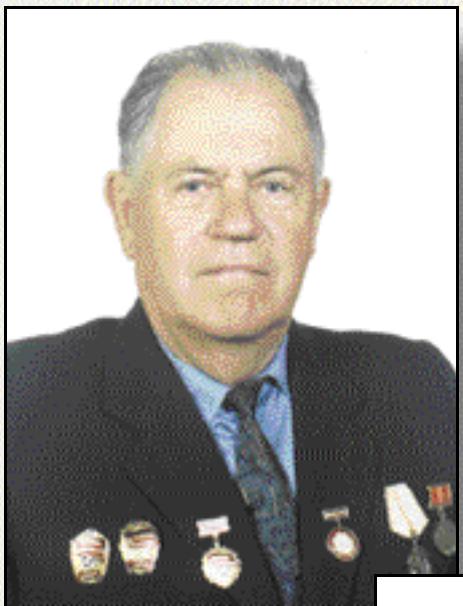
знову учнем, але уже фрезерувальника і досягла в цьому значних успіхів.

Багато років очолював дільницю крупних і унікальних верстатів третього прогону старший майстер Шульгін С.С., який мав великий виробничий досвід і сам став частиною історії цього колективу. Це була дільниця, де виконувались найскладніші роботи на великих фрезерувальних, стругальних, розточувальних, карусельних верстатах. Тут вперше почали працювати найбільші карусельні верстати, на яких могли обробляти деталі, що досягали 5-ти метрів у діаметрі.

Механоскладальний цех №3

Для роботи на них не було навчених робітників та невдовзі такі з'явилися. Власюк М.Г. і Калицький Б.А. швидко опанували їх і почали виготовляти заготовки великих зубчатих вінців до сушильних барабанів, розточували чавунні чани та інше.

В.В. Житник

“Випереджаючим час” називали в колективі цеху токаря-карусельника Візігіна А.А.

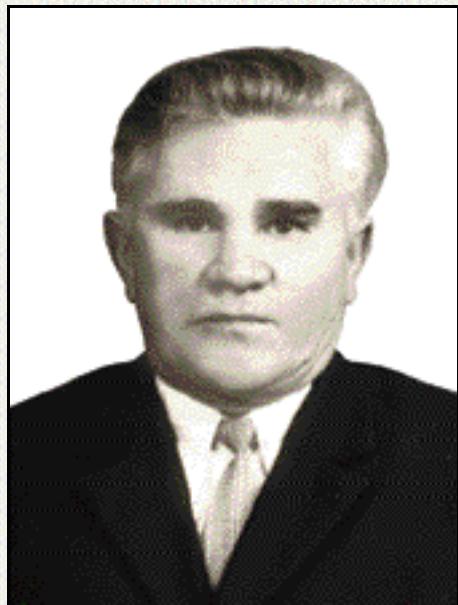
Майстерно вправлялись зі своїми верстатами, виготовляли найскладнішу роботу фрезерувальники Шапкін Л. і Юзік В.В., які в подальшому стали фахівцями у справі виготовлення роторів —

Складні і відповідальні завдання виконував колектив дільниці на чолі з майстром Житніком В.В. Творчо, натхненно, з великою віддачею працював тут кращий токар-розточувальник Бражніченко М.Г. Його життя і праця стали гідним для наслідування прикладом. Таким же умільцем, верстатником вищого гатунку став згодом і один з найкращих його учнів — Підгорський

Л.І. Рейдер

найскладнішої частини гвинтового забійного двигуна. Досягнення стругальника Рейдера Л.І., фрезерувальників Крижанівського А.Д., Гуріна А.Ф. Куби В., карусельників Романини М.Ф., Подакіна Л.О., Гуля Г., Дубовика Н.Ф., Дорожинського В. далеко сягали за межі цеху.

М.А. Гіневський

нічну підготовку та освіту, навчаючись в школах робітничої молоді. Величезна заслуга в цьому здібного організатора, вихователя, наставника і просто інтелігентної людини – Гіневського Мечислава Антоновича.

Складання обладнання один і найвідповідальніших процесів виробництва. Через руки складальника проходять тисячі, десятки тисяч деталей, виготовлених робітниками на верстатних дільницях та багатотонні металеві конструкції. На складальній дільниці народжується ма-

Найбільшою за чисельністю працюючих в цеху була наскрізна молодіжна верстатна дільниця першого прогону, де майстрами працювали Гіневський М.А. та Пахолівецький Г.З. Коли на завод приходила молодь зі шкіл чи ПТУ, вона здебільшого зосереджувалась тут, навчалась, а потім розходилась по всьому заводу. Дільниця стала тією школою, де навчали бути гідними своїх попередників, старших товаришів по праці. Тут молодь одержувала добру виробничу підготовку та освіту, навчаючись в школах робітничої молоді. Величезна заслуга в цьому здібного організатора, вихователя, наставника і просто інтелігентної людини – Гіневського Мечислава Антоновича.

шина, відтворюються знахідки науковців, конструкторів, технологів. Вісім бригад, вісім колективів, що об'єднували понад 80 робітників, та виготовляли величезну кількість різноманітного обладнання, яке користувалось великим попитом в різних галузях народного господарства. Вісім бригадирів, вісім керівників. Один кращий іншого. Працювали, змагалися, допомагали один одному.

Л.М. Добіжа

Добіжа Л.М. очолював бригаду, що виготовляла обертові сушарки, печі, когаулятори, холодильники. Дуже відповідальна і працьовита людина. Ніколи не рахувався з часом. Завжди, ще задовго до початку зміни, вирішував питання вчасного забезпечення бригади роботою, що працювала в досить важких умовах, особливо в зимовий період. Більшість апаратів мали настільки великі розміри, що для їх складання потрібні були дуже великі виробничі приміщення.

Ось і приходилося виконувати роботи проти неба, на відкритому повітрі в будь-яку пору року. Бригада нараховувала в своєму складі багатьох професіоналів, таких як Вітківський П.А., Лобанчук В.А., Томашевський В.В., Левченко Д.П., брати Кривошеєви.

Цілу плеяду послідовників виховав Столбецький Ф.С., який очолював бригаду складальників дискових і

стрічкових фільтрів, що знайшли широке застосування у вугільній, гірничорудній промисловості, кольоровій і чорній металургії. В цій бригаді народжувались дискові вакуумні фільтри «Україна» та «Гірник», – результат спільної роботи заводу з науковцями. Він мав багато принципових відмінностей від попередників. Його диски стали більшими у півтора рази. Мав оригінальну конструкцію і вал фільтра, що встановлювався на підшипниках іншого типу. Іншою була і конструкція приводу системи управління.

Виготовляти такі складні машини міг тільки колектив, що мав у своєму складі робітників високої кваліфікації. З цієї бригади вийшло чимало досвідчених працівників, що займали керівні посади в цеху і поза його межами.

Складальна дільниця цеху №3

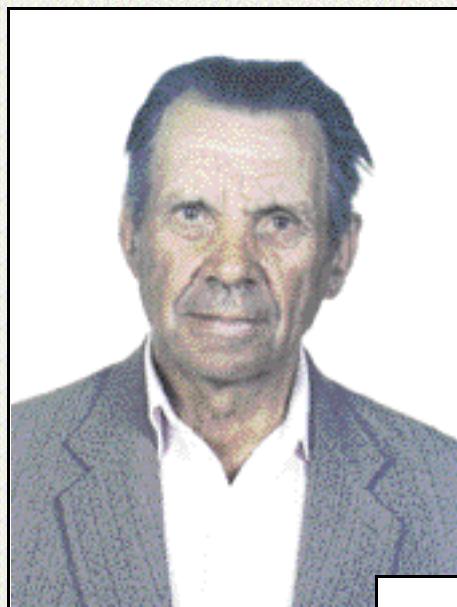
Серед них – майстер Василевич Л.В., який потім очолив самостійні виробничі підрозділи, спочатку експериментальний цех, а пізніше дільницю товарів народного споживання.

Величезну кількість різноманітного складного обладнання, від вертикальних та горизонтальних фільтрів до ємкісних сушарок, виробляла одна з провідних складальних бригад, яку очолив Павловський А.Й. До її складу входило чимало обізнаних у цій справі робітників, які своїми трудовими звершеннями неодноразово виборювали призові місця у змаганні. Надійною опорою у бригадира завжди були Павлюк О.М., Паходівецький М.Б., Завадський К.М., на плечі яких покладався основний тягар виготовлення нового сучасного обладнання.

Майстром «золоті руки» називали в цеху Панасюка М.О., який очолював колектив складальників дільниці великого фільтрувального обладнання. Високим професіоналізмом відзначились у бригаді Ященко П.О., Козак В.Л., Савицький В. Саме вони першими почали виготовляти потужні автоматичні фільтри з нержавіючої сталі.

Не менш відповідальні роботи виконували бригади Крижанівського Й.І. та Садовського Б.М. У першого були різні фільтри та нестандартне обладнання, у другого колонна та дрібна апаратура, різноманітні транспортери, обладнання для гумової промисловості. Якість робіт, що виконувалась бригадою Крижанівського Й.І. завжди відповідала самим високим вимогам і стандартам.

Більше тридцяти років очолював бригаду складальників Гадзиківський Г.М. Була вона на той час молодіжною. До її складу входили Цимбалюк М.М., Халтурін В.І. Бригада стала кузнею кadrів, де проходили загартування молоді

Й.І. Крижанівський бригада Пахолівецького М.Б., до складу якої входила велика кількість фахівців цього виробництва. Відзначалися високою продуктивністю праці та майстерністю слюсарі-складальники Волошук М.Й., Бугайчук Б.В., Сорокаліт М.М., Сєм'онов Ю.М.

Останню крапку у виробництві, як

робітники, які з часом самі стали досвідченими складальниками. Виготовляли вони важке обладнання: колонну апаратуру, сульфуратори, різні змішувачі.

Іншу складну продукцію, різноманітні стрічкові фільтри, що використовувались в багатьох галузях народного господарства та мали великий попит у вугільній та гірничій промисловості, виготовляла

А.Х. Щерба

Бригада малярів.

Бригадир — Г.М. Соломінська (перший ряд, друга зліва) завжди, ставили маляри. Знавці фарбування, прискіпливі до роботи, вони творили дивовижне. З-під їх умілих рук виходили сяючі різноманітними барвами красені-машини. По сорок і більше років віддали улюбленийій справі маляри Лімонова А.Л., Кравчук П.А., Венгринович Н.П. з бригади Соломінської Г.М.

Складні і відповідальні завдання організації робіт по виготовленню обладнання на експорт покладались на старшого майстра цієї дільниці Щербу А.Х.

Майже три десятки років віддав виробництву старший майстер титанової дільниці Митко В.В. Виробничий досвід фрезерувальника, диспетчера набував у цьому ж цеху після закінчення машинобудівного технікуму. З року

в рік зростала його професійна майстерність. На дільниці працювала одна з перших на той час комплексних бригад, до якої входили котельники-складальники, електрозварники, кранівници, стропальники, допоміжні робітники. Під стать майстру і бригадир Луговський В.Г. та робітники цієї ж бригади Пухальський В.М., Козаков О.П., Пеньківський К.К., Калицький В.Ф., Янковенко О.Я.

Комплексна бригада В.Г. Луговського

Вагомим доробком у загальну справу колективу заводу стали досягнення цієї бригади, яка виготовляла в місяць продукції майже на 400 тисяч карбованців, що складало одну третину обсягів всього виробництва цеху.

Біля десяти років очолював колектив цього цеху

В.О.Морозов

учених і виробників, який підняв на більш високий рівень досягнення вітчизняного виробництва, проторував стежку до визнання заводу як виробника сучасного обладнання. Збігали роки, змінювався фільтр. Він став більш досконалим, автоматичним, надійним у роботі і набагато потужнішим, у порівнянні з попередниками. Разом з фільтром змінювався і колектив цеху, який увібрал в себе все краще, передове, що забезпечувало його сталі здобутки.

Морозов В.О., який почав працювати на заводі ще підлітком, наслідуючи приклад свого батька, котрий у тридцятих роках трудився у цьому ж цеху.

Злагоджено працював колектив цеху №5, на рахунку якого чимало добрих справ і трудових звершень. Вперше у світовій практиці в цьому колективі виготовляється найсучасніший фільтр, що не мав на той час собі рівних.

Це був спільнний проект

Бригада Савчука В.І., що складала ФПАКМи завжди досягала високих показників. Зразки високопродуктивної праці показували Тимошкін О.Ф., Желковський Ю.М., Меркулов Б.Г., Бабін С.А., Синявський П.І.

М.Є. Трясунов

Довгі роки очолював одну з кращих бригад слюсарів-складальників ветеран праці, орденоносець Трясунов М.Є. Не шкодував свого життя на фронтах Великої Вітчизняної війни Михайло Єпіфанович. Таким був і в праці. Завжди в перших рядах, завжди серед кращих. Бригаді доручали самі складні виробничі завдання, і вона успішно з ними справлялась. Кожен місяць, кожен рік у них були ударними. Дружні, згуртовані, вони завжди з готовністю приходили на

допомогу іншим. Коли бригаді доручили виготовлення першого зразка лебідки для проведення ремонтних робіт бурових нафтових скважин, бригадир не здивувався. Вона і раніше одержувала такі замовлення з позначкою «терміново», або «вперше».

Знав бригадир, що клопоту додасться, що буде напруженім, нелегким пошук рішень. Лебідка виявилася складною для виготовлення. Допомагав бригаді досвідчений інженер-конструктор Ліхтман Д.І., який

завжди був на місці, виправляв недоліки у технічній документації, підказував секрети технології складання. Корпус лебідки та численні деталі до неї оброблялись тут же в цеху. Бригадир постійно цікавився ходом робіт у токарів, слідкував за точністю і якістю обробки деталей. На основні складальні роботи поставив вмілого робітника Борка А., знаючи, що той чітко дотримуватиметься технології. Важливу роботу по складанню виконував і слюсар Огілько С.В. Не все йшло спочатку, як хотілось. Затримки виникали на кожному кроці. Час йшов, а у бригади був ще свій основний план – ФПАКМи. Минали тижні. Згодом перша лебідка була зібрана та відправлена нафтоворикам Баку, де пройшла виробничі випробування, і отримала високу оцінку. Виготовлення основної продукції в бригаді теж йшло своєю чергою. Ось таким був цей колектив. Творцями його слави разом з бригадиром стали

Механоскладальний цех фільтрпресів №5

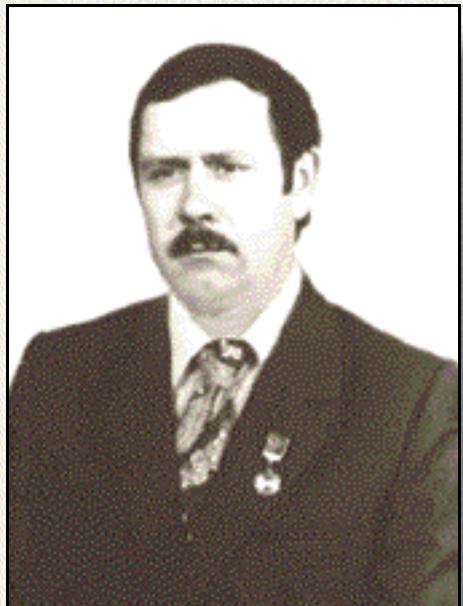
Дудич В., Огілько С.В., Длугаш С.А., Недоріза-нюк О.В., Кулик Д.П., Босак М.Г., Нестерен-ко А.

Не меншими виробничими досягненнями славилась бригада Томашевського Р.Е. У цьому колективі зросли і змужніли десятки робітників, які навчились у свого бригадира цінувати кожну хвилину, поважати і шанувати працю і самовіддано трудитись. Бригада займалась виготовленням, так званої дрібної хімічної апаратури. Та хоч апаратура була і невеликих розмірів, проте кожна машина виходила з-під робітничих рук високоякісною, надійною в роботі, без жодних вад. Неодноразово бригада виборювала першість у змаганні. Тон у трудовому суперництві задавали Піскун П.Ф., Котвицький В.Г., Томашевський Г.В., Перепелиця В., які були надійними помічниками бригадира.

Не відставали від нього і колективи братів Апатових,

Комплексна бригада М.Д. Апатова

В.Д. Апатов

який згодом став фахівцем високого класу. Серед перших, хто опанував нове складне обладнання, верстати з числовим програмним управлінням, виявився Олег. Може працювати на токарних, фрезерувальних, розточувальних верстатах, виконує такі роботи, які іншим не під силу.

Валерія та Миколи.

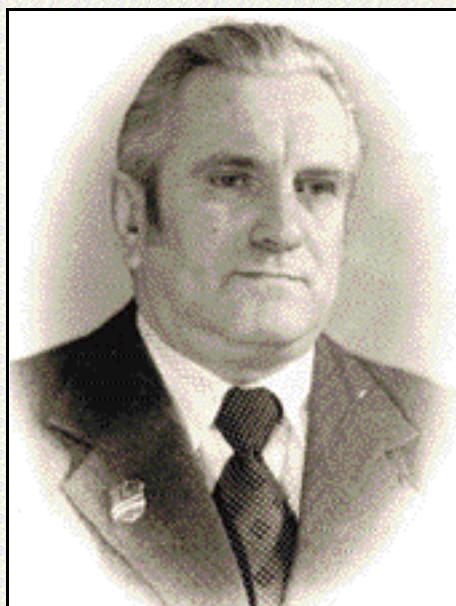
До 60-ти чоловік працювало в молодіжній бригаді, яку очолив Жабенко О.О. Завзятий у праці, молодий серцем, і хлопців націлював на плідну працю. Були серед них токарі, слюсари, фрезерувальники, кранівниці, що в подальшому розійшлися по різних дільницях виробництва, стали передовиками праці. Навчався майстерності у бригадира і Мельничук О.П.,

О.О. Жабенко

А ось виготовлення гідроциліндрів до механізму затискування плит фільтра доручалось виконувати тільки розточувальникам Сергійчуку П.С. і Катеринчуку А.Т. Їхня майстерність і творчість при виконанні складних відповідальних робіт стали неперевершеними. Це професіонали вищого гатунку. Такими ж завзятими до праці були стругальники Ліщинський Л.А., Підвісоцький В.М., Михальський Е.Ф., токарі Стецов В.К., Паламарчук А.М., які особисто, без втручання контролерів забезпечували високу якість своїх виробів.

Але ж працювати на самоконтролі – це значить у всьому, великому і малому, при будь-якій операції дотримуватись технології, добиватись найвищої якості продукції. Одній людині, навіть досвідченому робітникові, це дуже важко. А якщо з обов'язка залася працювати так ціла бригада, то тут потрібна була старанність і висока відповідальність кожного робітника за загальну справу, висока згуртованість колективу. Саме так працювала бригада фрезерувальників Брижка Л.В., до складу якої входили Лисак О.І., Петровська В.К., Сич В.В., Кравчук М.Н., Колос Р.Н., Зборовський В.М., яка стала

Л.В. Брижко

однією з найкращих у цеху, своїм прикладом показувала переваги бригадної форми організації праці.

Багато добрих слів заслуговує свердлувальник Шиле К.Ф. У 1980 році він очолив бригаду свердлувальників, яка успішно виконувала всі поставлені перед нею завдання. Сумлінною працею відзначались у бригаді Сердюк П.Ф., Гула В.М. Вони не раз надавали допомогу своїм сусідам-суміжникам механоскладального цеху №3, коли ті не встигали виконувати термінові чи дуже складні роботи.

Довгий час очолював велику бригаду дільниці верстатів-напівавтоматів налагоджуvalьник Прокоп'юк М.П. До складу цієї бригади входили і жінки, які нарівні з чоловіками сумлінно трудились, були завзятими суперниками у праці. Завдяки бригадирові, який наполегливою працею забезпечував безперебійну роботу верстатів, більшість робітників систематично перевиконували змінні завдання. Серед споріднених професій досягала високої майстерності токар Мельничук Л. Опанувала кілька професій і могла працювати на фрезерному та довбалльних верстатах токар Романюк Л. За високі виробничі показники удостоєна урядової нагороди член ЦК профспілки робітників машинобудування і металообробки Хомутовська М.М., яка тепер з успіхом передає свої знання учням професіонально-технічного училища №4.

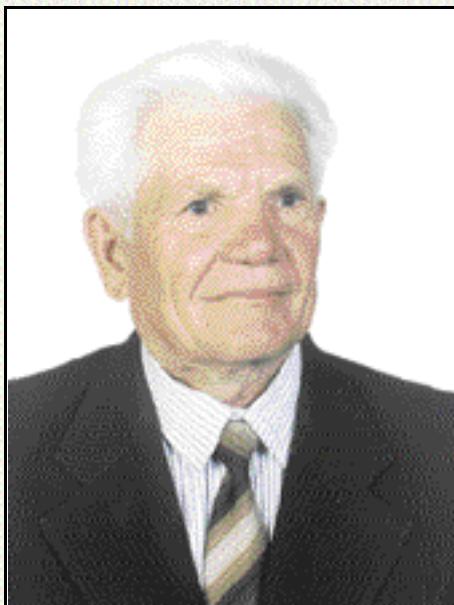
Спочатку цю дільницю очолював Глущенко Б.М., який згодом в цьому ж цеху став керівником дільниці дрібної хімічної апаратури, а потім довгий час працював головним диспетчером заводу. Добра школа, яку він пройшов безпосередньо на виробництві, допомогла йому в складних умовах розгалуженого виробництва забезпечити злагоджену роботу цехів, дільниць, всіх структурних

підрозділів заводу.

Дійсними знавцями справи, організаторами виробництва, що спрямували свої зусилля на створення найкращих умов для високопродуктивної праці робітників на кожному робочому місці, стали майстри. Серед них – фахівець по механічній обробці металу Кіндзерський Л.С., який сам працював токарем, а згодом очолив цілу дільницю верстатників.

Вимогливими і здібними організаторами складного сучасного виробництва виявили себе старший майстер Паламарчук А.В., майстер Длугаш В.В., начальник технологічного бюро Советов О.І., начальник цеху Розбицький А.Д.

Планомірно продовжувалось подальше нарощування виробничих потужностей. У ливарно-механічному комплексі в блоці цехів № 6 почали працювати чотири нових прогони, що дало можливість значно збільшити обсяги виробництва хімічного обладнання. Тут утворилось нове самостійне виробництво з розгалуженою заготівельною базою, обробляючими і складальними цехами, енер-

О.І. Советов

А.Д. Розбицький

надпотужних рамних та вісімнадцятий, основний виробник цього устаткування, не справляється з такими обсягами робіт. Бракує допоміжних виробничих площ.

Такі є в цеху п'ятнадцятому. Адміністрація заводу вирішує з'єднати два цехи і призначити нового начальника на заміну Шевченку В.М., який був призначений на роботу у виробничо-диспетчерську службу ливарного комплексу.

Невдовзі новим начальником великого з'єднаного колективу став Галецький Б.Д., який до цього очолював той перший із з'єднаних, вісімнадцятий, та вивів його в число кращих виробничих підрозділів заводу.

гетичним комплексом, об'єктами соціально- побутової сфери. Активну участь в розбудові цього складного багатогалузевого господарства приймає заступник генерального директора Войтко М.Г.

На повну потужність працюють ливарний цех і цех №16, які виконують заготівельні, котельні, зварювальні та складальні роботи, два механоскладальні цехи – вісімнадцятий і п'ятнадцятий. На початку 80-х років значно збільшується випуск

дискових фільтрів. Цех

1980

2000

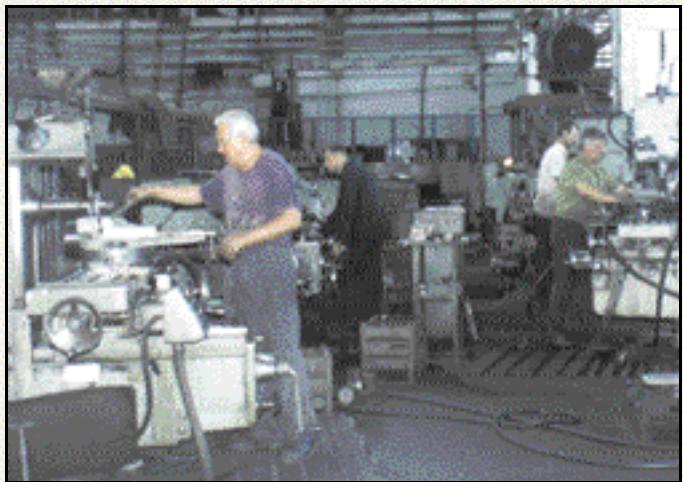

Будівництво на ливарно-механічному комплексі

Б.Д. Галецький

За багато років роботи на заводі перебував він на різних посадах. Починав ще підлітком, учнем модельника і досяг в цій справі майстерності. Де б не працював за свої довгі роки, віддавав себе всього роботі. Та ось, коли запропонували очолити новий великий об'єднаний цех, чисельність працюючих в якому перевищувала півтисячі чоловік, трохи розгубився, але згодився і почав працювати. Опирається спо-

Механоскладальний цех №15

I.K., Коцюрубі В.Е. та Пухальському В.Й., який своїми трудовими досягненнями виборов повагу не тільки цеху, а й усього колективу заводу. Трудову діяльність Пухальський В.Й. розпочинав, як і багато інших, після закінчення військової строкової служби. Коли створили дільницю токарів, ніхто навіть не завагався — бригадиром призначили саме його — людину урівноважену, знаючу, товариську, яка, однак, може настояти на своїй правоті, організувати людей на ударну працю. З семи чоловік складалась бригада, і всі вони сприйняли керівну роль свого товариша, як належне. Відзначалась бригада напружену працею. Щоденно виготовляла велику кількість деталей до потужних хімічних апаратів. Опорою у бригадира були давні колеги по роботі Міщук Л.Л., Свірський С.К., Караванський В.І. В ногу з ним йшли більш молоді Михайловський В.В., Вишинський С.Ф., Клименко В.Ф. Були вони завзяті у праці, але досвіду не завжди вистачало, тому бригадир у свій час брав над ними

чатку на тих, кого добре знав, кому довіряв, своїм заступникам Карпіні М.П. та Сищенку Г.А., кращим виробничим вісімнадцятого Коцюрукову В.І.,

Курчаткіну

шефство як наставник. Під його керівництвом вони опанували суміжну професію фрезерувальника, яка в подальшому кожному стала у нагоді. У праці бригада значно випереджала інших. Практично всю продукцію виготовляла високої якості. Вона зробила свій вагомий внесок в загальні успіхи цеху і заводу в цілому.

Бригада складальників В.Є. Коцюруби
(другий від правого краю)

Помітний слід залишала ще одна бригада, очолювана Коцюрубою В.О., що займалась складанням рамних і дискових фільтрів. Саме бригадир значною мірою визначав обличчя бригади, адже багато зусиль доклав він, щоб бри-

года стала однією з передових не тільки на заводі, а й у всій галузі машино-будування. До неї увійшли робітники високої кваліфікації, енергійні і віддані справі, і чимало талановитої молоді. Завдяки їм бригада розробила і впровадила ряд пристройів, що забезпечило високоякісне складання апаратури, особливо дискових вакуумних фільтрів великої потужності. Дружба і взаємоповага стали невід'ємними рисами Сатунова В.О., Чугунського В.І., Островського А.Л., Верцинського А.В., Пікуля В.Ф., Тріфонова В.І., Писаревича В.П., Стукала В.Ф., Вітюка М.М. Тут вони пройшли велику школу виховання, у всьому відчували довіру і повагу з боку бригадира. Проте і вимогливість у бригадира до якості праці, культури виробництва та поведінки була високою.

I.K. Курчаткін

Не один десяток років віддав цеху і заводу інший бригадир складальників — Курчаткін І.К. Це добре освічений і дуже вимогливий керівник. Звик себе ототожнювати з колективом, вчитись і навчати інших, відповідально ставитись до кожного завдання і вимагати його безумовного виконання. В колективі завжди було чимало молодих робітників, випускників професійно-технічного училища, але ніхто з них ніколи не залишався без уваги бригадира.

Велику користь колективу цеху своїм умінням організувати і націлити робітників на ударну працю принесли Рибачук О.К., Блажчук В.А., Железний Г.Д. Останній очолював бригаду шліфування плит і рам до фільтрувальних пресів. Через руки робітників цієї бригади проходила більша частина продукції, що виготовляв вісімнадцятий.

Бригада слюсарів-складальників цеху №15

Час йшов. Поступово намітились зміни. Принишкли нероби і балакуни, зникла безглазда біганина по цеху, люди стали спокійно працювати за верстатами і на складанні. Добилися того, що продукцію стали виготовляти комплектно, не допускати боргів. Кожен керівник цеху, зокрема заступники, повністю відповідали

за свої дільниці – від виконання плану до охайності робочого місця. З кожним днем об'єднаний колектив став більш дружним, згуртованим. Повірили в свої власні сили і робітники колишнього п'ятнадцятого цеху, повірили в те, що й вони можуть досягти високих показників у праці. З'явились і тут свої передовики – у складі бригад Чубарука Т.М., Пастуха І.Я., Ходка В.Л., Цяпи А.П.

Довгий час очолював дільницю збирання рамних фільтрувальних пресів Крамар В.І., який сам пройшов довгий шлях становлення, від учня, робітника до майстра і начальника дільниці. Здібний організатор виробництва, наставник, вихователь, завжди все робив від душі, з усіх сил. На той час його дільниця нараховувала понад два десятки робітників, об'єднаних у дві бригади, які очолювали досвідчені виробничники Рибачук О.К. і Курчаткін І.К. Великий внесок у загальні досягнення колективу дільниці зробили кращі робітники, справжні професіонали Перепечай І.С., Грабар А.Б., Мудла Л.Г. та інші.

Молодіжна бригада Олійник Н.А. виготовляла на токарно-револьверних верстатах трубні з'єднання та інші деталі до хімічних апаратів. Молоді робітници Шидловська В.С., П'явчук Л., Мартинюк Л.І. ні в чому не поступались кращим верстатникам. Серед передовиків були також молоді токари з бригади Ішкова В.В.: Кривак Юрій, Плисковський В.П., Молодюк М., Орлов Ю.А., Чорний С.І., Новицький Э., Галяс О.М. – які у всьому наслідували старших, більш досвідчених робітників, Пастуха І.Я., Комарницького А.Ф., Плопу Ю.П.

Неперевершеним фахівцем, якому доручались найвідповідальніші роботи при виготовленні забійних двигунів і механізмів гідрозатиску до фільтрувальних пресів, став токар-роздільник Яремчук В.В.

I.Ya. Пастух

тичних фільтрів фрезерувальник Грубенький В.М.

Не було такого верстата чи якогось іншого механізму, щоб не міг його полагодити Кацюк П.В.

Все, що виходило з ладу, він міг виготовити сам. Поважали і любили його верстатники за розум, доброзичливість, чуйне ставлення

Відмінний токар-багатoverstatnik, наставник молоді Пастух І.Я. прилучив до своєї справи і двох своїх синів, Ігора та Олега, та свою дружину Марію. Працьовиті, доброзичливі, чуйні, вони стали багатьом прикладом для наслідування.

Швидко і якісно виконував роботи при виготовленні плит, рам і багатьох інших вузлів до автома-

M.O. Пастух

П.В. Кацюк

працювали технологи Масимчук З.Я., Чубарук Т.І. та інженер з питань підготовки виробництва Свірська О.Ю.

Номенклатура продукції цеху постійно розширювалась. Крім традиційних рамних фільтрів різної потужності, з площею фільтрації від 2-х до 140 квадратних метрів, тут отримали путівку в життя найпотужніші автоматичні камерні фільтрпреси. Серед нової фільтрувальної апаратури, розробленої на заводі і виготовленої в цеху, був і фільтрпрес з площею фільтрації в 100 квадратних метрів (ФПАВ-100). Перші камерні фільтри у 400-500 квадратних метрів і більш потужний 600-сот-метровий, теж виготовлені робітниками цього цеху, що стали новим словом у вітчизняному фільтробудуванні та дали поштовх створенню сучасного різнопланового високопродуктивного обладнання для більшості галузей народного господарства країни.

За свідченням фахівців і експлуатаційників, наше облад-

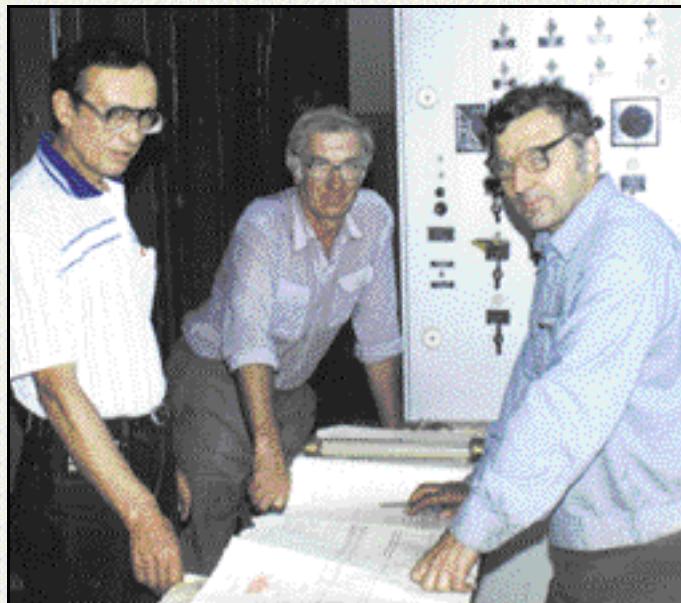
до кожного. Під стать йому і слюсарі-ремонтники Іжевський В.В., Паламарчук М.І., Свищ І.І, електромонтери Бабак О.С., Камінський В.А., Борейко О.Ю., які віддавали роботі всю свою душу.

Дружно, з одним бажанням якомога краще організувати виробництво, забезпечити найкращі умови для високопродуктивної праці кожного робітника,

нання дозволяє виробляти більше 4,5 тисяч всіляких товарів промислової сфери і таких, що використовується для задоволення різноманітного попиту населення. Біля третини фільтрів використовується у природоохоронних заходах.

XI п'ятирічка стала часом найбільшого зростання виробництва. Його обсяги сягали майже 400 мільйонів карбованців. На виготовлення великої кількості різноманітних фільтрів, тисяч сушарок, ємностей гвинтових забійних двигунів витратили біля 30 мільйонів кіловат-годин електроенергії, 20 мільйонів кубічних метрів природного газу, 150 тисяч балонів рідкого кисню, 700 тисяч кубічних метрів води.

Важко уявити собі обов'язки і функції служби, здатної

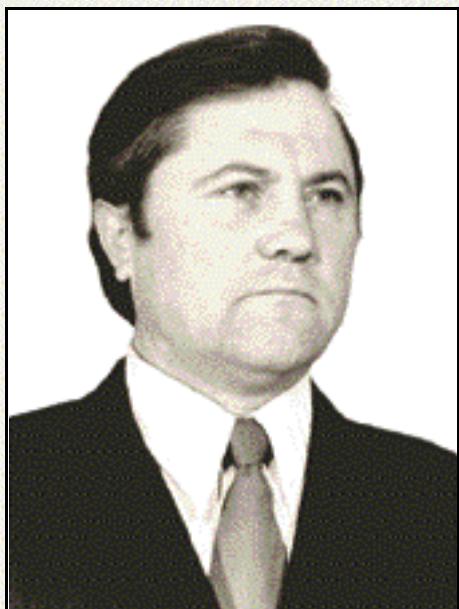
Електроприводова підсистема анція ливарно-механічного комплексу

забезпечити такі потреби, особливо в енергетиці. Одних тільки електричних двигунів, що приводили в дію більше двох з половиною тисяч металооброблюючих верстатів і підйимальних транспорт-

них механізмів, нарахувалось біля восьми тисяч. Працювало біля 400 зварювальних установок. Всю цю силенну кількість обладнання та ливарне, складське, теплове і кисневе господарства забезпечували електроенергією 39 високовольтних трансформаторних підстанцій.

Потреби в електроенергії значно зросли після утворення ливарно-механічного комплексу. Для вирішення цього складного питання під керівництвом головного енергетика Козицького Г.Е. проводиться приєднання енергетичних систем заводу до високовольтних ліній передач з напругою 110 тисяч вольт. Навіть зараз важливість цих робіт важко переоцінити. Складно уявити собі і всю розгалужену систему трубопроводів, завдяки якій виробництво забезпечується теплом, стисненим повітрям, газом та киснем. Теплом забезпечують дві потужні котельні, а дві компресорні станції спроможні виготовити до 100 кубічних метрів за хвилину стисненого до 7-ми атмосфер повітря, задоволяючи технологічні і побутові потреби.

На початку вісімдесятих років почалась реконструкція мереж трубопроводів, що постачала цехам і дільницям стиснене повітря і тепло. Очолював цю роботу енергійний, здібний спеціаліст механоенергетичного відділу Плешков Л.К. Кілька років тривала робота. Вона була завершена значною мірою завдяки зусиллям всього колективу служби. Значний вклад у справу раціонального використання енергії вніс спеціаліст енергетичного бюро Лисюк О.Д. Будь-яка реконструкція, будь-які рішення у справі механізації виробництва не залишалися поза увагою і не виконувались без участі начальника конструкторського бюро механоенергетичного відділу Кондратюка А.Ю.

А.Ю. Кондратюк

В 1982 році на посаду головного механіка і начальника механоенергетичного відділу призначається Радутний Л.М. З того часу він безпосередньо бере участь в усіх роботах, пов'язаних з процесами механізації і модернізації, створення умов для ритмічної роботи всього технологічного устаткування заводу.

Ремонтні підрозділи заводу перебирають на себе весь тягар робіт з переозброєнням виробництва, вводять в дію нове прогресивне технологічне обладнання, продовжують оснащувати металообробляючі дільниці більш досконалими верстатами, в тому числі, з програмним управлінням. Виконується значний обсяг робіт по вилученню з виробництва застарілого устаткування.

За його безпосередньою участю виконуються роботи по створенню дільниць для виготовлення гвинтових забійних двигунів. Своєю прискіпливістю, ерудованістю не рахуючись з часом, він вирішує складні питання глибокої розточки отворів у статах двигунів, нарізування різьби та інше.

На будівництві другої черги блоку цехів №6 ливарно-механічного комплексу проявили всі свої найкращі інженерні здібності Ореховський Ф.М. та Бережнюк Г.В.

Створюються нові виробництва по виготовленню гвинтових забійних двигунів і товарів народного споживання.

З великим натхненням трудяться над виконанням цих складних завдань кращі колективи бригад ремонтно-механічного цеху на чолі з Овчаренком В.Д., Євтиховичем І.Г., Передрієм М.Ф., Рибачуком В.Т. та Комарницьким Л.П.

Сталу роботу діючого устаткування забезпечують бригади ремонтників Бойка В.М., Короля М.Л., Мельникова Ф.Д. З повною віддачею працюють майстри Білоус Г.В. та Бавейнус В.Б.

Збільшення кількості технологічного обладнання посилило навантаження на енергетичні системи, в першу чергу на заводську електричну мережу, систему повітря-, водо- і тепло проводів протяжністю у сотні кілометрів. Забезпечення надійної роботи складного і вкрай відповідального господарства покладається на електросиловий цех, на чолі якого довгий час стояв обізнаний у цій справі спеціаліст Корнійчук А.С.

Багаточисельними подяками від заводу, Міністерства, профспілки відзначений його трудовий шлях. Не один десяток

В.М. Бойко

А.С. Корнійчук, С.Г. Семенюк

років віддав
він заводу,
улюблений
справі, спро-
мігся пере-
бороти всі
негаразди,
створити великий колек-
тив однодумців, що у
всі роки мав
славу
крашого

виробничого підрозділу. Багата позитивними прикладами робота цього колективу, його робітників і керівників, що своєю повсяк-денною працею забезпечували злагоджену роботу заводу. Виникали в житті колективу і майже драматичні ситуації. Було це в 1981 році, що видався вкрай несприятливим через складні погодні умови. Літня злива, що буквально затопила місто, поставила під загрозу роботу центральної високовольтної розподільчої електричної підстанції і всього заводу. Чотирнадцять годин боролися за неї під напругою 10 тисяч вольт старший майстер Семенюк С.Г. і сам начальник Корнійчук А.С. Врятували підстанцію і уже на сімнадцяту годину заводська робоча зміна отримала електроенергію і почала працювати.

Надавав колектив цеху допомогу міському молокозаводу в ліквідації аварії, будівельникам Народицького району після аварії на ЧАЕС.

Володіти станом справ у будь-яку хвилину, дбати про

стабільну роботу складного господарства стало правилом всього життя старших майстрів Жаркова А.М., Фішера М.С. Небезпечне і відповідальне виробництво позначилось на всьому колективу цеху. Кого не візьми, робітника чи майстра, всі фахівці своєї справи: Дубовик Л.О., Парfenюк П.П., Хмельівський П.В., Ганоль І.К., бригадир обмотувальниця Верезумська Р.А. Під стать їм електромонтери Пироженко О.Ю., Гуменний В.А., Білоус П.Г., слюсарі-сантехніки Жмур Г.Л., Мачинський І.І., Ковалі Федір, Юрій та Микола.

Кожне виробництво, велике чи мале, мало значний вплив на загальний стан колективу, вимагало до себе уваги та серйозного ставлення з боку суміжників.

Невеличка дільниця металевих виробів виготовляла різноманітні кріплення. Без їхніх гвинтів, шпильок та гайок ніщо не вироблялось. Ні один апарат, навіть невеличкий вузол неможливо було виготовити. Колектив дільниці здебільшого складався з молодих робітників та робітниць,

З.Ф. Свистюк

працював злагоджено, домагався високих показників у праці. Відзначилась бригада токарів Омелянчука М., до складу якої входили передові виробничники Гнедой А.П., Цяпа З.Ф. На револьверних верстатах працювала Свистюк З.Ф.

Ще зовсім молодою, після закінчення школи, прийшла вона на завод, швидко і досконало оволоділа професією, залюбки виконувала різноманітні завдання, що ставились перед нею.

Не відставала від неї така ж молода і завзята робітниця Яремчук Т.В. З гарантією якості виготовляв вироби фрезерувальник Слободенюк В. Неодноразово виборювала першість у змаганні свердлувальниця Крижба Т.Ф. Здібними вчителями і організаторами виробництва стали Фіщук Б.Е. та Скижа Ж.П.

Напружену працюють колективи матеріально-технічного забезпечення та збути виробленої продукції. Довгі роки ці важливі ділянки очолюють ветерани праці Гайдамаченко В.О. та Митко М.В.

Завдяки їх умінню і наполегливості вирішуються важливі завдання забезпечення потреб виробництва. Тисячі вагонів різних матеріалів, сировини, комплектуючих виробів надходять на завод, і така ж кількість готової продукції відвантажується замовникам.

У складних умовах працюють залізничники транспортного цеху на чолі з Ковзуном М.К. Вдень і вночі, в спеку і холод цілодобово виконують свою нелегку роботу машиністи тепловозів Коваль І.М., Цибульський М.О., Давидюк В.І, машиністи залізничних кранів Забара С.А., Манзюк В.Й., стропальники Войтюк А.С., Риболовцев П.М., Тарасюк М.А., Каліщук А.А., майстри Войцехівський А.Д., Куліш А.Т., Бєлий В.Я. та Тисьминецький В.Г.

А.Т. Куліш

Злагоджено працює дільниця автомобільного транспорту на чолі з Бреховим А.А. У багатьох водіїв за плечима довгі роки роботи, великий досвід, тисячі тонн перевезених вантажів. Свою частку в загальні досягнення вносять ветерани праці Мороз М.Г., Козел І.В., Каплюк А.О., Царук М.Н., Семеняк П.Я. і молоді за віком водії Вікарій В.М., Зірківський Г.С., Перін В.С., Вовненко В.А.

Значною мірою своїми успіхами вони завдячують

ремонтникам, які забезпечують їхню безперебійну роботу. У залізничників — бригаді на чолі з досвідченим

1880

Укрзаліз

2000

1980

2000

Бригада ст ропальників

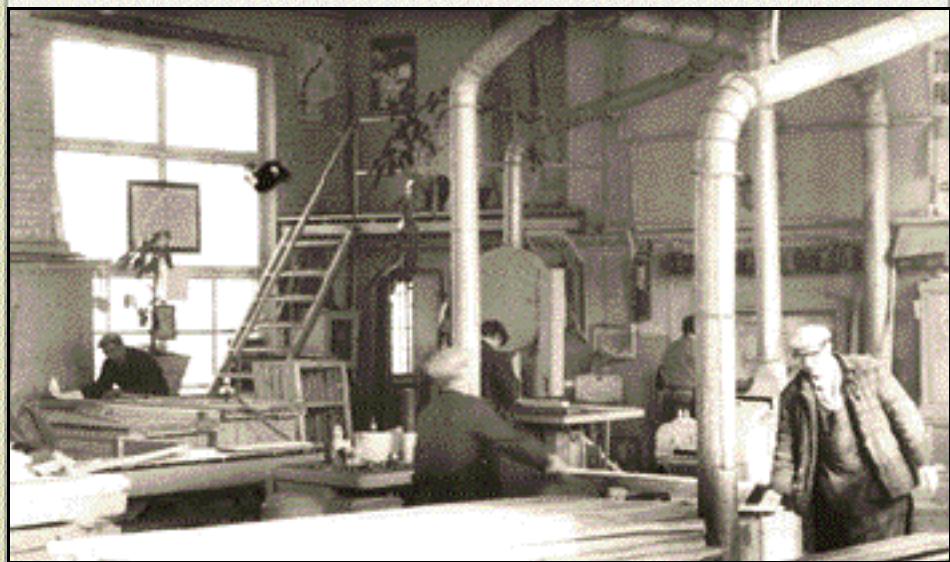
механіком Пономаренко М.Ф., у автомобілістів – бригаді

1980 • 2000

Ковзуна Ф.К., до складу якої входять слюсарі Яновський В.В., Томчук О.Я., Березний В.І., Фед'кович М.К., токар Пашковський Б.Ф., електрозварювач Боровський А.І.

Ремонт но-будівельний цех

1880

Прип'ят'

2000

Ф.К. Ковзун

Не менш відповідальну роботу виконують будівельники-ремонтники. Ремонтують виробничі споруди, технологічне устаткування, побутові приміщення, дороги, паркани та інше. Надають допомогу місту. Беруть безпосередню участь у спорудженні Палацу культури і техніки, басейну, профілакторію, житла, дитячих закладів.

На залізничних коліях ударно працює бригада ветерана праці Новосельського А.Т., якого в подальшому замінив молодий енергійний Піньков О.Г. Бригадою в короткий термін виконується величезна робота по налагодженню всієї мережі заводських залізничних колій, що дає змогу повною мірою забезпечувати зростаючі потреби виробництва в перевезеннях.

А.П. Пасічник

Складні та відповідальні роботи виконують вогнетривники Тімощук Л.А., Штрикмакер М.А., Пасічник А.П. Довго і якісно могли працювати відновлені ними печі, сушарки, плавильні агрегати, забезпечуючи сталу роботу виробни-чих підрозділів.

Добре трудяться на різних ділянках ви-робництва і поза межами заводу теслярі Миколюк І.І., Середюк М.А., бригадири мулярів Тараба Б., штукатурів-малярів Мусійчук М.

Вирішуючи складні народногосподарські завдання нарощування виробництва, колектив активно працює над розбудовою робітничого містечка, що розкинулось навколо заводу. За п'ятирічку працівники отримують безкоштовно більше 250 нових квартир.

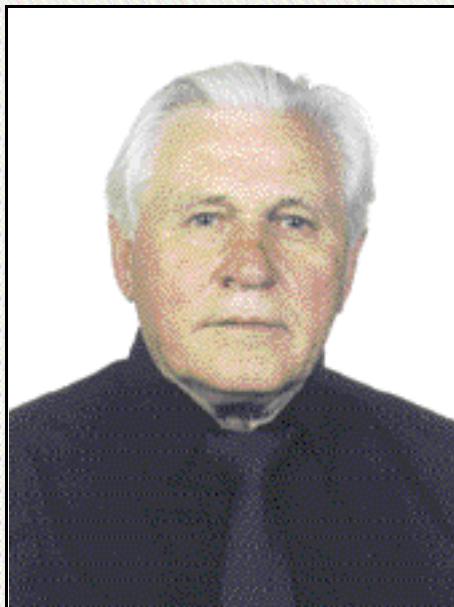
Є.Е. Пар tum - заступник директора з питань капітуального будівництва

Святом для всіх заводчан, особливо для спортсменів і фізкультурників стає відкриття плавального басейну. Просторе, світле приміщення вабить красою оздоблення. Барвистий кахель, килимові доріжки, зелень квітів. На урочисте відкриття зібрались майже всі жителі міста. Не менше зацікавлення, переважно у людей молодшого віку, викликало відкриття спортивної бази. Невіднайдено змінив свій зовнішній вигляд стадіон. Широкими стали бігові доріжки, із спеціальним гумовим покрит-

тим. Вболівальники отримали змогу спостерігати за спортивними змаганнями, сидячи на добре обладнаних трибунах. Біля стрілецького тири з'явився сучасний тенісний корт. У декількох десятків метрів від нього розташувався спортивно-оздоровчий центр. Практично усім народом завершувалось будівництво сучасного Палацу культури і техніки. Це був довгобуд. Наполовину зведена споруда була законсервована. Тільки воля і велике бажання директора заводу Шабельника О.А. мати свій сучасний осередок культури допомогли довести розпочате до кінця. Надійним помічником у створенні Палацу культури сучасного рівня став перший його директор Свінцицький Е.І. Фахівці та аматори культури отримали справжній палац з кіно- та театральною залою, кімнатами для гурткової народної творчості та художньої самодіяльності.

Не залишились і поза увагою наші базові навчальні заклади. Професійно-технічному училищу №4 збудували гуртожиток на 460 місць, а машинобудівному технікуму сучасну їdalню.

Завзято працювали на споруджені об'єктів бригада мулярів Скибицького В.С., до складу якої входять Ясюк М., Матвійчук І., Голішевський А., Буденюк К.О. Не відстають від них і бригади мулярів-штукатурів, сантехніків, яки-

О.А. Шабельник

ми керують досвідчені спеціалісти Шаповал В.М., Томас М.М., Король В.М., Перегуда А.О., Тимошук І.І. Справжніми майстрами своєї справи проявили себе робітники Кашин Б.Я., Горкун Д.П., Карпуха Н.М., Ошарський Й.А. Вагомий вклад у загальну справу зробили кранівники Гулейчук З.І., Гришина Г.А., Ковеня А.О., Заїка В.П., екскаваторники Мечик В.К., Пенський М.Й., виконроби Бак Л.Я., Бедний І.А., Хоптинець А.М.

По праці здобули і шану. Держава гідно відзначила кращих. Більше 30 працівників за високі виробничі досягнення в ХІ п'ятирічці нагороджені орденами і медалями.

Орденом Леніна відзначена наполеглива творча праця директора заводу Шабельника Олексія Андрійовича. Шістнадцять років відпрацював він на цей посада. Вивів завод в один ряд з кращими підприємствами – виробниками складного обладнання для провідних галузей народного господарства. Наполегливий в досягнення мети, він повністю віддавав себе виробництву та розвитку соціальної сфери.

Творчий ентузіазм панував на кожному робочому місці. Від п'ятирічки до п'ятирічки завод нарощував виробничі потужності та підіймався на більш високий рівень.

1986 рік виявився переломним як в житті колективу заводу, так і в житті Олексія Андрійовича, чия непосидюча вдача в котрий раз дала про себе знати. Йому пропонують, і він дає згоду на призначення генеральним директором одного з найбільших на Україні науково-виробничих об'єднань «Укрхіммаш» у складі якого 29 тисяч працівників. Керівником з питань економіки цього ж об'єднання призначається і головний економіст заводу Поперечний В.М.

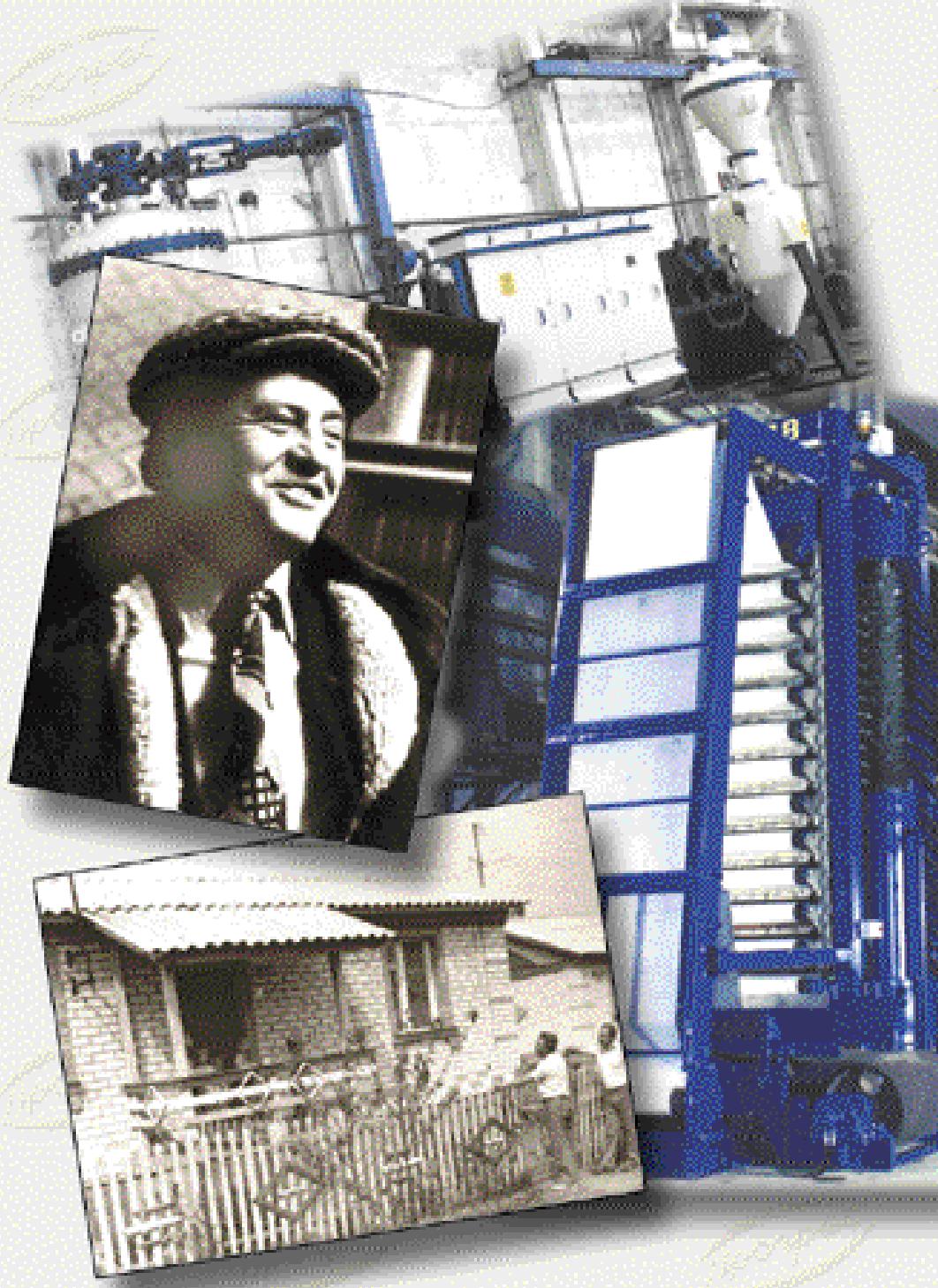
Наступним директором заводу стає Юр'єв М.П., чий особисті заслуги, за підсумками п'ятирічки,

відзначаються Орденом Дружби народів. У числі нагороджених цим орденом – бригадир токарів цеху №3 Слюсаренко М.І., машиніст електромостового крану цеху №4 Українець А.Ф., бригадир слюсарів-складальників Томашевський Р.Е. та головний економіст заводу Поперечний В.М.

Кавалерами Ордена Трудової Слави стали пресувальник цеху №2 Мілян Г.В., бригадир токарів цеху №3 Каліновський А.М., токар інструментального цеху Шостак Б.О., котельник цеху №16 Ковальчук В.Л., слюсар-сантехнік електросилового цеху Тетерський В.В., бригадир слюсарів ремонтно-механічного цеху Мельников Ф.Д., бригадир токарів цеху №15 Пухальський В.Й.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджені бригадир ливарників цеху №17 Красій Р.В., токар цеху №15 Рибак Б.В., а орденом Знак пошани – бригадир формувальників цеху №1 Білоус І.Г., бригадир стержньовиків цеху № 17 Гурбич З.М., електрозварювальник цеху №16 Козачук В.Д., заступник головного конструктора Городиський Ю.Д.

Серед нагороджених медалями – машиніст електромостового крану цеху №17 Шкіль Г.В., електрозварювальник цеху №4 Панасюк А.О., старший майстер електромонтажної дільниці Таліманчук Г.Г., старший майстер електроцеху Семенюк С.Г., електромонтер механо-енергетичної дільниці № 26 Гапчин Й.В., токар дільниці №14 Герасимчук З.Ф., маляр дільниці №12 Мороз Е.П., машиніст електромостового крану цеху №2 Мальєва Л.У., свердлувальниця цеху №3 Зірківська А.О., електрозварник цеху №4 Галущак С.О., котельник цеху №5 Зарбишев Г.В., машиніст електромостового крану цеху № 5 Чорна Р.П., фрезерувальник цеху №20 Сисков В.І., начальник електросилового цеху Корнійчук А.С., розмітник цеху №15 Орлова Е.В. та бригадир компресорної бригади цеху №15 Чубарук В.І.

НА ПЕРЕЛОМІ

Не менш складні завдання постали перед колективом заводу і в XII п'ятирічці. Передбачалось значне збільшення обсягів виробництва та його швидке технічне переоснащення. Інтенсивне використання наявних потужностей у попередні роки привело до прискореного зносу та старіння всього наявного технологічного обладнання, особливо станкопарку. Надмірно зношене, воно не було спроможне забезпечити не тільки якісні показники, щодо виробленої продукції, а й належні її обсяги. Біля третини робочих місць у механоскладальному цеху не відповідали вимогам часу. У незадовільному стані знаходилося зварювальне виробництво, а новітні передові технології, що використовувались при виготовленні більш досконалих машин та апаратів, вимагали постійного удосконалення та поновлення спеціального обладнання, введення різноманітних пристосувань, які поліпшували б умови праці та підвищували її продуктивність і якість. Виникла нагальна потреба в раціоналізації переважної більшості робочих місць ливарного виробництва.

Відсутність тут належних засобів механізації виробничих процесів вимагала виконання великого обсягу ручних робіт. Навіть у новому сучасному ливарному цеху №17 вручну ще продовжувало працювати біля 200-ти робітників основних професій. В цей час зникає будь-яка надія на допомогу «зверху». Міністерство практично призупиняє виконання своїх обов'язків по забезпеченням підприємства новою прогресивною технікою і тим самим покладає на плечі виробника всю відповідальність за подальший розвиток всієї виробничої сфери, її спроможність забезпечити зростаючі обсяги робіт.

Розуміючи, що отримати допомогу не буде звідки, колектив заводу самотужки розгортає цю роботу. Із заводських фахівців під керівництвом Гонтаржа А.Ф. створюється відділ технічного переозброєння, який перебирає на себе всю відповідальність за розробку і впровадження цільової програми передбудови і переоснащення всього виробництва, на що колектив спрямовує біля 20 мільйонів своїх коштів. Першочергово оснащуються новим високопродуктивним обладнанням металообробляючі виробництва. Третій, п'ятий та п'ятнадцятий цехи отримують перші верстати з числовим програмним управлінням. За короткий час вилучається з виробництва значна кількість застарілих верстатів. На заміну їм встановлюється кілька сотень нових високопродуктивних.

У ливарному виробництві швидкими темпами виконуються роботи, по механізації важких робіт при завантаженні вагранок, сепарації горілих земель, обрубці і очистці литва. Започатковується імпульсна формовка, вводиться в дію ливарний роботокомплекс, починають видавати перший метал електричні плавильні печі.

Актуальним стало для колективу заводу завдання своєчасного забезпечення виробництва сучасним інструментальним обладнанням, оскільки діючий цех неспроможний був повністю забезпечити зростаючі потреби. Для вирішення цього важливого питання у ливарно-механічному комплексі, на нових виробничих площах, створюється та оснащується найсучаснішим обладнанням нове інструментальне виробництво.

Розбудова заводу, розвиток його виробничих потужностей вимагають великої кількості нестандартного

обладнання. У зв'язку з цим приймається рішення створити нових цех, який міг би задовольнити як внутрішні потреби, так і потреби зовнішніх замовників.

Швидкими темпами розгортаються будівельні, монтажні та налагоджувальні роботи. Встановлюються нові сучасні обробляючі верстати, різноманітне високопродуктивне зварювальне устаткування. Нового розвитку набуває виробництво апаратури з титану. Невеличка, пристосована на площах механічного цеху №3 дільниця неспроможна виготовляти потужні фільтри, ємності та інші вироби великих розмірів, що заважає розвиткові цього складного виробництва. Новий імпульс воно отримує знову ж таки на ливарно-механічному комплексі, де споруджується новий, сучасний, добре обладнаний цех.

Збільшення обсягів виробництва алюмінієвого литва, що мало для заводу теж велике значення, стримується його низькою якістю через недоліки в зберіганні шихтових матеріалів. Для вирішення цієї проблеми будується спеціальне складське приміщення.

Важливим завданням стає максимальне використання діючих виробничих потужностей, особливо нового прогресивного обладнання, що забезпечує скорочення витрат на виробництво та підвищує відповідальність кожного робітника за якісні показники. Більш жорстким стає і державний контроль. В 1986 році на заводі, згідно з постановою Ради Міністрів СРСР, створюється незалежний, не підпорядкований адміністрації орган Державного приймання, який перебирає на себе всю відповідальність за якісне виконання робіт на кожному робочому місці. До складу новоутвореного органу входять Карпина М.А., Мазур Г.М., Теніщев Л.Ю., Пилипенко В.М.

та інші фахівці, що мають достатній досвід роботи. Керівником призначається Архипчук В.П.

Посилення вимог до якості стає передумовою створення сучасного високопродуктивного обладнання, яке відповідало б зростаючим вимогам покупців. У цьому напрямку продовжує активно нарощуватись і виробництво машин великої одночної потужності для потреб переробляючих підприємств Камсько-Ачинського, Екібазстузського паливо-енергетичних комплексів, які передбачали переробку сотень мільйонів тонн породи. Під стать вимогам цих гігантів повинні були стати і наші машини.

Йти старим шляхом через збільшення кількості обладнання переробники уже не могли. На збагачувальних фабриках значно зростали виробничі площини, витрати енергетичних ресурсів та коштів на утримання великої кількості допоміжного обслуговуючого персоналу.

Дисковий вакуум-фільтр ДОО-250

В цій ситуації оптимальним для заводів стало створення фільтрів, що у кілька разів перевищували б уже діючі. Прикладом був дисковий фільтр з

площею фільтрації в 250 квадратних метрів з адаптованою системою управління. Застосування його тільки в одному виробничому об'єднанні «Кузбасугілля» дозволило скоротити кількість фільтрів з 32 до 10 на тих самих площах без додаткових капітальних витрат і зменшити вартість виробництва майже на півмільйона карбованців.

Активно нарощувалось виробництво нових, більш продуктивних і досконалих стрічкових фільтрів для очисних споруд, які в порівнянні з центрифугами, що працювали у цій галузі, використовували майже в 50 разів менше електричної енергії. Широким попитом користуються фільтри з площею фільтрації 125 і 400 квадратних метрів, які забезпечують замкнутий цикл водопостачання в мікробіологічній та целюлозно-паперовій промисловості.

Плідно працює колектив заводу над виконанням цільової програми «Енергокомплекс». Виготовлене заводом обладнання забезпечує значне підвищення продуктивності праці на вуглезбагачувальних фабриках. Саме таким апаратом, що проходив всебічне випробування на підприємствах Донбасу, і був стрічковий фільтр зі східним полотном.

Виконуються дослідницькі і експериментальні роботи по заміні полімерними матеріалами дорогих гостродефіцитних нікелевих, молібденових і титанових металевих сполук, що дало змогу розпочати серійне виготовлення камерних фільтрувальних пресів з плитами з поліпропілену. Впровадження у виробництво пресів з такими плитами, площею фільтрації 500 квадратних метрів, зменшувало вагу кожного майже на 50 тонн.

Конструкторам і в цілому всій інженерній службі було

над чим працювати. Господарства різних галузей потребували нових, все більш досконалих видів хімічного обладнання, які відповідали б світовим зразкам.

Для координації дій в галузі розробки сучасного високопродуктивного обладнання з провідних фахівців інженерних служб утворюється Рада науково-технічної творчості, яка концентрує на важливих напрямках весь наявний творчий потенціал науковців, розробників, виробничників. Прикладом таких розробок новітніх високих технологій стають установки для ультра- і мікрофільтрації, які планувалось використовувати в хімічній, мікробіологічній, харчовій та інших галузях. Їх виробництво, що невдовзі розпочалось, не отримало розвитку через порушення економічних зв'язків після розпаду Радянського Союзу.

Біля 50 одиниць нового та удосконаленого сучасного обладнання розробляється і впроваджується в цей час у виробництво. Головним напрямком в роботі трудових колективів стає швидке опанування процесами його виготовлення і забезпечення в повному обсязі потреб замовників.

Колектив починає працювати в умовах повного господарського розрахунку і самофінансування. Кожен виробничий підрозділ вчиться заробляти кошти сам, відпрацьовує такі механізми, що забезпечують зменшення витрат матеріальних і енергетичних ресурсів і надають змогу отримати реальні прибутки від своєї діяльності.

Значно прискорюються темпи механізації і автоматизації трудомістких процесів, вивільнення робітників від важкої ручної праці, впровадження на кожному робочому місці досвіду та досягнень передових виробничників.

Нового якісного рівня досягають колективні форми організації праці. Чисельність госпрозрахункових бригад сягає майже 200, а комплексних перевищує 130, що забезпечує не тільки збільшення обсягів виробництва, а й рівня заробітку працівників.

Кращих успіхів у праці досягають колективи бригад токарів цеху №3 Калиновського А.М., Шумила В., Слюсаренка М.І., Солодовникова О.В., комплексної Луговського В.Г., слюсарів-складальників Крижанівського П., котельників-складальників четвертого Левандовського П.Ф., Орловського В.В., Крижби В.Ф., стругальників п'ятого Підвісоцького В.М., слюсарів-складальників Казьміна В.С., Піскуна П.Ф., комплексної Апатова М.Д., токарів п'ятого надцятого Ішкова В.В., стругальників Марчука В.І., слюсарів-складальників Серьогіна М.С. і Герасимчука О.І., комплексної Котлярського М.М.; в ливарному сімнадцятому формувальників Бонка С.М., заливальників рідкого металу Бедовського Ю.І.; в заготівельному №2 комплексної Підлужного В.С.

Середина п'ятирічки стає роком зрушень, подолання вагань та роздумів, часом остаточного розуміння необхідності корінної перебудови виробництва, переходу до нових форм та методів організації праці. Попередні роки, що виявили всі наші негаразди, примусили кожного переосмислити своє ставлення до праці, виконання професійних обов'язків. Докорінно стала змінюватись свідомість кожного працівника, виникла нагальна потреба працювати по-новому, використовувати все новітнє, передове.

Колектив виходить із застою, веде пошуки вирішення назрілих проблем. Поштовхом до таких змін стала і

діяльність створеної наприкінці 1987 року Ради трудового колективу, до складу якої увійшли кращі представники від виробничих колективів, інженерних служб та діючої адміністрації.

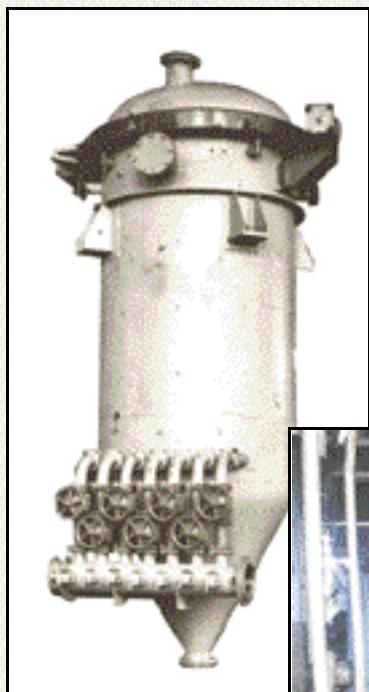

В.Д. Овчаренко

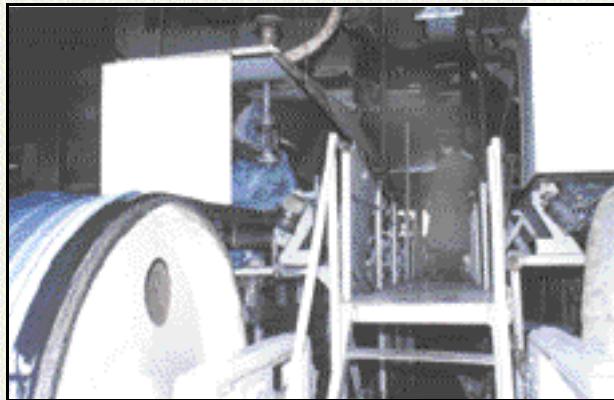
три для зневоднення шламів у вугільних копальннях, реактори синтезу та сульфування із швидкоходовими мішалками, фільтри з поліпропіленовими плитами загального використання великої одночної потужності. У промисловиків пройшли успішне випробування камерні фільтри з такими ж плитами з площею фільтрації від 25 до 125 квадратних метрів, патронний автоматизований ПСЖ-160 та стрічковий ЛОП-10. Біля десяти застарілих конструкцій обладнання зняли з виробництва, на заміну налагодили виготовлення більш досконалих та продуктивних машин.

16 лютого 1988 року Рада обирає своїм головою одного із визнаних лідерів виробництва — орденоносця, бригадира слюсарів-ремонтників Овчаренка Віталія Дмитровича.

Більш активно і творчо починають працювати інженерні служби. Конструктори розробляють значно досконаліші типи машин і апаратів, якими стають фільтрувальні преси з поверхнею фільтрації від 5 до 40 квадратних метрів, стрічкові та вакуумні фільт-

Ст річковий фільтр р ЛОП-10

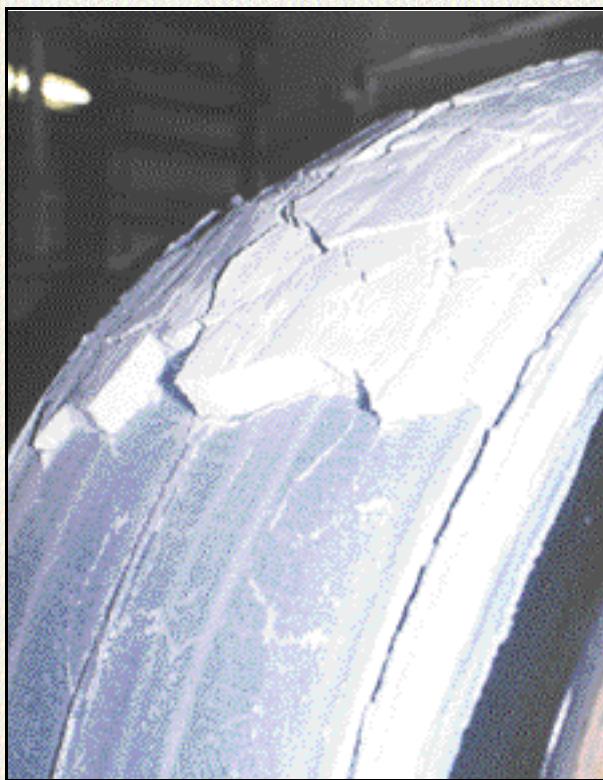

Патронний фільтр р ПКЖ-160

Успішно виконав колектив заводу річне завдання. Виготовили більше 1200 різних фільтрів, біля 400 сушильних барабанів і обертових печей та багато іншого обладнання. Значно збільшили виробництво гвинтових забійних двигунів і лебідок для нафтовиків. Прибутки від реалі-

зації виготовленої продукції складали 25 мільйонів карбованців.

Наприкінці 1988 року, згідно до Закону «Про державне під-

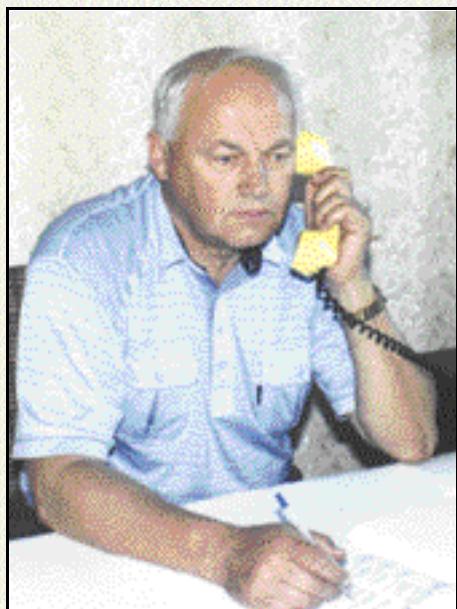

ляє Білоусу І.Г. в реєстрації. Знімає свою кандидатуру Войтко М.Г. В подальшому після викладу своїх програм, у виборах беруть участь двоє — Юр'єв М.П. та Білокриницький В.А. Переважною більшістю голосів делегати конференції генеральним директором обирають Юр'єва М.П.

Отримана від колективу довіра надає йому ще більшої впевненості в правильності вибраного шляху на докорінну перебудову всього господарського механізму. Госпрозрахунок, колективний і орендний підряд, ефективне використання матеріальних і енергетичних ресурсів

приємство», проводяться вибори генерального директора. В конкурсі на цю посаду беруть участь чотири претенденти: Білоус Іван Григорович з міста Житомира, Білокриницький Володимир Антонович, Войтко Микола Гермогенович і директор Юр'єв Михайло Павлович. У зв'язку з порушениями умов конкурсу комісія відмов-

стають домінуючими напрямками в діяльності всіх структурних підрозділів заводу. Розпочинається загальна підготовка всіх категорій працівників, від робітника до інженера, до роботи в нових складних умовах. Розробляється і впроваджується в життя цілісна система організаційних і економічних важелів, введення яких у виробництво цілком покладається на заступників генерального директора з питань виробництва, економіки, матеріально-технічного забезпечення, організації праці та заробітної плати.

B.A. Матвицький

ливарно-механічний
виробничого управління
енергійний керівник Янчук В.І.

Економічне навчання, як важливе підґрунтя для досягнення поставлених перед колективом завдань забезпечення подальшого зростання виробництва, цілком покладається на економічну службу в особі її керівника Матвицького В.А.

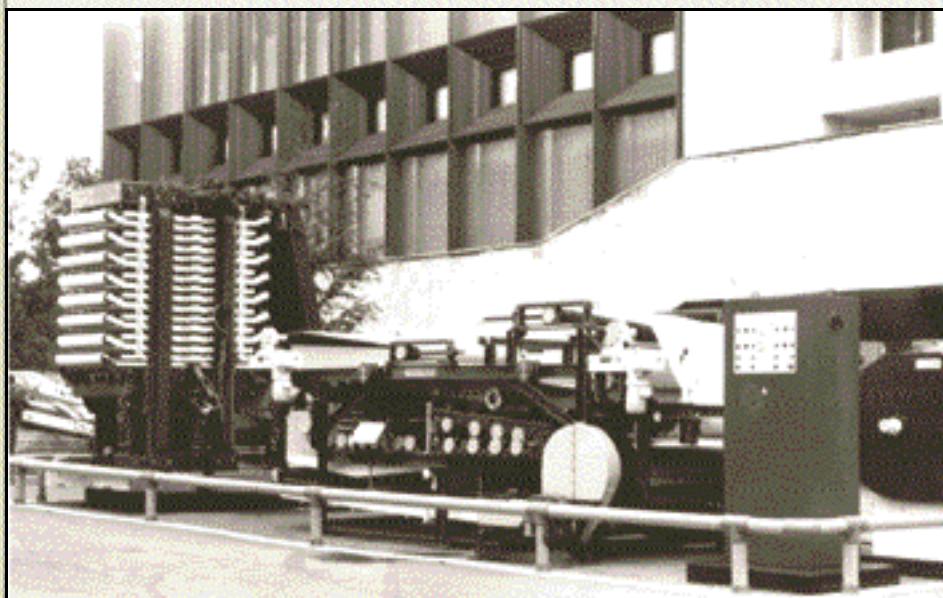
Ліквідуються зайві ланки в управлінні виробництвом. Головному інженеру Дубовику П.О., який стає директором по виробництву, підпорядковуються виробниче і технічне управління, до складу якого входять практично всі інженерні служби та

комплекс. Начальником

призначається молодий

Для забезпечення подальшого зростання технічного рівня заводського обладнання, прискорення термінів виготовлення технічної документації та впровадження у виробництво нових більш досконалих машин і апаратів започатковується практика призначення на посади ведучих інженерів машин найбільш досвідчених фахівців відділу головного конструктора, що дає змогу в короткий термін задовольнити нагальні потреби замовників.

Рубежанське ВО «Красітель» отримує достроково сучасні фільтри для виробництва фарб, а Каунаський завод ендокринних препаратів – установку для молекулярної фільтрації. Один за одним проходять комплексні випробування і впроваджуються у виробництво фільтри камерні, рідинні, листові, стрічкові періодичної і безперервної дії, різноманітні реактори та змішувачі.

Обладнання на виставках

Заводські вироби все частіше з'являються на престижних міжнародних промислових ярмарках та виставках. Камерні фільтри різної потужності демонструються в Німеччині, Угорщині, Лівії, Алжирі. Ціла низка нових машин виставляється на міжнародних галузевих виставках в Москві. Якість вироблених машин забезпечують кращі робітники, що працюють на самоконтролі. Серед них токарі механоскладального цеху №3 Романюк О.О., Якимович В.М., Подільник Л.І., Цаплюк Б.М., Атаманчук А.П., Щукіс М.Я., Ганоль В.А., Асаулюк В.Г., Вітранюк А.І., Ментюков Г.М., стругальник Цимлер М.Г., свердлувальник Олішевський Ю.Л., фрезерувальники Блават В.Л., Роговський С.М., шліфувальник Сосновський В.М., електrozварник Гаврилюк О.М., токарі п'ятого Гудзенко А.Л., Жабенко А.А., Отрошко В.П., Букавін В.Н., Лукіянчук Н.В., Бур'ян А.С., електrozварники П'ятківський В.Б., Кабанець В.О., токарі котельно-зварювального №4 Мельник В.С., Кравчук М.З., Білоус А.С., котельники Кусяк В.Ф., Рудківський Ф.М., токарі п'ятнадцятого цеху Галка В.М., Грановський В.К., Котлярський М.М., Лук'янчук О.В., Узінський С.А., фрезерувальники Тонкевич В.С., Ричков А.Е., Залевський В.Б., свердлувальник Пастух М.А. та багато інших. Біля 5000 тисяч робітників та спеціалістів стають ударниками праці.

За високі виробничі досягнення, з якими завершував завод 1989 рік, колектив нагороджується Переходним Червоним Прапором ЦК КПРС та неодноразово відзначається серед кращих колективів міста та області.

1990 рік видався набагато складнішим за попередні роки. Але попри всі негаразди колектив спромігся досягти досить високих показників як у виробництві, так і в розбудові соціальної сфери. Обсяги

виробленої продукції перевищують 400 мільйонів карбованців. Маючи значні прибутки від виробничої діяльності, колектив спрямовує досить великі власні кошти на подальший розвиток виробництва та будівництво житла, перебираючи на себе всю відповідальність за виконання довгострокової програми «Житло -2000». Реальною стає перспектива в найближчі роки вирішити у себе цю складну соціальну проблему – забезпечення безкоштовним житлом всіх своїх робітників, які його потребують.

Житловий
масив

Кожен рік п'ятирічки відзначається своїми новобудовами. Нові сучасні будинки виростають в найближчих, прилеглих до заводу вулицях: Ново-Іванівській, Волочаївській, Металістів, що створює для працівників найкращі умови для праці і відпочинку. Молоді виробничники, щоб не гаяти часу та не чекати в довгій черзі на отримання житла, створюють свій перший житловий кооператив і разом з будівельниками, навчаючись у них, споруджують перший будинок по вулиці Чкалова.

Вкладаються значні кошти в створення свого сучасного профілактично-лікувального закладу. Завершується

будівництво головного корпусу санаторію-профілакторію «Діброва» на 100 місць та спеціальної прибудови до нього.

Стає до ладу сучасний дитячий садок на 320 місць. В селі Нізгірці

Житло для переселенців із зони ЧАЕС

М.І. Турченко

лі, об'єкти соціально-по-бутового призначення в селах Малі Миньки, Ба-зар, Росоховське Наро-дицького району та в місті Малині.

Вся відповідальність за організацію робіт покладається на начальника спец-відділу Турченка М.І.

В перші часи після руйнівного землетрусу, що стався в 1988 році в Вірменії, колектив заводу бере активну участь у формуванні спеціального загону з чисельністю більше 30 чоловік, до складу якого входять робітники заводу Бевзо А.С., Яницький І.Г., Засаднюк П.І., Вовченко В.Й., Мінайлюк С.О., Білошкурський А.В., Вовненко В.О., Горецький В.М., Зацаринський О.М., та забезпечує всі витрати на його перевезення до місця призначення. Керує загоном один із кращих фахівців

для забезпечення зростаючого попиту працівників заводу на тваринницьку продукцію споруджується телятник на 250 голів худоби. Багато інших справ, що потребують матеріальних витрат, вирішує колектив.

В скрутні для населення України часи, що стали нас-лідком аварії на Чорнобильській атомній електростанції, надає допомогу переселенцям з місць радіоактивного забруднення. Будуть нові осе-

ШЛЯХ ДО НОВОГО

Набутий досвід, потужне заводське господарство та творчий підхід до створення сучасного потужного обладнання повною мірою забезпечували подальше нарощування його виробництва, але кризові явища, що охопили всю економіку країни на самому початку 90-х років, вкрай негативно впливали на весь хід розвитку. Боляче вдарило по всім ланкам виробництва розірвання багаторічних стосунків з підприємствами-виробниками сусідніх держав. Важливим питанням, яке постало на цей час перед заводом, було матеріально-технічне забезпечення. Не вистачало металу — нашого машинобудівельного хліба. Бракувало комплектуючих та інших матеріалів. Все важче ставало виготовляти продукцію. Значна частина виробів осідала на складах не тому, що вони нікому не були потрібні, а тому, що багато наших замовників зубожіли і їм нічим було розрахуватись.

Окремі підприємства дійшли до стану економічного краху. Немало заводів, наших колишніх сумлінних постачальників, особливо за межами України, відмовляються від раніше укладених договорів. З великими труднощами добувається кожна тонна прокату, труб та іншого. Сяк-так завозиться сировина лише під конкретні замовлення. Різко падає виробництво, відцентрові сили негативно діють на виробничий потенціал колективу. Найменш стійкі працівники залишають завод у пошуках більшого заробітку, що створювало немалі труднощі в забезпеченні виробництва кваліфікованими кадрами.

Перешкодою цьому негативному явищу стає вчасно прийняті рішення про перехід до контрактної системи оплати праці, у витоків якої стояв генеральний директор Юр'єв М.П. Йому, ще при Союзі, пощастило в складі

великої делегації керівників промислових підприємств побувати за кордоном, вивчити існуючий там досвід і переконатись в доцільноті запровадження такої системи на заводі. Зацікавленими в цьому, як виявилося у подальшому, були обидві сторони – роботодавець і виробничики. Взаємні зобов'язання щодо продуктивності, дисципліни, сумлінності та оплати за якісну та ефективну роботу в короткий час стали давати позитивні результати, що дозволило гранично поєднати індивідуальні інтереси з інтересами підприємства. Для гарного працівника нова форма стосунків з виробництвом стала вигідною, для гіршого – навпаки, що допомогло за короткий час позбутися не дуже сумлінних працівників і забезпечити роботою і більшим заробітком кваліфікованих працівників, які уболівали за колектив.

Загальний спад виробництва в країні з кожним днем погіршував становище. Йшло суцільне подорожчання. На багато збільшились ціни на енергоносії. Метал подорожчав майже у 20 разів. Вижити в таких умовах стало можливим тільки завдяки максимальним знижням витрат на виробництво.

Почались пошуки ефективних шляхів підвищення продуктивності праці. Перед кожним стояла одна єдина вимога – працювати краще, чітко виконувати виробничі завдання, не гаяти робочий час, не допускати прогулів та інших дій, що впливають на виробничий процес. Вживаються найжорстокіші заходи до тих, хто не хотів добре працювати. Особливого значення набуває якість роботи. Прийшло розуміння, що будь-який брак, прорахунок згубно позначиться на авторитеті виробленої продукції і в кінцевому рахунку на добробуті колективу.

Посилюється контроль і вимогливість. Бракороби на будь-яких посадах залишаються без роботи. Інженерні служби працюють над зменшенням металоємкості та собівартості виробів, розробляються конструкції, де використовуються дешеві матеріали і комплектуючі вироби, забезпечується зменшення споживання електричної і теплової енергії. Ведеться активний пошук постачальників металів та сировини за нижчими цінами.

Стрімке зростання цін, особливо на метал, змушувало і завод підвищувати вартість своїх виробів. На початку лютого 1992 року серійний автоматичний фільтр перетнув межу у мільйон карбованців. Те ж саме сталося і з іншими нашими виробами. Ситуація на ринку ставала все більш загрозливою. Нічого не продавалось і нічого не купувалось. За відсутністю державної програми структурної перебудови виробництва на межі закриття опинились сотні підприємств, реальною стала масова ліквідація робочих місць, зростання безробіття, що торкнулось і нашого заводу.

З черговим стрибком цін у великій скруті опинився і наш колектив. На захист своїх працівників виступає заводська профспілка. Приймається звернення до Верховної Ради, Президента та Уряду України з вимогами вжити термінових заходів щодо нормалізації роботи виробництва, як соціального захисту всіх верств населення. Та лише одними зверненнями жаданих змін не досягнути. Боротися за своє виживання колективу приходиться самотужки. Адміністрація і профспілка все більш активно включаються в організаційну і виховну роботу з людьми. Закликають всіх в силу своїх можливостей братися за роботу і боротися за прискорення виходу із скрутного становища.

Держава практично перестає втручатись у справи виробництва і очікувати від неї якоїсь допомоги не мало сенсу. Підприємства вступали в інший історичний відрізок часу, де потрібно було навчитись працювати в умовах, що кардинально змінювали їхні стосунки із споживачами виробленої продукції. Пора рожевих ілюзій закінчилася. Завод вдруге у своїй багатолітній історії стає відкритим акціонерним товариством «Бердичівський машинобудівний завод «Прогрес». Загальними зборами акціонерів на початку липня 1996 року утворюються робочі органи у складі Правління і Спостережної Ради. Першим головою обирається Юр'єв М.П., а членами правління головний інженер Дубовик П.О., який в подальшому обійняв посаду першого заступника голови правління, та начальник економічного управління Матвицький В.А., начальник управління матеріально-технічного забезпечення Ласточкин А.В., начальник управління кадрів, організації праці та заробітної плати Харчук Ю.В., головний бухгалтер Крисюк В.І., начальник управління маркетингової діяльності Дзікевич В.Є., заступник генерального директора Войтко М.Г., начальник управління забезпечення якості Ксьонз С.М., заступник генерального директора з питань будівництва Вілецький В.М., помічник генерального директора Май Л.К., начальник технічного управління Мельник В.Г., начальник управління товарів народного споживання Толіков А.П. Обирається і Спостережна Рада, яка забезпечує контроль за діяльністю адміністрації. До її складу входять:

головний конструктор Саєнко В.Г., начальник виробничого управління Янчук В.І. – від колективу заводу;

Ясенко А.А. і Лемперт К.Е. – від фірми «Векам»;

Кутвицький О.С., Ізотов В.В. – від підприємства «Агротон»;

Великоборець А.Б. від Фонду державного майна, як представника держави.

Очолив Спостережну Раду Лемперт Кім Елевич.

Головним завданням колективного органу стає пошук ефективних методів зупинки падіння виробництва, яке уже на той час зменшилось до 35 відсотків від його можливостей. Напруження в колективі досягало критичної межі. В числі бідних опинилася значна кількість працівників, що не могли заробити достатньо коштів на життя.

На складах накопичується все більше продукції, яка не має збути. Повного розквіту набувають бартерні операції. Споживачі, не маючи грошей, розраховуються, хто чим може. Основна причина такого стану – відсутність надійних ринків збути. Щоб вийти з цього скрутного становища, завод переходить на виробництво обладнання для конкретного замовника. Працюють тільки ті колективи, котрі мають завантаження робітників, всі інші знаходяться у вимушених відпустках. Максимально скорочується споживання електроносіїв.

Відсутність грошей стає головним болем всієї керівної ланки заводу, що також вкрай негативно впливає на стан матеріального забезпечення. Стрімко зменшується страховий запас необхідних матеріалів і комплектуючих виробів, що призупиняє все виробництво.

Для подолання цього негативного явища всі зусилля інженерних служб спрямовуються на пошуки і розширення ринків збути, підвищення конкурентоспро-

можності продукції, в першу чергу, такого серійного обладнання, як рамні фільтри, що раніше користувалися великим попитом у споживачів. Чавунні плити і рами замінили сталевими зварними, що дало змогу значно зменшити вагу і вартість та зробити їх зовнішньо більш привабливими для покупця.

М.П. Юр'єв

корінна перебудова всієї структури виробництва. На заміну застарілих суто бюрократичних механізмів управління приходять структури, орієнтовані на докорінну перебудову виробництва з використанням досвіду та ідей розвинутих держав світу.

Рушійною силою, що значною мірою сприяла створенню умов по відпрацюванню приоритетних напрямків виходу із кризи, стає саме енергійна діяльність Голови правління, який всі зусилля колективу спрямовує на розвиток більш тісних зв'язків з користувачами наших виробів, вивчення можливостей внутрішнього і зовнішнього ринків, створення нового сучасного обладнання.

Продовжується до-

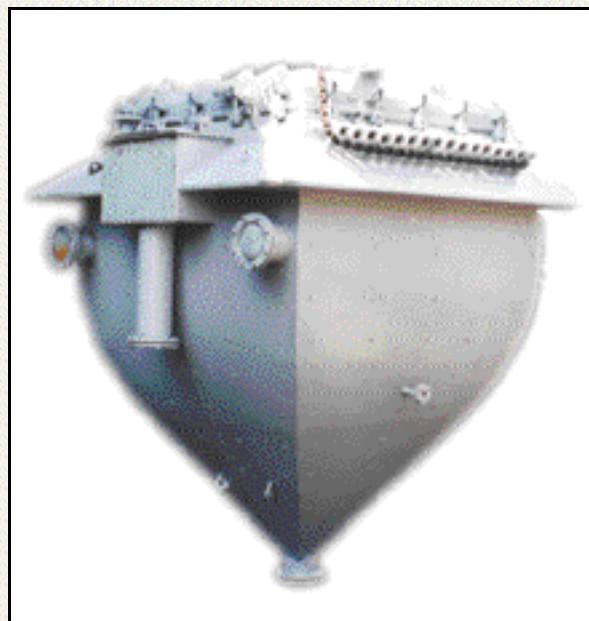
Саме життя вимагає неординарних дій, концентрації інтелектуальних, фізичних і матеріальних можливостей в подоланні кризових явищ.

Розробляється програма, що передбачає переорієнтацію виробництва на забезпечення, в основному, потреб зовнішніх замовників, розробку нового високоефективного обладнання, пошук резервів раціонального використання енергоносіїв, зменшення збиткових витрат, підвищення відповідальності кожного працівника за результати праці. Велика надія покладається на інженерні служби, які розробляють високопродуктивні машини і апарати та створюють умови для швидкого оновлення виробництва.

Не один рік займалися проблемами цукроваріння заводські спеціалісти, аж поки не прийшло одне єдине правильне рішення — створити конструкцію апарату, що міг би забезпечити попереднє згущення бурякового соку. Звернулись до науковців і з їх допомогою створили такий апарат.

Саму ідею розробляла авторська група у складі науковців дослідницького інституту цукрової промисловості Воробйова Е.І. і Алексєєва Ю.В., а також головного конструктора Саєнка В.Г. Безпосередньо над конструкцією працювали начальник конструкторського бюро Хворостяній Г.Х., ведучий конструктор Шморгун В.А., конструктори Крисько Г.А. та інші.

У стислі строки були виготовлені креслення та зразки двох конструкцій фільтрів-згущувачів МВЖ-60 та МВЖ-85, які почали працювати в одному ланцюжку з автоматичними фільтрами РКО і забезпечували скорочення процесу утворення цукрової маси з 40-45 хвилин до 10-12 хвилин.

Фільтр р-згущувач МВЖ-60

З введенням в дію цього технологічного ланцюшка практично відпала потреба в природних відстійниках та з'явилася можливість багаторазового обертового використання води і утилізації супутніх виробничих відходів, що використовуються у сільському господарстві для розкислення ґрунтів.

Для невеликих цукрових підприємств із спроможністю переробки до 2-х тисяч тонн буряка на добу, група конструкторів у складі Глівінського К.М., Лиса В.С., Яновського Ю.Я. та Воєводіна Л.П. створила недорогий камерний фільтр з поліпропіленовими плитами.

Разом з Київським науково-дослідним інститутом розробили і виготовили комплексні фільтрувальні лінії по виробництву цукру, які постачали і за межі України. Добре зарекомендувало себе таке обладнання на одному з турецьких цукрових заводів, який завдяки йому вийшов у своїй країні на провідне місце по виробництву цукру. Турецькі ділові кола стали проявляти зацікавленість в нашому обладнанні і невдовзі завод отримав на нього досить велике замовлення.

Червонський цукровий завод, Житомирська область
Буринський цукровий завод, Сумська область

1880

The logo for Terepros, featuring the word "Terepros" in a stylized, italicized font inside a gold-colored oval shape.

2000

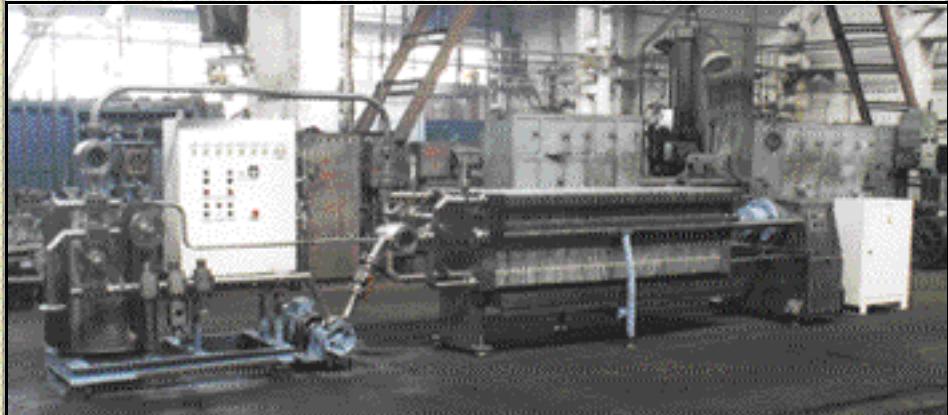
З метою більш повного забезпечення цукровиробників обладнанням був втілений в життя і спільний авторський проект Юр'єва М.П., Саєнка В.Г., Доманського Ф.П., Глівінського К.М. і Воєводіна Л.О. на модульний камерний фільтр поверхнею фільтрації від 60 до 120 квадратних метрів з поліпропіленовими плитами.

Останніми напрацюваннями для цієї галузі стали патронні фільтри для сиропів цукровафінадного виробництва та барабанна сушарка для висушування жому. На той час такі сушарки виготовлялись заводом серійно, були надійними в роботі в різних галузях народного господарства, але конструктори постійно вдосконалювали їх з метою збільшення продуктивності і одночасно зменшення ваги. Група конструкторів під керівництвом Твердохліба М.А. спільно з працівниками науково-дослідного інституту хімічного машинобудування розробили нову більш досконалу сушарку, яка у 2 рази прискорювала процес сушіння і була набагато легшою від попередніх.

Налагодили виробництво сучасних потужних фільтрів для виробництва соків і вин, які раніше закуповувались виробниками у Німеччині. За своїми технічними характеристиками вони ні в чому не поступались закордонним. Для цієї ж галузі, за безпосередньою участю конструктора Воєводіна Л.О., був розроблений фільтр з площею фільтрації від 1 до 25 квадратних метрів, що давало змогу використовувати його на великих і на малих підприємствах. Завдяки цим фільтрам, практично, було відроджене виноробство як на Україні, так і за її межами.

Розробили установку для очищення водно-спиртових сумішей активованим вугіллям, яка стала винаходом групи

заводських спеціалістів Юр'єва М.П., Саєнка В.Г., Лемпerta К.Е., Лапруна О.М. та ін. Більше сотні їх було виготовлено і поставлено замовникам.

Ще однією установкою для виробництва міцних і слабких напоїв збагатилася ця промисловість. Ведучий конструктор відділу головного конструктора Шемовець В.С. розробив обладнання для виготовлення ароматизованих спиртів, що забезпечило значною мірою завантаження нашого виробництва і відтворення на всьому просторі СНД горілчаної промисловості, яка була вщент зруйнована непродуманою політикою горбачовських реформ.

Крім цього була успішно вирішена і проблема очищення на високому рівні водно-спиртових розчинів, що використовувались для потреб споживчого ринку. Завдяки цим установкам значно підвищилась продуктивність праці і якість виробленої продукції.

Знову ж таки, але вже значно пізніше група, до складу якої увійшли начальник конструкторського бюро Доманський Ф.П., конструктори Каневська Л.Д., Гершойг Г.С., ведучий конструктор Лис В.С. та начальник бюро автоматики Криворучко Е.Г., розробила фільтрпрес для пива з дозуючою системою намивання фільтруючого шару.

Іншим перспективним напрямком стає зернопереробне виробництво, яке потребує спеціального обладнання. Конструкторським бюро Хворостянного Г.Х. розробляються рукавні фільтри, і вперше на Україні розпочинається їхнє виробництво. Ними обладнується переважна більшість мукомельних підприємств, елеваторів та зерносховищ.

Поступово налагоджуються більш тісні зв'язки з науковцями. Спільно з науково-виробничим об'єднанням «СІМО» в 1997 році розробили і впровадили у виробництво парову сушарку блочного типу для зерна та пропарювачі періодичної та неперервної дії, що використовуються в процесі виготовлення різноманітних круп'яних виробів. Завод стає першим виробником такого обладнання на Україні, а пропарювачі за своєю конструкцією не мають собі подібних.

Розбудовується виробництво спеціального обладнання, яке давало змогу очищати забруднені рідини важкими металами, переробляти відходи виробництва теплових

електростанцій та деревопереробної промисловості. Вінницькому шарикопідшипниковому заводу виготовили фільтри, які забезпечили повну переробку мастильно-охолоджувальної рідини і вилучення з неї таких важких металів, як хром, марганець, молібден та ін.

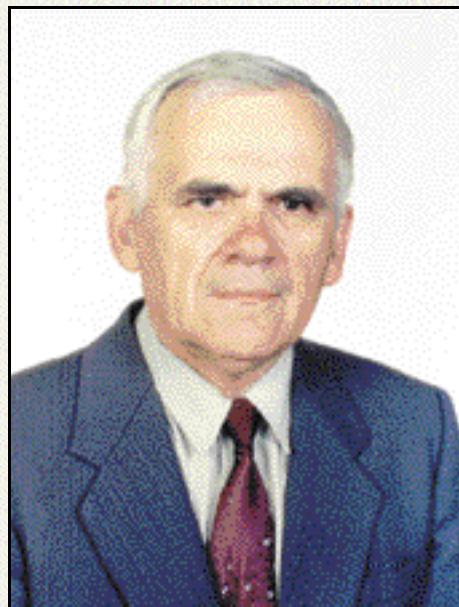
Розгорнули виробництво конче потрібних для сільського господарства дискових борін, копачів, а для потреб населення — причепів до легкових автомобілів.

Багато на той час було різних думок з приводу того, чи вистоїть заводський колектив в тяжку скруту, чи зможе уникнути гіркої долі інших, що не змогли стати на шлях перебудови і створення належних умов для переходу від планової економіки до ринкової. Розповсюджувались різні чутки та плітки про близьке банкрутство та повне зупинення виробництва .

Дійсно, нелегко було в той час колективу. Не маючи від держави ні найменшої підтримки, наперекір безглуздим урядовим постановам, що вели Україну до самоізоляції, колектив поступово знаходив свою стежину до взаємопорозуміння, відновлював взаємовигідні зв'язки зі своїми багатолітніми партнерами, що стали водночас зарубіжними, в першу чергу, зі своїми головними постачальниками металу, зварювальних матеріалів, електротехнічних та гумових виробів, які практично не вироблялись на Україні та в інших державах СНД, крім Росії. За короткий термін такі контакти були відновлені майже з 50-ма великими російськими підприємствами. Челябинський, Волгоградський та Іжорський комбінати відновили поставку нержавіючого прокату, Московський — зварювальних матеріалів для виготовлення обладнання з нержавіючої сталі, Курський завод — гумові вироби,

Ярославський – електродвигуни за цінами, що були в 4-5 разів нижчі від українських.

Поступово прийшло розуміння необхідності швидше навчитись добре і вигідно продавати вироблене обладнання. З цією метою створили управління маркетингової діяльності, яке прийшло на заміну діючих відділів підготовки виробництва та збуту. Залучили до його складу частину відділу головного конструктора і дільницю шефмонтажу. Утворився колектив, здатний вирішувати різнопланові проблеми виробництва та збуту. До його складу увійшли досвідчені фахівці, які не рахуючись з часом, докладали значних зусиль та знань для виконання поставлених перед ними завдань. Насамперед Карась О.Я., який стояв у витоків планування і створення цілого відділу підготовки виробництва.

О.Я. Карась

Високий професіоналізм і особиста відповідальність за справу стали головними рисами Лемперта К.Е., Болтака Я.С., Коляди В.В., Зінченка П.М., Будового П.М. та багатьох інших. Першим керівником утвореного управління став Білокриницький В.А.

Поступово завод став пристосовувати своє виробництво для роботи в зовсім іншому вимірі часу, коли стрімко змінювалась

тингового управління перейшов на роботу за територіальним принципом, де кожний працівник отримав свою ділянку діяльності. Одночасно всі заводські служби були залучені до реалізації виготовленої продукції.

Невдовзі прийшли і певні результати. В дуже тяжкому для колективу 1993 році було виготовлено і продано досить велику кількість обладнання: більше 150 водно-спиртових установок, 160 фільтрів для сиропів та соків, 158 міні-пивзаводів, 45 фільтрів для очищення стічних вод та багато іншого.

Активно йшла торгівля з Росією, Білорусією, державами Прибалтики та іншими країнами СНД, що дало змогу не

економічна ситуація, коли втрачались роками відпрацьовані механізми і зв'язки, коли бурхливо розквітала гіперінфляція, що знищувала останні матеріальні цінності.

Високі ціни на енергоносії змусили на деякий час перейти на плановий режим роботи і жорсткий облік ресурсів виробництва. Колектив марке-

зупинити виробництво, захистити своїх працівників від загрози повного безробіття, вкладати виручені кошти не тільки в заробітну плату, як це робили інші, а й в розбудову нового і удосконалення традиційного виробництва та соціальну сферу. При страшенній дорожнечі на будівельні матеріали продовжували будівництво і забезпечували тим самим роботою будівельників.

Перейшли на роботу в одну, найбільш продуктивну, першу зміну, що дало змогу значно скоротити витрати на паливо і електроенергію. Прийшлося піти і на непопулярні міри, скоротити до мінімуму витрати тепла, що деяким чином вплинуло на продуктивність праці та викликало незадоволення працівників. Але це були міри вимушенні, обумовлені переходним періодом.

З часом ситуація стала потроху покращуватись. Ці проблеми, як в подальшому показало життя, були поступово пережиті. Головне в іншому – заводський колектив вистояв, спромігся перебороти перші найбільш складні труднощі перебудови. Та незважаючи на величезні зусилля керівництва і всього колективу, обсяги виробництва продовжували падати. Вимушеною мірою було подальше скорочення працівників, але воно в основному зачіпало тих, хто не хотів добре працювати, поважати виробничу дисципліну, прогульників, нероб, п'яниць.

Зменшення чисельності, підвищення відповідальності за результати праці, покращання матеріально-технічного забезпечення та значні зміни, що відбулися в галузі збути виробленої продукції, дозволили подолати критичну ситуацію у виплаті заробітної плати.

Жорсткою стає політика адміністрації в питаннях відповідальності кожного працівника за добробут колективу. Заробітна плата виплачується в розмірах пропорційних відсотку виконання загальних обсягів виробництва. До злісних порушників трудової і технологічної дисципліни застосовуються найсуровіші заходи покарання, аж до звільнення з роботи.

З керівників всіх рівнів та ведучих спеціалістів на чолі з Юр'євим М.П. створюється техніко-економічна рада, що ставить собі за мету сприяти докорінному підвищенню ефективності роботи заводу в нових соціально-економічних умовах та конкурентоздатності продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках. На одному з чергових засідань ради приймається рішення утворити за пропозицією начальника бюро відділу головного зварювача Крушельницького В.В., дільницю по виготовленню товарів народного споживання з відходів виробництва, що дало змогу значно поліпшити раціональне використання металів і отримати допоміжні кошти.

Підтримує рада пропозицію Голови правління про надання права кожному працівникові брати участь в реалізації виготовленої заводом продукції і мати від такої діяльності особисте матеріальне заохочення. Як виявилося, ця пропозиція знайшла жвавий відгук у працівників заводу, дала змогу енергійним, знаючим людям проявити себе в цій справі і надати значну допомогу колективу в збуті продукції.

Та уряд тим часом все більше і більше закручує гайки, що приводить до значного погіршання економічного стану виробництва. Тривогу і обурення викликало в колективі погіршання добробуту, стрімке зростання цін, і

в січні 1993 року колектив приймає «Звернення до Уряду», де зазначено: "... Ми наочно переконуємося, що народ України став заручником непродуманих дій політиків, які призвели до зруйнування взаємостосунків між державами СНД і, перш за все, з Росією. Це сьогодні переконливо видно на спаді промислового виробництва, який набув катастрофічного обвального характеру. Введення нових тарифів на електроенергію практично призводить до ліквідації всієї соціально-культурної сфери..."

Дійсно сталося так, що завод повністю втратив можливість утримувати за власні кошти свої культурні, спортивні та дитячі заклади. Щоб запобігти їхньому руйнуванню, як це сталося з багатьма такими закладами, на вимогу Уряду в 1995-1996 роках передаються у власність міста Палац культури і техніки, дитячі садки та плавальний басейн, та одночасно вирішується питання забезпечення фінансування на їхнє утримання з державного бюджету.

Ставши повновладним хазяїном своєї долі, колектив активно вишукує резерви і шляхи подолання негативних наслідків реформування виробництва.

Значні надії покладаються на розвиток зовнішньої торгівлі, особливо з державами з розвинutoю ринковою економікою. Напружено працює над вирішенням цієї важливої проблеми невеличкий колектив зовнішньоторгової фірми на чолі з її директором Барабашом А.М.

З іронією і скептицизмом було прийняте в свій час рішення про створення такої структури у нас на заводі нашим багатолітнім торговельним посередником «Союзхіммашекспортом». Монопольно володіючи ринками збуту, центр не був зацікавлений ділитися своїми напрацюваннями в цій справі з будь-ким іншим і таким

чином не сприяв тому, щоб про завод знали за кордоном, а ми не володіли інформацією про конкретні закордонні підприємства, де наші апарати використовувались. Не знали ні потреб замовників, ні їх самих, не володіли кро-
піткою роботою контрактів та відвантаження продукції, особливостями транспортування, митних правил і багато іншим. Але, як показав час, ці труднощі були переборені, поступово важлива для нас справа була освоєна. За два перших роки роботи по 10-12 годин, бувало і без вихідних, маленький колектив фірми, що налічував у своєму складі двох експертів Василюка В.В. і Бабійчука В.С., заступника директора Толкача А.В., бухгалтера та юрист консульта, виконав такий обсяг робіт, що в інший час він розтягнувся б на десятиліття.

Створювались міцні зв'язки з більшістю європейських країн та з деякими азіатськими державами. Перша велика партія нашого обладнання була поставлена болгарам за контрактом, на підписання якого до Болгарії виїздив генеральний директор Юр'єв М.П., головний конструктор Саєнко В.Г. та директор фірми Барабаш А.М. В цей же період нашими замовниками стають Польща, Чехословаччина, Угорщина, Німеччина, Румунія, Югославія, Куба.

Вивченням потреб в обладнанні одного з найбільших у Німеччині хімічних комбінатів у місті Біттерфельд займались провідні спеціалісти заводу Гангалльський В.М., Крижанівський А.І., Трифонов П.Г. та працівники фірми, що стало початком співробітництва з цим комбінатом. Багато представників заводу виїздять за кордон для ведення переговорів.

Добрі відносини налагоджуються і з італійською фірмою «ДЖ.Діфенбах».

Активно вивчаються потреби євроазіатського ринку, ведуть переговори з діловими колами Пакистану, Китаю, Індії.

Визначною подією в житті колективу заводу стало підписання великого контракту на поставку комплектного обладнання для турецького заводу «Амасья», що заклало підвалини для поглиблена економічного співробітництва з турецькими цукровиробниками.

Метою працівників зовнішньоторговельної фірми стало освоєння нових ринків збути, пошук потенційних партнерів та налагодження співробітництва з ними на взаємовигідній основі. З початку створення фірми за кордоном для налагодження ділових стосунків побувало 210 заводських спеціалістів. Біля 370 представників ділових кіл іноземних держав відвідали за цей час наш завод, що сприяло більш широкому визнанню наших виробів у світовому бізнесі.

Обладнання, яке поставлялось на експорт в попередні роки, підтвердило і зміцнило авторитет підприємства на міжнародній арені. В 1993 році серед 70-ти компаній з Німеччини, Франції, США, Іспанії, Аргентини, Бразилії та інших держав світу, що були визнаними лідерами у справі технології і якості виготовленої продукції, був і наш завод. Через рік ми знову опинились серед ділової еліти світу і знову за якість нашої продукції. Серед компаній, які завоювали Приз за якість були широко відомі фірми «Сейко», «Марубені», «Інтер-Фарін», «Кюблер Машіненбаум ГМБХ» та інші, для

яких висока якість завжди була і залишається метою діяльності, створює і зміцнює їхню репутацію. Дотримувався такого принципу в усьому, що стосується якості, і наш завод.

Церемонія нагородження призерів проходила в столиці Іспанії – Мадриді, на якій були присутні представники більше 170 компаній з 30 країн світу. Спеціально організована презентація компаній-учасниць дозволила кожній з них охарактеризувати свою діяльність і визначити досягнення, що надавало можливість їх представникам зав'язати ділові контакти для подальшого співробітництва. Президент «Клубу лідерів міжнародної торгівлі» вручив Приз за якість особисто Голові Правління Юр'єву М.П., який був запрощений цим клубом на урочисте засідання.

Таке міжнародне визнання мало значний вплив на весь подальший хід створення умов для розширення як існуючих ринків збути, так і завоювання нових. З цього часу розпочалось більш активне впізнання

нашої продукції в багатьох країнах світу. Першою спробою виходу на американський ринок стало співробітництво з фірмою «Бетлахем Корпорейшн», яка зацікавилася нашими автоматичними фільтрами. Спільно з нею розробили принципово новий фільтр баштового типу, що отримав назву ББП (Бетлахем-Бердичів-«Прогрес»). У витоків його створення стояли Юр'єв М.П., Саєнко В.Г.,

В.Г. Саенко

ками цього фільтру стали начальник конструкторського бюро відділу головного конструктора Доманський Ф.П., ведучі конструктори Фоменко О.М., Глівінський К.М., Старжинський О.С., конструктор Завадська І.Ю. Фільтр має оригінальну конструкцію і запатентований як винахід. Створення і вихід цієї надпотужної і конструктивно нової машини поставило перед розробниками відповідальнє і

Городиський Ю.Д. Ця принципово відмінна від по-передніх діючих конструкцій машина з самого початку вступила в жорстоку конкуренцію за ринки збуту з такими відомими фірмами, як фінська «Ларокс», німецька «Хйош» та інші. Розробни-

Ю.Д. Городиський

Ф.П. Доманський · О.М. Фоменко і Райнер», що починає постачати для заводу сучасні мікропроцесори.

Вперше на Україні і країнах СНД за ліцензією фірми

складне завдання – забезпечити її такими системами автоматики, які б не поступались американським. Розпочинається активний пошук такого постачальника. Ним стає відома австрійська фірма «Бернекер

Група спеціалістів і робітників біля першого ББП
У центрі М.П. Юр'єв

Перетисні клапани

«RF Technologies» завод налагодив виробництво неретисних клапанів з еластомірною трубкою, які застосовуються в трубопровідних системах перекачки нафти, газу та інших рідинних і газових сполук.

Поступово налагоджуються добре відносини з діловими колами Бразилії та Канади. Активна бізнесова політика значно розширює географію визнання заводу та його виробів, забезпечує відновлення втрачених позицій.

Зовнішній ринок стає все більш привабливим. На передньому плані складовою частиною успіху весь час виступає надійність і якість обладнання, приходить розуміння, що навіть найнижчими цінами пробитись до споживача стає неможливим. Економічний добробут все більшою мірою стає залежним від рівня якості виробленої продукції.

З метою вивчення міжнародних стандартів до системи якості, вироблення рекомендацій по її впровадженню на заводі при координаційній раді по якості створюється робоча група, яку очолив Архіпчук В.П. До складу групи входять досвідчені спеціалісти заводу з ведучих інженерних підрозділів. За невеликий відрізок часу, всього за два роки, ними виконується велика і дуже кропітка робота.

Комплексно вирішується цілий ряд організаційних, інженерно-технічних, соціально-економічних проблем загального підвищення культури виробництва і побуту, що створило необхідні передумови для створення на заводі сучасної системи якості, яка відповідала б міжнародному рівню. Пошуки фірми, яка могла б надати методичну і практичну допомогу при розробці і впровадженні такої системи, привели до Української асоціації якості «Приростсистема». Творча взаємодія фахівців – науковців і заводських спеціалістів дали бажаний результат. Уже в 1996 році завод стає лауреатом «За досягнення якості продукції» Першого українського конкурсу в червні 1999 року отримує сертифікат на фільтрувальне обладнання в системі якості «СовАск», який діє в межах країн близького зарубіжжя, а в середині 2000 року німецьке товариство з акредитації сертифікує наше обладнання в системі «TGA», яку визнають всі європейські держави, що надає впевненості в роботі, спонукає колектив до пошуку шляхів більш активного проникнення заводського обладнання на ринки збуту як в середині держави, так і за її межами.

Створення машинного обладнання

для нетрадиційних для заводу галузей промисловості значно розширює такі можливості та забезпечує стійке зростання виробництва. Всі зусилля колективу спрямовуються на підвищення конкурентоспроможності підприємства та покращання його економічного стану, збільшення обсягів продажу, задоволення потреб споживача продукцією, що має кращі властивості та дешевша за ціною, ніж у пересічного конкурента.

Взаємні пошуки виробника і споживача приводять до російської фірми «Сталкер» з міста Санкт-Петербург, яка виявила велику зацікавленість до заводу в зв'язку з виготовленням обладнання для Норильського нікелевого комбінату на суму майже 2 мільйони американських доларів, що значно збільшило завантаження виробництва і суттєво змінило фінансовий стан заводу.

Цікаву пропозицію отримав колектив від київської фірми «Інгаз» на виробництво газових балонів для потреб автомобільного транспорту, як вантажного, так і легкового. Підрахунки свідчили, що затрати на організацію робіт обійтуться заводу не менш, ніж в один мільйон гривень власних коштів. Значний попит на таке обладнання, навіть на внутрішньому ринку, надає впевненості в правильності дій. Маючи добре налаштовану дільницю по виробництву гвинтових забійних двигунів, яка практично не завантажена, приймається рішення задіяти наявні там унікальні оброблюючі верстати, термопечі та інше технологочне обладнання. Технологію розробляє Дніпропетровський державний трубний інститут, закатні машини — Павлоградський завод, відповідальність за організацію збути перебирає на себе Київський інститут газу. Таким чином створюються надійні передумови для швидкого розгортання цього виробництва, а це шістдесят тисяч балонів на рік та більше 120 нових робочих місць.

Пріоритетним напрямком в роботі стає максимальне завантаження виробництва, подальше розширення ринків збуту, збільшення частки виплат на оплату праці до 30% від собівартості виробів. Швидкими темпами розробляється нове і модернізується серййоне обладнання для виробництва соняшникової олії, активованого вугілля, ароматизованих спиртів, для очищення нафтопродуктів та стічних вод. Фірма ЕОМ «Регент» стає головним замовником фільтрів для трансформаторних мастил. Харчова промисловість отримує обладнання для виробництва різних пластівців. Зростає кількість замовлень на виготовлення камерних, рамних та дискових вакуумних фільтрів.

Значною подією 2000 року стають загальні збори акціонерів, які відбулися 4 лютого. Вагомими досягненнями відзвітувало Правління. Попередній 1999 рік видався для колективу дійсно переломним. Вперше за останні роки вся вироблена продукція знайшла свого покупця, значно перевиконані планові завдання, поставки на експорт перевищили 50%, збільшився прибуток, зросла заробітна плата. З надією на подальше покращення добробуту колективу сприйняли учасники зборів заходи адміністрації на докорінну перебудову виробництва.

Високу довіру виявили збори своєму лідеру Юр'єву М.П., переобравши його на наступні роки Головою Правління переважною більшістю голосів акціонерів, що володіють майже 2 мільйонами 400 тисяч акцій.

В край напруженим періодом в історії заводу вдалось це 20-ліття. Великі надії, що покладались на швидку перебудову суспільства і створення надійних передумов для стрімкого зростання економічного потенціалу держави, не віправдалися. Важким тягарем на плечі

кожного працівника лягли нагальні проблеми захисту свого колективу від сповзання у безодню безробіття, відтворення виробничого потенціалу і створення нових передумов для його майбутнього зростання. Єдиним шляхом до цієї заповітної мети стає творча, напружена, високопродуктивна праця. Навіть в цей, досить складний для колективу час, не похитнулись наші люди, не відійшли від старих добрих традицій колективізму, взаємодопомоги, поваги один до одного, що надає ще більшої впевненості в подоланні перешкод на шляху до загального добробуту.

Кожен окремо і всі ми разом визначені часом стати творцями нової історії свого заводу.

Вклонімося і віддамо належне тим, кого уже нема серед нас. Зі словами поваги звернемося до тих, хто сьогодні разом з нами продовжує працювати чи знаходиться на заслуженому відпочинку.

Честь і Слава вам, шановні заводчани!

ПОІМЕННО НАЗИВАЄМО
ТИХ, ХТО ЗАГИНУВ, ВОЮВАВ
І АКТИВНО ТРУДИВСЯ

ВОНИ ПОЛЯГЛИ В ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ **1941-1945** ЗА НАШЕ ЖИТТЯ І СВОБОДУ

Акулов Іван Семенович — токар. В 1941 році був призваний. Загинув 22.06.1942.

Андрєєв Семен Григорович — 1918 року народження. Працював на заводі електрозварювальником з 1938 по 1941 рік. Загинув 6.10.1944.

Белогубов Іван Васильович — автогенник. Працював на заводі з 1931 по 1941 рік. Загинув 2.05.1945.

Бережной Анатолій Павлович — коваль. Працював на заводі з 1938 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Бидник Володимир Якович — токар. Працював на заводі з 1939 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Блонський Володимир Юліанович — болтонарізник. Працював на заводі з 1939 по 1941 рік. Загинув 7.07.1944.

Блянер Валентин Імрович — слюсар. Працював на заводі з 1938 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Бондарчук Олександр Володимирович — котельник. Загинув в 1944 році в січні місяці.

Вахніцький Віктор Амбросійович — 1910 року народження. Працював на заводі електрозварником з 1932 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Веприк Давид Мошкович — бригадир. Працював на заводі з 1925 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Вахніцький Віктор Амбросійович – 1910 року народження.

Працював на заводі електрозварником з 1932 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Гуз Григорій Абрамович – слюсар. Працював на заводі з 1939 по 1944 рік. Загинув у 1944 році.

Григор'єв Микола Іванович – токар. Працював на заводі з 1936 по 1941 рік. Загинув 17.10.1941.

Гладковицер Борх Хаймович – працював вахтером з 1932 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Гавриленко Федір Іванович – 1904 року народження.

Працював заливальником металу з 1928 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Грицюк Володимир Федорович – загинув у 1944 році.

Денисов Олександр Іванович – загинув у 1944 році.

Жмур Анатолій Григорович – працював ковалем з 1938 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Здібко Сергій Васильович – працював пожежником з 1939 по 1941 рік. Загинув у 1941 році.

Іванов Борис Аристархович – працював формівником з 1931 по 1941 і з 14.01.44 по 20.02.44. Загинув у 1945 році.

Каленчук Олександр Архипович – працював на заводі з 1929 по 1941 рік. Загинув у 1942 році.

Калиновський Іван Дмитрович – працював на заводі з 1920 по 1941 рік. Загинув у 1944 р.

Калик Герш Нусимович – 1909 року народження.

Працював слюсарем інструментальніком з 1934 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Карий Йосип Федорович — працював вахтером з 1939 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Калиновський Олександр Іванович — працював пожежником з 1927 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Калинчук Володимир Несторович — 1910 року народження. Загинув у 1944 році.

Козловський Броніслав Фелікович — працював котельником-складальником з 1939 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Ковальов Володимир Борисович — 1923 року народження. Працював шишельником з 1938 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Куценко Ілля Симонович — 1905 року народження. Загинув у серпні 1944 року.

Ліпець Пінхас Сімхович — працював модельником з 1934 по 1938 рік. Загинув у 1941 році.

Лернер Григорій Хаймович — працював контролером з 1931 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Лисюк Іван Михайлович — 1907 року народження. Працював на заводі з 1938 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Лихотворик Петро Якович — працював водієм з 1937 по 1940 рік. Загинув у 1944 році на території Польщі.

Мітягін Василь Антонович — працював на заводі з 1932 по 1941 рік. Загинув у 1945 році.

Мороз Антон Семенович — 1909 року народження. Працював ковалем з 1930 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Михайловський Анатолій Володимирович - 1924 року народження. Працював токарем з 1940 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Ольшевський Леонід Олександрович – 1902 року народження. Працював вантажником з 1936 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Пижук Микола Ілліч – працював слюсарем з 1924 по 1941 рік. Загинув у 1944 році.

Пушкарук Павло Кузьмич – 1920 року народження. Загинув у серпні 1941 року.

Підвисоцький Микола Григорович – 1903 року народження. Працював складальником з 1930 по 1941 рік. Загинув у квітні 1944 року .

Прасов Анатолій Миронович – працював на заводі з 1937 по 1940 рік. Загинув у 1945 в східній Прусії.

Ремінський Фелікс Петрович – 1921 року народження. Працював токарем з 1936 по 1939 рік. Загинув у 1941 році.

Ротштейн Герш Шмулевич – працював диспетчером з 1930 по 1941 рік. Загинув у лютому 1944 року.

Рощенюк Микола Лаврентійович – працював начальником караулу з 1940 по 1941 рік. Загинув у березні 1944 року.

Роль Аркадій Сергійович – працював слюсарем з 1936 по 1941 рік. Загинув у червні 1944 року.

Рогов Борис Терентійович – 1903 року народження. Загинув у січні 1942 року.

Нотбек Володимир Володимирович — працював начальником бюро перепусток з 1938 по 1941 рік. Загинув у січні 1944 року.

Сатунов Микола Селіфанович — 1920 року народження. Працював на заводі у 1941 році. Загинув у грудні 1943 року.

Соловйов Олександр Васильович — працював шофером з 1936 по 1941 рік. Загинув у квітні 1944 року.

Сидоренко Михайло Ілліч — майстер. Загинув у січні 1942 року.

Сонц Шмуль Йосипович — 1906 року народження. Працював завідующим складом з 1930 по 1944 рік. Загинув у травні 1943 року.

Тарасов Олександр Ульянович — працював слюсарем з 1932 по 1937 рік. Загинув у січні 1944 року.

Томашевський Фавст Петрович — 1909 року народження. Дата загибелі не встановлена.

Уманець-Касиль Костянтин Костянтинович — працював ливарником з 1937 по 1941 рік. Загинув у грудні 1941 року.

Успенський Валентин Миколайович — конструктор. Працював з 1938 по 1941 рік. Загинув у квітні 1944 року.

Уласюк Сергій Степанович — працював слюсарем з 1938 по 1941 рік. Загинув у березні 1944 року.

Чистяков Георгій Іванович — 1921 року народження. Працював токарем з 1938 по 1940 рік. Загинув у серпні 1944 року.

Шварц Лев Давидович — працював електрозварювальником з 1932 по 1941 рік. Загинув у вересні 1941 року.

Шефер Яків Герш Меєрович — загинув у вересні 1944 року.

Фішер Фердинант Станіславович — загинув у травні 1944 року.

Фонгольд Борис Йосипович — загинув у квітні 1944 року.

Хоменко Костянтин Олексійович — загинув у січні 1945 року.

Ясельський Станіслав Вацлавович — 1916 року народження. Працював токарем з 1935 по 1941 рік. Загинув у липні 1944 року.

Ягодін Дмитро Петрович — працював токарем з 1931 по 1937 рік. Загинув в серпні 1942 року.

ВОНИ ЗАХИЩАЛИ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ НА ФРОНТАХ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Авнер Петро Абрамович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1987 рік у відділі технічного контролю контролером-приймальником. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Антонов Леонід Володимирович – 1925 року народження.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Працював роздавальником інструменту. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Артамонов Федір Іванович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1987 рік вантажником. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За взяття Берліна», «За звільнення Праги».

Ахметгалієв Саген Батирович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1968 по 1984 рік інженером-конструктором у відділі головного конструктора . Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами «Червоної зірки» та «Червоного прапора», медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Бабаєв Борис Федорович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1961 по 1990 рік слюсарем КІП. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги» та

іншими 9-ма медалями.

Бабич Іван Пафнутійович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1975 по 1985 рік в електросиловому цеху електромонтером. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Бабін Акім Іванович – 1920 року народження. Працював на заводі начальником охорони заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» та 9-тю іншими медалями.

Бадін Григорій Матвійович – 1920 року народження.

Працював на заводі в механо-енергетичному відділі інженером-електромеханіком. Учасник ВВВ і війни з Японією. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією», орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» і ін.

Бажанов Леонтій Тимофійович – 1915 року народження.

Працював стропальником в фільтр-пресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Байдюк Олександр Якович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1960 по 1988 рік інженером-конструктором, керівником групи, заступником головного конструктора відділу головного конструктора. Учасник війни з Японією.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією»

та іншими.

Барабаш Петро Дем'янович – 1913 року народження.

Працював на заводі комірником з 1969 по 1987 рік. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Червоного прапора, Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Барзей Віталій Максимович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1984 рік в відділі матеріального забезпечення (на складах) комірником. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною», «За перемогу над Японією».

Батений Микола Миколайович – 1922 року народження.

Працював старшим диспетчером у виробничо-диспетчерському відділі. Учасник ВВВ.

Нагороджений 4-ма орденами Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» та іншими.

Бевзо Микола Арсентійович – 1909 року народження.

Працював гальваніком інструментального цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною» та іншими.

Безкоровайний Михайло Петрович – 1927 року

народження. Працював пресувальником у заготівельного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною» і «За перемогу над Японією».

Белінський Олександр Петрович – 1920 року народження.

Працював складачем. Учасник ВВВ. Нагороджений 2-ма орденами Червоної Зірки і медаллю «За

перемогу над Німеччиною».

Березін Микола Олександрович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1987 рік електромонтером. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною» і орденом Вітчизняної війни II ступеня.

Беренштейн Йосип Гершкович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1980 рік інженером-конструктором у відділі головного конструктора. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Бессараб Петро Федорович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1987 рік майстром. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною», орденом Вітчизняної війни I ступеня.

Бессонов Василь Олексійович – 1913 року народження.

Працював на заводі в фільтрпресовому електромонтером. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною» та іншими.

Бестрашний Дмитро Трофимович – 1923 року

народження. Працював на заводі з 1985 по 1987 рік фрезерувальником. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Білий Михайло Йосипович – 1921 року народження.

Працював на заводі електромонтером електросилово-го цеху з 1946 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Був у

полоні. Втік. Воював в американській, а потім в Радянській армії.

Білозер Василь Степанович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1947 по 1993 рік майстром, начальником ремонтно-механічного цеху. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За перемогу над Німеччиною», «За перемогу над Японією» та іншими.

Бірман Калман Срулевич – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1987 рік інженером у відділі матеріального забезпечення. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною», орденом Вітчизняної війни II ступеня.

Богданович Генріх Іванович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1980 р. інженером-конструктором у відділі головного конструктора. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Богун Тарас Тимофійович – 1927 року народження.

Працював на заводі в електросиловому цеху з 1968 по 1989 рік інженером. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Бойко Леонтій Максимович – 1922 року народження.

Працював на заводі стропальником з 1959 по 1982 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною» і 6-ма іншими.

Бокало Юрій Ілліч – 1921 року народження. Працював

на заводі з 1964 по 1983 бухгалтером у бухгалтерії заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Бондарчук Євген Семенович – 1924 року народження.

Працював на заводі роздавальником металу з 1952 по 1982 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Борак Петро Арсентійович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1986 по 1991р. двірником. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, орденом Вітчизняної війни I ступеня і медалями.

Борисов Петро Матвійович – 1922 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у ремонтно-механічному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Боровський Микола Анатолійович – 1922 року

народження. Працював з 1960 по 1985 рік слюсарем-ремонтником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги» і та «За відвагу».

Бохашвілі Сергій Іванович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1990 рік токарем. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною» та 10 іншими.

Боцян Леонід Миколайович – 1923 року народження.

Працював інженером-конструктором відділу

головного конструктора з 1951 по 1986 рік. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений ювілейними медалями.

Бражниченко Микола Григорович – 1919 року народження. Працював токарем, бригадиром у механоскладальному цеху з 1946 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Буль Володимир Васильович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1954 по 1985 рік інженером-конструктором, начальником бюро відділу головного конструктора. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Бульба Микола Петрович – 1923 року народження. Працював на заводі з 1955 по 1984 рік майстром, начальником цеху. Учасник ВВВ. Учасник параду Перемоги 1945 і 1995 років. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни І і ІІ ступенів, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною», медаллю Жукова та іншими.

Бучинська Вікторія Антонівна – 1927 року народження. Працювала на заводі з 1952 по 1983 рік машиністкою машбюро господарського відділу заводу. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Вайншельбойм Наум Йосипович – 1919 року народження. Працював на заводі з 1953 по 1979 рік заступником

начальника відділу матеріального нормування.
Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної
Зірки та медалями.

Ваколюк Микола Олексійович – 1927 року народження.
Працював на заводі з 1977 по 1989 рік
стропальником в транспортному цеху. Учасник ВВВ.
Нагороджений медалями «За перемогу над Японією»,
«За бойові заслуги».

Вальчук Степан Никифорович – 1913 року народження.
Працював з 1956 по 1979 рік столяром у цеху
модельної оснастки. Учасник ВВВ. Нагороджений
орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, орденом
Червоної зірки та медалями.

Васін Іван Федорович – 1916 року народження.
Працював на заводі з 1948 по 1985 контролером-
приймальником на складах. Учасник Великої
Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Червоної
зірки.

Верезумський Гаврило Федорович – 1916 року народження.
Працював вантажником. Учасник Великої
Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За
перемогу над Німеччиною».

Верезумський Лук'ян Феодосієвич – 1927 року
народження. Працював з 1951 по 1992 рік
електромонтером в електросиловому цеху. Учасник
Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю
«За перемогу над Японією».

Виговський Василь Микитович – 1918 року народження.
Працював на заводі з 1985 по 1991 рік інженером-
технологом-нормувальником відділу праці і

заробітної плати. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Власов Іван Олексійович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1982 рік в електросиловому цеху електромонтером. Учасник ВВВ. Нагороджений 3-ма орденами Червоної Зірки, орденом Слави 3 ступеня та медалями.

Вобленко Сергій Мойсейович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1962 по 1980 різальником в механоскладальному цеху. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Червоної Зірки.

Вовк Степан Петрович – 1921 року народження.

Працював стрілком в охороні. Учасник Великої Вітчизняної Війни. Нагороджений орденом Слави III ступеня.

Волощенко Григорій Кирилович – 1913 року народження.

Працював на заводі з 1960 по 1977 рік на дільниці теслярем. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Червоної Зірки.

Ворик Соломон Іцкович – 1915 року народження.

Працював у відділі головного конструктора інженером-конструктором. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня і медалями.

Вороб'юк Дмитро Леонтійович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1980 рік заступником

директора по виробництву. Учасник ВВВ.
Нагороджений медаллю «За перемогу над
Німеччиною» іншими 5-ма медалями.

Воробйов Олексій Іванович – 1920 року народження.
Працював теслярем-пакувальником. Учасник ВВВ.
Нагороджений медаллю «За перемогу над
Німеччиною».

Воронов Федір Єгорович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1972 по 1991 рік. Займав
посади заступника начальника відділу охорони,
стрілка. Учасник ВВВ. Нагороджений 2-ма орденами
Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» і ще 9-
ма медалями.

Вращук Микола Володимирович – 1917 року народження.

Працював маляром. Учасник ВВВ. Нагороджений
медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гайченко Іван Нікіфорович – 1919 року народження.

Працював помічником машиніста тепловоза.
Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений
орденом Червоної Зірки, медаллю «За відвагу».

Гарбуз Іван Дмитрович – 1917 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у ливарному цеху.
Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної
Зірки і орденом Слави III ступеня.

Герасимов Михайло Васильович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1986 рік інженером-
технологом, комірником. Учасник ВВВ.
Нагороджений багатьма медалями, серед них
медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Герасимчук Володимир Михайлович – 1925 року
народження. Працював на заводі з 1945 по 1986 рік

інженером-технологом в будівельно-ремонтному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гершдерфер Якуб Маркусович – 1910 року народження.

Працював в охороні заводу. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Гехман Лев Ісакович – 1925 року народження. Працював на заводі з 1955 по 1989 рік старшим майстром ливарного цеху, кочегаром. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Японією», «За перемогу над Німеччиною».

Глейзеров Яків Михайлович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1992 рік слюсарем-сантехніком. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Голіков Микола Павлович – 1919 року народження.

Працював слюсарем-складальником в відділі головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Голішевський Василь Іванович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1993 рік майстром інструментального цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною» та іншими.

Головатюк Олексій Ісакович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1985 рік у відділі

головного конструктора інженером-конструктором. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За взяття Берліна».

Головко Василь Григорович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1983 по 1987 рік слюсарем-ремонтником відділу головного зварювальника.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Голосай Аксентій Іванович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1954 року по 1997

електромонтером, слюсарем-сантехніком. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки та медалями.

Гомелев Федір Герасимович – 1914 року народження.

Працював складачем поїздів. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гоменюк Володимир Мартинович – 1926 року

народження. Працював слюсарем-ремонтником механоскладального цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гончар Микола Андрійович – 1927 року народження.

Працював стропальником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За перемогу над Японією», «За відвагу».

Гончаров Афанасій Іванович – 1922 року народження. З

1956 року по 1984 рік працював інженером у відділі АСУВ. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Гордієнко Сергій Тимофійович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1961 по 1983 рік інженером-лаборантом центральної заводської лабораторії.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Горлов Василь Фролович – 1922 року народження.

Працював в відділі техніки безпеки. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня і медалями.

Горобець Дмитро Йосипович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1987 рік старшим інженером -технологом. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Городецький Іван Олександрович – 1918 року

народження. Працював на заводі з 1961 по 1978 рік токарем-карусельником у фільтр-пресовому цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» та іншими.

Грасс Костянтин Михайлович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1967 по 1986 рік в

транспортному цеху помічником машиніста

тепловоза. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Грингольц Леонід Володимирович – 1927 року

народження. Працював на заводі з 1960 по 1990 рік

інженером-конструктором, керівником групи, начальником бюро ВГК. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією».

Грімблат Наум Ізраїлевич – 1913 року народження.

Працював на заводі головним диспетчером. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки і медалями.

Грошев Іван Олексійович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1980 рік в транспортному цеху шофером. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки та медалями.

Грушецький Василь Марцинович – 1923 року

народження. З 1945 по 1986 рік працював на заводі у цеху модельної оснастки фрезерувальником. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гуль Гнат Дмитрович – 1927 року народження. Працював на заводі з 1952 по 1988 рік токарем в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Гуменюк Яків Никифорович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1983 рік електрозварником в ремонтно-механічному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Гурін Феодосій Іларіонович – 1920 року народження.

Працював інженером-технологом в відділі головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, 2-ма медалями «За відвагу».

Гурківський Георгій Кирилович – 1913 року народження.

Працював на заводі з 1973 по 1981 рік машиністом тепловоза в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Дайч Єфим Абрамович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1984 рік майстром, пізніше старшим майстром у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Дверницький Казимир Альбертович – 1923 року

народження. Працював на заводі з 1949 по 1988 рік у відділі підготовки виробництва інженером-плановиком. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоного прапора, орденом Слави III ступеня і медалями.

Демський Володимир Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1983 рік електромонтером в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Демський Володимир Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1983 рік електромонтером ливарного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За взяття Кенігсбергу».

Джур Віктор Федорович – 1914 року народження.

Працював на заводі з 1947 по 1978 рік слюсарем-складальніком механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За відвагу».

Дзюрук Хома Тихонович – 1912 року народження.

Працював на заводі слюсарем-складальніком експериментального цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Дітківський Сергій Йосипович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1988 рік вантажником у відділі матеріального забезпечення. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Дмитренко Георгій Микитович – 1914 року народження.

Працював з 1982 по 1991 рік стрілком охорони заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоного прапора, орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За бойові заслуги», «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Дмітрієв Георгій Іванович – 1917 року народження. З

1972 по 1986 рік працював у транспортному цеху заводу складальніком поїздів, черговим по переїзду. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Домагатський Леонід Миколайович – 1914 року

народження. Кадровий військовий. На заводі працював з 1968 по 1982 рік у відділі кадрів

начальником військового обліку. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоного прапора, Червоної Зірки, медалями «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги» і ще 9-ма медалями.

Доманський Євген Адамович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1963 по 1986 рік слюсарем-електромонтажником експериментального цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Домаскин Михайло Степанович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1990 рік токарем механоскладального цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Домбровський Мечислав Мар'янович – 1913 року народження. З 1944 по 1978 рік працював інженером, начальником бюро відділу головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Дрижук Петро Ульянович – 1914 року народження.

Працював на заводі з 1965 по 1976 рік зцепщиком у залізнично-дорожному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За звільнення Варшави», «За перемогу над Німеччиною».

Дрончак Філімон Іванович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1980 рік інженером, старшим інженером-технологом в відділі головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги» та ще 5-ма медалями.

Дубінський Борис Бейрахович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1981 рік інженером-конструктором механоенергетичного відділу.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Духанов Іван Іванович – 1909 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1978 рік контролером-приймальником відділу технічного контролю.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Духновська Вацлава Іванівна – 1922 року народження.

Працювала прибиральницею ливарного цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджена медалями «За оборону Сталінграду», «За перемогу над Німеччиною».

Духновський Віталій Антонович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1966 по 1977 рік стропальником механоскладального цеху. Учасник ВВВ.

Євмененко Хома Кузьмич – 1917 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1977 рік слюсарем – складальніком цеху. Учасник ВВВ. В'язень концтаборів.

Євсєєва Клавдія Іванівна – 1921 року народження.

Працювала на заводі з 1960 по 6 1983 рік медичною сестрою в дитячих яслах. Учасник ВВВ.

Нагороджена медалями «За звільнення Праги», «За взяття Берліна», «За бойові заслуги».

Євтєєв Олексій Андрійович – 1917 року народження.

Працював на заводі старшим майстром друкарні з 1977 по 1986 рік. Учасник ВВВ.

Єгорін Дмитро Георгійович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1947 по 1980 рік майстром ливарного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Слави III ступеня.

Єфремов Петро Захарович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1964 по 1980 рік котельником-складальником котельно-зварювального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений «Партизанською медаллю II ступеня» і 3-ма іншими.

Жалюк Іван Леонтійович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1962 по 1983 рік інженером, старшим інженером відділу головного зварювальника. Учасник ВВВ. Нагороджений Срібним хрестом ПНР, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Жалюк Людмила Михайлівна – 1920 року народження.

Працювала на заводі з 1955 по 1976 рік комірником в котельно-зварювальному цеху. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Житніченко Леонід Павлович – 1924 року народження. З 1944 по 1976 рік працював начальником бюро перепусток заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Жовтіс Аврум Піневич – 1920 року народження.

Працював начальником бюро інструментів і пристосувань з 1948 по 1982 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Жуков Федір Якович – 1925 року народження. Працював

на заводі з 1952 по 1975 рік заливальником металу в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Жуковський Володимир Степанович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1950 по 1988 рік інженером-конструктором відділу капітального будівництва. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Жуковський Едмунд Станіславович – 1922 року народження. Протягом 1948 – 1982 років працював майстром, старшим майстром заготівельного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За взяття Берліна», «За звільнення Варшави», «За перемогу над Німеччиною».

Забара Василь Опанасович – 1924 року народження. Працював з 1957 по 1981 рік майстром, пізніше – заступником начальника цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, орденом Червоної Зірки, медалями.

Заболотний Микола Меркулович – 1914 року народження. Працював з 1957 по 1981 рік стропальником на складах заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Завялов Володимир Костянтинович – 1926 року народження. Працював з 1970 по 1983 рік кочегаром енергомеханічної дільниці ливарного комплексу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги, «За перемогу над Німеччиною».

Зайченко Микола Васильович – 1911 року народження.

Працював з 1951 по 1985 рік слюсарем-складальним фільтр-пресового цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Закревський Леонард Вікторович – 1924 року народження. Працював з 1957 по 1984 рік майстром, старшим майстром експериментального цеху заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Засаднюк Іван Сергійович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1984 по 1987 рік кочегаром в механоенергетичному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією».

Застер Юрій Євгенович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1987 рік інженером-конструктором відділу головного конструктора.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Захарчук Микола Дмитрович – 1925 року народження. З

1952 по 1985 рік – стропальник в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу» і «За перемогу над Німеччиною».

Зацепін Йосип Ілліч – 1926 року народження. Працював з 1977 по 1992 рік стрілком охорони заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Зеленюк Іван Гнатович – 1915 року народження. Працював вантажником в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, двома медалями «За відвагу».

Зелінський Микола Йосипович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1975 рік електрозварювальником механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною» та 5-а іншими.

Земельмейн Озер Самуїлович – 1913 року народження.

Працював з 1956 по 1976 рік інженером відділу матеріального забезпечення. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни І і ІІ ступеня і орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Зернов Геннадій Іванович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1969 по 1981 рік токарем в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Червоної Зірки, Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Зимін Петро Андрійович – 1918 року народження.

Працював з 1949 по 1988 рік електромонтером в заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Зільберштейн Ісаак Хунович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1986 рік інженером, заступником начальника, начальником відділу матеріального нормування. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Слави ІІІ ступеня, медаллю «За відвагу».

Злотник Яків Айзнерович – 1923 року народження.

Працював з 1953 по 1984 рік теслярем на пакувальній дільниці заводу. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Зюзін Михайло Григорович – 1925 року народження. З 1952 по 1985 рік працював токарем в фільтр-пресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Іваневич Йосип Петрович – 1919 року народження. Працював з 1947 по 1979 рік транспортувальником в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави II ступеня, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Іванов Олексій Іванович – 1925 року народження. Працював на заводі з 1952 по 1987 рік слюсарем механоскладальних робіт в фільтр-пресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, Вітчизняної війни I і II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ілюшин Микола Якович – 1918 року народження. Працював слюсарем електромонтажником в електромонтажному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями.

Іськов Петро Федорович – 1925 року народження. Працював з 1982 по 1992 рік підсобним робітником господарського відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Кабаков Андрій Петрович – 1915 року народження. Працював на заводі з 1961 по 1984 рік інженером відділу комплектації та кооперації. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, двома орденами Вітчизняної війни I ступеня, медаллю «За відвагу», «За бойові заслуги».

Каменський Анатолій Мар'янович – 1927 року народження.

Працював стропальником в фільтр-пресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кантарович Гельмут Григорович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1984 рік. Займав посаду інженера-конструктора, заступника начальника відділу, а з 1968 року – заступника головного конструктора. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За бойові заслуги».

Каплінський Юзеф Петрович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1944 по 1980 рік електромонтером в механоенергетичному цеху. Учасник диверсійної групи Щолкіна Бердичівського підпілля. Нагороджений медаллю «За доблесну працю під час ВВВ» за відбудову і переобладнання заводу «Прогрес».

Кардашевський Роман Ілліч – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1994 рік. Був інструктором виробничої гімнастики. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Касперський Микола Степанович – 1921 року

народження. Працював на заводі з 1956 по 1981 рік диспетчером в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Кац Семен Йосипович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1991 рік інженером в відділі наукової організації праці. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кацюк Василь Якович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1983 рік слюсарем в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Кашин Борис Васильович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1979 по 1984 рік теслярем в відділі капітального будівництва. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Каширин Трохим Єгорович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1958 по 1975 рік свердлувальником в механоскладальному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кенда Станіслав Леонтійович – 1920 року народження.

Працював з 1952 по 1980 рік вантажником в заготівельному цеху заводу. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Кирилов Анатолій Данилович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1978 рік токарем в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Кавалер орденів Слави І–ІІ–ІІІ ступеня. Нагороджений 5-ма бойовими медалями.

Кириченко Марта Лаврентіївна – 1924 року народження. Працювала з 1957 по 1980 рік завідуючою дитячими яслами. Учасниця ВВВ. Нагороджена орденом Вітчизняної війни І ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною», «За оборону Сталінграда».

Кісель Степан Леонтійович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1956 по 1989 рік стропальником в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Климчук Володимир Порфирович – 1923 року народження. Працював на заводі з 1951 по 1981 рік інженером-конструктором в відділі головного конструктора. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Клопух Семен Іларіонович – 1927 року народження. Працював на заводі з 1951 по 1987 рік фрезерувальником в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією».

Книжук Григорій Іванович – 1917 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1979 рік модельником в модельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Кобернюк Євген Васильович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1987 рік стругальником в фільтр-пресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Коваль Іван Макарович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1984 рік машиністом тепловозу залізничної дільниці. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною».

Ковзун Михайло Кузьмич – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1957 по 1987 рік заступником начальника транспортного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Ковтонюк Петро Олександрович – 1921 року народження.

Працював з 1959 по 1975 року художником-оформлювачем механоскладального цеху заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Коденець Микола Сергійович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1990 рік електромонтером в електросиловому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги» та 5-а іншими медалями.

Козаков Павло Кирилович – 1919 року народження.

Козлов Іван Опанасович – 1922 року народження. Працював на заводі з 1955 по 1983 рік теслярем в ремонтно-будівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Козлов Сергій Васильович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1961 по 1977 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня і медалями.

Козловський Леонтій Вікторович – 1905 року народження. Працював на заводі з 1956 по 1975 рік стропальником в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, двома медалями «За відвагу».

Козяр Іван Іванович – 1918 року народження. Працював на заводі з 1953 по 1983 рік кочегаром, стрілком. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною».

Козяр Юрій Лаврентійович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1981 рік інженером-технологом.

Койло Михайло Миколайович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1972 по 1988 рік слюсарем-ремонтником. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною», «За перемогу над Японією».

Колесніков Олексій Григорович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1986 рік інженером, начальником вентиляційного бюро енергомеханічного відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Колодін Євген Іванович - 1918 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1984 рік стропальником механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки.

Коломієць Василь Іванович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1983 рік комірником в заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Колосовський Антон Феліксович – 1925 року народження.

Працював на заводі обрубником в ливарному цеху з 1979 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За звільнення Варшави», «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною».

Коноваленко Григорій Михайлович – 1919 року

народження. Працював на заводі з 1977 по 1981 рік в електросиловому цеху машиністом повітря-роздільчої станції. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Копик Юхим Борисович – 1925 року народження.

Працював з 1951 по 1989 рік токарем в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Японією».

Копит Давид Борисович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1978 по 1986 старшим комірником відділу матеріально-технічного забезпечення. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Корзун Семен Михайлович – 1909 року народження.

Працював на заводі з 1962 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Коробов Микола Артемович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1990 рік інженером-технологом в транспортному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни І ступеня, орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Корчемний Михайло Григорович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1958 по 1988 рік фотографом. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Корчинський Болеслав Костянтинович – 1922 року

народження. Працював на заводі з 1947 по 1987 рік електромонтером в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Костогриз Михайло Федорович – 1911 року народження.

Працював комірником на складах заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни І і ІІ ступенів, двома орденами Богдана Хмельницького ІІІ ступеня, орденом Червоного Прапора, медалями.

Костюк Макар Васильович – 1913 року народження.

Працював на заводі в відділі технічного контролю. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави ІІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Косяк Іван Леонтійович - 1913 року народження. Працював на заводі з 1952 по 1980 рік стропальником в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Котик Микола Іванович – 1926 року народження.

Працював з 1950 по 1987 інженером-технологом відділу головного технолога заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня і 11-а медалями.

Кравець Петро Климентійович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1976 по 1986 рік слюсарем. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За взяття Берліну».

Кравчук Євген Сергійович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1990 рік. Був бухгалтером, з часом головним бухгалтером заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, орденом Вітчизняної війни I ступеня, медаллю «За відвагу» і ще 6-а медалями.

Краснoperов Віктор Васильович – 1925 року народження.

Працював помічником складача поїздів в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Красовський Михайло Іванович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1976 рік слюсарем-ремонтником. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Крель Семен Юхимович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1992 рік інженером-технологом та старшим інженером у відділі соціального розвитку. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Великої вітчизняної війни І ступеня, Червоної Зірки, медаллю «За відвагу».

Кривоніс Борис Йосипович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1962 по 1982 стропальником в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кримаренко Петро Тимофійович – 1922 року народження.

Працював в відділі матеріального постачання з 1950 по 1984. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кришман Лейб Нусімович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1979 рік у відділі наукової організації праці інженером, пізніше старшим інженером. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Крупніцький Антон Йосипович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1960 по 1977 рік стрижневиком в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Крупніцький Іван Йосипович – 1909 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1976 рік обрубником в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, 2-а медалями «За відвагу».

Крупніцький Станіслав Йосипович – 1924 року

народження. Працював на заводі з 1958 по 1983 рік токарем механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Крупський Олександр Андрійович – 1924 року

народження. Працював з 1970 по 1981 рік в транспортному цеху складачем поїздів. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За відвагу».

Круш Мойсей Ізраїлевич – 1925 року народження.

Протягом 1961 по 1989 рік працював завідуючим виробничо-диспетчерським бюро, майстром інструментального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня, медаллю «За бойові заслуги».

Ктигоров Костянтин Сергійович – 1918 року народження.

Працював на заводі слюсарем трубопровідником в енергомеханічному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медалями «За визволення Праги», «За бойові заслуги».

Кузьменко Леонід Володимирович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1987 рік котельником-електrozварювальником в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Кузьмин Микола Якович – 1926 року народження.

Працював з 1983 по 1990 рік редактором заводського радіомовлення. Учасник ВВВ. Нагороджений трьома орденами Червоної Зірки, 2-ма медалями «За бойові заслуги» і 13-ма іншими нагородами.

Кузьмін Олексій Петрович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1955 по 1992 інженером-технологом ВГТ, начальником бюро охорони праці. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За перемогу над Німеччиною», «За перемогу над Японією».

Кулик Федір Гордійович – 1918 року народження.

Працював з 1981 по 1992 рік стрілком в охороні заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Вітчизняної війни II ступеня, Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Кульков Григорій Іванович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1964 по 1985 рік старшим комірником в відділі матеріально-технічного забезпечення. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки і медалями.

Куник Микола Опанасович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1977 рік обрубником в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кучер Володимир Петрович – 1923 року народження.

Працював з 1945 по 1978 рік котельником в котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Кучмар Володимир Сидорович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1981р.

електrozварювальником в котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Лазарев Володимир Семенович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1988 рік майстром, заступником директора заводу. Учасник ВВВ і двох парадів перемоги в Москві. Нагороджений орденом Вітчизняної війни III ступеня, Червоної Зірки, Слави III ступеня, медаллю «За відвагу».

Лазебний Василь Дмитрович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1983 рік

електrozварником в механоскладальному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Ланзберг Володимир Пилипович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1954 по 1993 рік інженером,

начальником центральної лабораторії. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За перемогу над

Німеччиною», «За перемогу над Японією».

Ланскіх Михайло Пилипович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1987 по 1992 рік експедитором в ремонтно-будівельному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Левківський Денис Станіславович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1972 по 1986 рік майстром в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Лежнюк Іван Іванович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1985 рік слюсарем-інструментальніком в інструментальному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ленточкін Віталій Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1958 по 1986 рік слюсарем-ремонтником в інструментальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Лепа Іцко Кірович – 1921 року народження. Працював на заводі в транспортному цеху шофером з 1951 по 1991 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За відвагу», «За перемогу над Японією».

Лещенко Павло Назарович – 1927 року народження.

Працював в транспортному цеху машиністом залізничного крану. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Липко Олександр Григорович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1978 рік майстром, начальником дільниці заготівельного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Литвак Мендель Йосипович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1978 рік майстром в фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Литвиненко Степан Потапович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1966 по 1981 рік інженером-технологом в відділі головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною» і 11-а іншими нагородами.

Ліннік Олексій Іванович – 1922 року народження.

Працював на заводі в відділі головного технолога з 1964 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною» і ще 11-а медалями.

Лінчук Володимир Григорович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1987 рік майстром дільниці. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ліпецький Станіслав Мартинович – 1922 року

народження. Працював на заводі в відділі технічного контролю контролером-приймальником з 1947 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Лісничий Дмитро Володимирович – 1922 року

народження. Працював на заводі слюсарем-ремонтником в механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ліщенюк Андрій Сергійович – 1911 року народження.

Працював на заводі теслярем з 1949 по 1975 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Логовський Борис Володимирович – 1910 року народження. Працював на заводі в відділі технічного контролю контролером-приймальником. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Лук'янчук Павло Тихонович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1988 рік стропальником в транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Лукашук Іван Миколайович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1984 рік старшим інженером-технологом-нормувальником, начальником відділу праці і заробітної плати. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Луцик Михайло Петрович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1960 по 1987 рік токарем механо-складального цеху №3. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Любич Іван Федорович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1981 рік теслярем. Учасник ВВВ. Нагороджений двома медалями «За відвагу», медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Любович Георгій Олександрович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1990 рік. З 1974 року начальник фільтрпресового цеху, з 1979 – заступником начальника відділу підготовки виробництва. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ляховський Едуард Антонович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1983 рік в відділі праці і заробітної плати інженером-технологом-нормувальником. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Лящук Микола Степанович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1989 рік електромонтером в котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни ІІ ступеня.

Мазор Ілля Абрамович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1977 рік інженером-технологом у інструментальному відділі. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Мазур Микола Леонтійович – 1925 року народження.

Працював у транспортному цеху слюсарем по ремонту рухомого складу з 1981 по 1989 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни І ступеня, медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Майстров Андрій Петрович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1969 року по 1986 рік інспектором відділу кадрів. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Макалюк Петро Дем'янович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1993 рік шофером у транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки.

Макаров Василь Петрович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1973 по 1989 рік у господарському відділі. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, двома медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Малиновський Денис Мартинович – 1922 року

народження. Працював заточувальником у модельному цеху з 1974 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Мальнев Микола Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1992 рік в інструментальному цеху гальваніком. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Маляр Петро Петрович – 1921 року народження.

Працював на заводі помічником директора з 1973 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Манаков Михайло Меркулович – 1923 року народження.

Працював інженером-конструктором, керівником групи відділу головного конструктора з 1960 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Олександра Невського, медаллю «За бойові заслуги».

Манелюк Михайло Олексійович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1974 по 1979 рік слюсарем-складальником у фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ.

Манько Павло Онуфрійович – 1912 року народження.

Працював на заводі вантажником з 1954 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Маркотун Анатолій Миколайович – 1918 року

народження. Працював стропальником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Слави III ступеня і медалями.

Маслов Євген Олександрович – 1923 року народження.

Працював з 1962 по 1993 рік інженером у відділі підготовки виробництва. Учасник ВВВ.

Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, орденом Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Матейшин Віктор Степанович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1955 по 1980 рік у котельно-зварювальному цеху майстром. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За відвагу».

Матіяшук Василь Олексійович – 1925 року народження.

Працював теслярем у механоскладальному цеху з 1978 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За взяття Берліну».

Машкарук Михайло Степанович – 1925 року народження.

Працював на заводі у господарському відділі з 1984 по 1995 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За бойові заслуги».

Машковська Олена Михайлівна – 1923 року народження.

Працювала на заводі з 1973 по 1978 рік секретарем-машиністкою в відділі головного конструктора.

Учасник ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Японією».

Меламед Ісаак Мойсейович – 1924 року народження.

Працював у відділі матеріально-технічного забезпечення інженером з 1961 по 1993 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За відвагу».

Мельник Іван Максимович – 1914 року народження.

Працював на заводі слюсарем-ремонтником з 1955 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Мельник Кім Омелянович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1975 по 1980 рік складачем поїздів у транспортному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною», «За відвагу».

Мельничук Лідія Денисівна – 1926 року народження.

Працювала просювачем землі в ливарному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Михайленко Сергій Олексійович – 1926 року народження.

Працював у відділі головного технолога інженером-конструктором з 1967 по 1990 рік. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Михальський Володимир Михайлович – 1926 року

народження. Працював на заводі з 1953 по 1989 рік інженером, начальником бюро відділу механізації та автоматизації. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Михальський Степан Фадеєвич – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1961 по 1975 рік газоелектрозварювальником. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, орденом Слави III ступеня, медаллю «За бойові заслуги».

Мікуніс Веніамін Назарович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1984 рік начальником експериментального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Міхайловський Володимир Ілліч – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1985 рік токарем у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Міцкевич Володимир Іванович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1974 по 1980 рік електрозварювальником в ливарному цеху. Учасник ВВВ.

Мороз Михайло Петрович – 1920 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1984 рік шофером у транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медалями «За взяття Кенігсбергу», «За бойові заслуги».

Морозов Олексій Іванович – 1920 року народження. Працював на заводі з 1953 по 1984 рік стропальником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною».

Морозюк Микола Сергійович – 1918 року народження. Працював на заводі стропальником механоскладального цеху з 1955 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Моцний Володимир Ілліч – 1924 року народження. Працював на заводі з 1963 по 1981 рік у котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Мудрий Петро Федорович – 1925 року народження. Працював на заводі з 1957 по 1975 рік котельником-складальніком котельно-зварювального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Мудрук Іван Андрійович – 1921 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1986 рік у відділі головного зварювальника. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Мужичук Володимир Олександрович – 1925 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1984 рік у модельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Муренко Олексій Святославович – 1912 року

народження. Працював на заводі з 1970 по 1981 рік машиністом компресорної установки. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Мурлик Василь Петрович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1963 по 1985 рік свердлувальником механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За відвагу».

Мутило Володимир Арсентійович – 1926 року

народження. Працював на заводі з 1977 по 1990 рік електромонтером. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною».

Мялковський Анатолій Віталійович – 1914 року

народження. Працював на заводі слюсарем-ремонтником в механоскладальному цеху з 1950 по 1976 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Наговіцин Олександр Васильович – 1923 року

народження. Працював на заводі з 1969 по 1979 рік котельником-зварювальником у котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки і медалями.

Невмержицький Іван Данилович – 1922 року народження.

Працював комендантом заводського гуртожитку. Учасник ВВВ.

Немчук Станіслав Владиславович – 1921 року народження.

Працював на заводі інженером-конструктором у відділі головного конструктора з 1965 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Нецевич Сергій Миколайович – 1915 року народження.

Працював контролером-комірником на складах.

Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Нєфедов Олександр Григорович – 1924 року народження.

Працював на заводі в відділі охорони праці

інженером з 1963 по 1982 рік. Учасник ВВВ.

Нагороджений двома орденами Червоної Зірки,

медаллю «За бойові заслуги», 10-а іншими медалями.

Нирко Моня Яковлевич – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1979 рік у

заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений

медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ніколайчук Микола Петрович – 1921 року народження.

Працював з 1946 по 1981 рік у механоскладальному

цеху токарем. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю

«За відвагу».

Новік Йосип Абрамович – 1927 року народження. Пра-

цював на заводі з 1955 по 1990 рік майстром у відділі

технічного контролю. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю

«За перемогу над Німеччиною».

Новіков Микола Іванович – 1922 року народження.

Працював у ливарному цеху стержневиком з 1972 по

1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом

Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над

Німеччиною».

Новіцький Леонід Андрійович – 1924 року народження.

Працював у транспортному цеху економістом з 1965 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Оберемський Анатолій Трофимович – 1921 року

народження. Працював на заводі з 1971 року по 1992 рік слюсарем-ремонтником у заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, двома медалями «За бойові заслуги».

Огороднійчук Михайло Олександрович – 1922 року

народження. Працював на заводі в заготівельному цеху з 1953 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Оксентюк Всеволод Йосипович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1974 по 1987 рік слюсарем-ремонтником у транспортному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Оксентюк Любов Дмитрівна – 1925 року народження.

Працювала на заводі з 1967 по 1982 рік. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Олійник Олег Микитович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1980 по 1992 рік електромонтером у механоенергетичному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Олійник Федір Антонович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1958 по 1984 рік машиністом компресорної станції. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Омелянчук Андрій Давидович – 1922 року народження.

Працював слюсарем-сантехніком з 1977 по 1983 рік у механоенергетичному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Оначенко Іван Гаврилович – 1909 року народження.

Працював у підсобному господарстві бджолярем. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня.

Осипчук Сергій Сергійович – 1925 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у ливарному цеху з 1973 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Осташевський Михайло Вікторович – 1920 року

народження. Працював на заводі з 1949 по 1990 рік котельником-складальніком у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною», орденом Вітчизняної війни II ступеня.

Острожинський Франц Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1972 по 1989 рік стропальником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За звільнення Праги», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Оськін Яків Федорович – 1918 року народження. Працював на заводі з 1960 по 1978 рік стругальніком у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Прапора і медалями.

Павловський Анатолій Володимирович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1991 рік майстром, пізніше заступником начальника модельного цеха. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Павловський Антон Дем'янович – 1926 року народження. Працював на заводі з 1953 по 1985 рік стержневиком. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Павловський Юліан Йосипович – 1918 року народження. Працював на заводі з 1967 по 1986 рік розмітником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни І ступеня, орденом Червоної Зірки і 9-а медалями.

Павлюк Микола Йосипович – 1924 року народження. Працював на заводі з 1950 по 1984 рік вальцовщиком. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Павлюк Олександр Опанасович – 1921 року народження. Працював на заводі з 1961 по 1981 рік начальником 1-го відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною» та іншими.

Паламарчук Григорій Данилович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1975 рік стержневиком. Нагороджений орденом слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Панасенко Василь Севаст'янович – 1925 року народження.

рацював на заводі з 1948 по 1984 кочегаром. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Парасюк Віталій Леонтійович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1955 по 1992 рік котельником-складальником в експериментальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Парфенюк Павло Пилипович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1997 рік електромонтером електросилового цеху. Учасник ВВВ. Раціоналізатор. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Пархоменко Восиль Мойсейович – 1915 року народження. Працював на заводі з 1969 по 1976 рік стропальником в ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами слави III ступеня, «Червоної Зірки», медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Пасічник Михайло Михайлович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1977 по 1987 рік складачем поїздів транспортного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Пасічник Сергій Михайлович – 1918 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1978 рік стропальником. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Пахолівецький В'ячеслав Іванович – 1923 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1991 рік контролером-комірником на складах. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Пашковський Броніслав Феліксович – 1922 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1988 рік токарем. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Пашенко Дмитро Іванович – 1918 року народження. Працював на заводі з 1971 по 1979 рік слюсарем-трубоукладником. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом «Червоної Зірки», медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Педенко Володимир Васильович – 1916 року народження. Працював на заводі з 1947 по 1985 рік техніком-технологом у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги».

Петель Павло Климович – 1918 року народження. Працював на заводі 1967 по 1978 рік в транспортному цеху сладачем поїздів. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Петлюк Аба Шмулевич – 1917 року народження. Працював на заводі з 1954 по 1979 рік майстром у заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Петраускас Броніслав Францевич – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1957 по 1975 рік інженером відділу головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Петух Георгій Ісаакович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1969 по 1976 перфопресовщиком заготівельного цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Пецуха Сергій Власович – 1920 року народження. Працював інженером-конструктором у відділі головного конструктора з 1948 по 1981 рік. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Німеччиною» і 8-а медалями.

Подвисоцький Тадеуш Мар'янович – 1923 року народження. Працював на заводі з 1964 по 1980 рік слюсарем-ремонтником у ливарному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Подгорський Олександр Олексійович – 1926 року народження. Працював токарем у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Подлевський Едуард Йосипович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1960 по 1983 рік фрезерувальником у фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, орденом Вітчизняної війни І ступеня, Олександра Невського і 10-а медалями.

Подвойкін Михайло Пилипович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1983 рік контролером-приймальником у відділі технічного контролю.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки I ступеня «Партизанської Вітчизняної війни» і 6-а медалями.

Подручняк Костянтин Іванович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1980 рік машиністом тепловозу в транспортному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Полейчук Павло Гнатович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1983 рік стропальником в ливарному цеху. Усаник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Поліщук Петро Прохорович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1977 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Полторакін В'ячеслав Маркіянович – 1927 року народження. Працював на заводі з 1951 по 1987 рік токарем в модельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Призимірський Казимир Андрійович – 1918 року

народження. Працював на заводі з 1951 по 1977 рік у відділі праці і заробітної плати на посаді заступника начальника, з 1982 по 1988 старшим інженером відділу підготовки виробництва. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Приль Леонід Олександрович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1977 старшим інженером інструментального відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною».

Присяжний Микола Васильович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1978 по 1991 рік стропальником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Прооф'єв Михайло Андрійович – 1911 року народження.

Працював на заводі з 1946 по 1979 рік в транспортному цеху слюсарем-ремонтником. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом слави III ступеню, медаллю «За відвагу».

Прядільніков Олександр Олексійович – 1923 року

народження. Працював начальником штабу цивільної оборони заводу з 1970 по 1992 рік.

Кадровий військовий. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Пудзирей Микола Давидович – 1927 року народження.

Працював на заводі слюсарем-ремонтником у транспортному цеху з 1951 по 1992 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією».

Пузань Петро Андрійович – 1911 року народження.

Працював директором стадіону в охороні 1982 по 1990 рік. Кадровий військовий. Учасник ВВВ.

Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, двома медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Пузиренко Григорій Лукич – 1916 року народження.

Працював з 1950 по 1977 рік начальником інструментального відділу. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «За оборону Києва».

Пухальський Болеслав Йосипович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1950 по 1980 рік газозварювальником у фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Слави II і III ступеня, медаллю «За відвагу», «За звільнення Варшави».

Пухальський Юрій Костянтинович – 1925 року народження.

Працював на заводі з 1974 по 1980 рік контролером-приймальником в відділі технічного контролю.

Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Пшегорлінський Мирослав Броніславович – 1925 року

народження. Працював на заводі з 1954 по 1988 рік контролером-приймальником у відділі технічного контролю.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Радзіховський Володимир Гнатович – 1917 року

народження. Працював на заводі з 1950 по 1979 свердлувальником у механоскладальному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю "За бойові заслуги", "За перемогу над Німеччиною".

Райхман Микола Матвійович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1959 по 1982 рік старшим комірником у ливарному цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденами Червоної Зірки,

Вітчизняної війни I ступеня, медаллю "За відвагу", "За перемогу над Німеччиною".

Рапопорт Веніамін Гедалійович – 1922 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1987 рік інженером-технологом у відділі головного технолога. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Реєнт Олена Михайлівна – 1920 року народження.

Працювала на заводі з 1971 по 1976 рік в охороні заводу. Учасник ВВВ. Нагороджена медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Рейзін Семен Євсеєвич – 1924 року народження. Працював на заводі з 1960 по 1985 рік електромонтером заготівельного цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Рибалов Михайло Семенович – 1915 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1975 рік майстром.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Рибачук Анатолій Віталійович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1977 рік котельником-складальником у котельно-варювальному цеху.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю "За бойові заслуги".

Рибачук Олексій Григорович – 1919 року народження.

Працював на заводі з 1956 по 1985 рік слюсарем-складальником у цеху. Учасник ВВВ.

Ричков Анатолій Єгорович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1963 по 1986 рік

фрезерувальником. Учасник ВВВ. Нагороджений 2-ма орденами Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Рогов Микола Терентійович – 1914 року народження.

Працював на заводі з 1957 по 1986 рік інженером-конструктором в відділі головного конструктора.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Вітчизняної війни І ступеня, Червоної Зірки та 10-а медалями.

Розіт Олександр Робертович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1988 рік в відділі праці і заробітної плати інженером, начальником бюро.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави ІІ і ІІІ ступенів, медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Ройтер Юхим Мойсейович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1983 рік свердлувальником у фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю "За бойові заслуги".

Романюк Арсентій Сергійович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1949 по 1985 рік інженером-конструктором у відділі головного зварювальника.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю "За відвагу".

Роскаряка Іван Микитович – 1914 року народження.

Працював на заводі з 1974 по 1982 рік кочегаром в електросиловому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Олександра Невського і медалями.

Рудницький Йосип Костянтинович – 1917 року

народження. Працював на заводі з 1968 по 1978 рік вантажником у механоскладальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, 3-а польськими хрестами, 4-а польськими медалями і медаллю "За перемогу над Німеччиною".

Рудський Ілля Романович — 1909 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у ливарному цеху.
Учасник ВВВ.

Рудюк Анатолій Костянтинович — 1923 року народження.

Працював на заводі з 1947 по 1981 рік машиністом компресорної станції в електросиловому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений 2-а медалями "За відвагу".

С'янов Андрій Фролович — 1915 року народження.

Працював машиністом компресорної установки в електросиловому цеху з 1954 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Савчук Володимир Миколайович — 1921 року народження. Працював стропальником у фільтрпресовому цеху з 1959 по 1981 рік. Учасник ВВВ.

Савчук Іван Аксентійович — 1924 року народження.

Працював у ремонтно-механічному цеху з 1950 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Савчук Іван Федорович — 1921 року народження.

Працював на заводі з 1970 по 1976 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Савчук Орест Михайлович — 1915 року народження.

Працював слюсарем сантехніком у житлово-комунальному відділі. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Садков Семен Федорович — 1914 року народження.

Працював вантажником у фільтрпресовому цеху з 1971 по 1976 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сакара Степан петрович – 1922 року народження. Працював на заводі з 1968 по 1993 рік інженером-плановиком в електросиловому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги» та іншими.

Световой Ілля Архипович – 1914 року народження. Працював електромонтером у цеху автоматичних фільтр-пресів з 1946 по 1980 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сельський Анастасій Францевич – 1918 року народження. Працював правильником у заготівельному цеху з 1961 по 1978 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Семенов Петро Лук'янович – 1913 року народження. Працював у ливарному цеху стержневиком-каркасником з 1969 по 1978 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Семенюк Григорій Савелійович – 1913 року народження. Працював слюсарем-ремонтником в енергомеханічній дільниці з 1964 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений 4-а орденами Червоної Зірки, 3-а орденами Вітчизняної війни, орденом Олександра Невського, медаллю «За відвагу».

Семенюк Олександр Андрійович – 1920 року народження. Працював старшим техніком у відділі головного зварювальника з 1967 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Синьківський Йосип Купріянович – 1917 року народження. Працював теслярем на пакувальній дільниці з 1971 по 1986 рік. Учасник ВВВ.

Синяк Володимир Костянтинович – 1918 року народження. Працював розмітником у заготівельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною», «За перемогу над Японією».

Сирит Анастасія Антонівна – 1924 року народження.

Працювала копіювальницею у відділі головного технолога з 1964 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сиченко Леонід Савович – 1922 року народження. Працював з 1956 по 1995 рік стругальником в інструментальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня і медалями.

Сікалюк Степан Устинович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1992 рік економістом в фінансовому відділі. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Сікорська Зінаїда Максимівна – 1924 року народження.

Працювала завідуючою канцелярією заводу з 1960 по 1979 рік. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сінельников Борух Фішелевич – 1912 року народження.

Працював стропальником з 1968 по 1986 рік.

Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сінельников Костянтин Порфирович – 1912 року

народження. Працював на заводі з 1948 по 1976 рік токарем-розвивальником. Учасник ВВВ.

Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Скоробагатий Олександр Дмитрович – 1924 року народження. Працював стропальником з 1977 по 1989 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Слободенюк Іван Данилович – 1926 року народження. Працював заступником начальника ливарного цеху з 1950 по 1986 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Слюсар Тетяна Кирилівна – 1924 року народження. Працювала бухгалтером у заводській бухгалтерії з 1946 по 1977 рік. Учасниця ВВВ.

Сокольніков Павло Олександрович – 1911 року народження. Працював слюсарем-ремонтником у механоскладальному цеху з 1955 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Сокор Сергій Іванович – 1924 року народження. Працював на заводі електрозварником з 1971 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Соловйов Олександр Григорович – 1920 року народження. Працював на заводі шліфувальником з 1946 по 1975 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Сологуб Іван Лук'янович – 1924 року народження. Працював розмітником у механоскладальному цеху з 1965 по 1986 рік. Учасник ВВВ.

Солодкий Микола Григорович – 1924 року народження.

Працював інженером-технологом, старшим інженером-технологом у відділі головного металурга. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Сорока Федір Климович – 1921 року народження.

Працював двірником в житловому відділі з 1975 по 1980 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Сочнов Іван Іванович – 1914 року народження. Працював на заводі з 1964 по 1976 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Списюк Іван Михайлович – 1916 року народження.

Працював штукатуром з 1962 по 1977 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Співак Олександр Миколайович – 1925 року народження.

Працював стропальником у котельно-зварювальному цеху з 1973 по 1995 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Стадник Микола Гавrilович – 1922 року народження.

Працював електромонтером в енергомеханічному цеху з 1974 по 1981 рік. Учасник ВВВ.

Нагороджений медаллю «Партизана Вітчизняної війни», «За перемогу над Німеччиною».

Старжинський Севастян Пилипович – 1912 року

народження. Працював на заводі з 1946 по 1976 рік майстром. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Старінець Петро Кирилович — 1922 року народження.

Працював на заводі з 1979 по 1983 рік теслярем у фільтрпресовому цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Степанков Петро Семенович — 1927 року народження.

Працював на заводі електромонтером з 1951 по 1986 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Степанюк Сергій Йосипович — 1926 року народження.

Працював старшим комірником на складах з 1967 по 1991 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Стрижак Михайло Мойсейович — 1927 року народження.

Працював в енергосиловому цеху електрогазозварником. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За звільнення Праги», «За перемогу над Німеччиною».

Стрілецький Петро Іванович — 1927 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником з 1959 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Стукало Федір Якович — 1918 року народження.

Працював слюсарем ливарного цеху №1 з 1959 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За перемогу над Німеччиною», «За відвагу».

Стучек Антон Іванович — 1923 року народження.

Працював на заводі у транспортному цеху з 1974 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За відвагу».

Суковатий Віктор Іванович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1978 по 1987 рік теслярем-пакувальником пакувальної дільниці. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Суслов Іван Гаврилович – 1912 року народження. Пра-

цював у заготівельному цеху свердлувальником з 1961 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений меда-лями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Сьомін Олексій Васильович – 1915 року народження.

Працював машиністом тепловоза у транспортному цеху з 1971 по 1982 рік. Учасник ВВВ. Наго-роджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня і 9-а медалями.

Тимофєєв Олександр Іванович – 1922 року народження.

Працював в охороні заводу з 1962 по 1977 рік.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня і медалями.

Тимошенко Анатолій Алківирович – 1920 року

народження. Працював майстром в електромонтажному цеху з 1958 по 1980 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Слави III ступеня, медаллю «За відвагу». **Тимошенко Микита Трифонович** – 1913 року народження.

Працював в електросиловому цеху машиністом повітряно-роздавальної станції. Учасник ВВВ.

Тимошик Петро Кирилович – 1921 року народження.

Працював слюсарем-складальником у фільтрпресово-му цеху з 1960 по 1982 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Тимчик Володимир Самуїлович – 1922 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у цеху автоматичних фільтрпресів з 1965 по 1984 рік.

Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Тисмінецький Володимир Григорович – 1926 року

народження. Працював майстром у транспортному цеху з 1956 по 1989 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Титаренко Зінайда Іванівна – 1923 року народження.

Працювала табельником у механоскладальному цеху з 1953 по 1979 рік. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Титатренко Іван Іванович – 1916 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у котельно-зварювальному цеху з 1957 по 1978 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Ткачук Василь Тимофійович – 1916 року народження.

Кадровий військовий. Працював на заводі з 1964 по 1982 рік заступником начальника охорони. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Ткачук Опанас Олександрович – 1910 року народження.

Працював у відділі капітального будівництва.

Учасник ВВВ. Нагороджений двома медалями «За відвагу», медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Томашевський Пилип Васильович – 1918 року

народження. Працював на заводі з 1945 по 1982 рік, 1988 по 1992 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Транчук Карл Селівестрович – 1915 року народження.

Працював у механоенергетичному відділі з 1959 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Тригер Григорій – 1924 року народження. Працював вантажником у котельно-зварювальному цеху з 1961 по 1995 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Тригубчук Василь Савович – 1925 року народження.

Працював майстром у котельно-зварювальному цеху з 1953 по 1990 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Тютюнник Олександр Андрійович – 1914 року народження. Працював формувальником у ливарному цеху з 1969 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Усатов Анатолій Іванович – 1923 року народження.

Працював на заводі з 1977 по 1987 рік стропальником у цеху автоматичних фільтрпресів. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Усіт Євген Едуардович – 1917 року народження.

Працював на заводі з 1965 по 1979 рік старшим інженером-технологом, начальником відділу кадрів. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Уткін Василь Іванович – 1921 року народження. Працював електромонтером ливарного цеху. Учасник ВВВ.

Ушаков Григорій Андрійович – 1922 року народження.

Працював на заводі інженером-конструктором у відділі головного конструктора з 1962 по 1992 рік.

Учасник ВВВ. Нагороджений 4-а орденами Червоної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Федорчук Микола Микитович – 1927 року народження.

Працював на заводі газорізальніком з 1952 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Федяков Володимир Антонович – 1915 року народження.

Працював на заводі у ливарному цеху копровим робітником. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Олександра Невського і медалями.

Фіногеєв Іван Олександрович – 1927 року народження.

Працював на заводі кочегаром з 1987 по 1993 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією».

Фіщук Григорій Каленкович – 1924 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1987 рік у ливарному цеху майстром. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Фокша Олексій Максимович – 1911 року народження.

Працював на заводі в електросиловому цеху з 1957 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня медаллю «За перемогу над Німеччиною.»

Фролов Андрій Гнатович – 1927 року народження. Працював на заводі з 1965 по 1963 рік слюсарем механо-складальних робіт. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Хворостовський Іван Миколайович – 1918 року народження. Працював інженером-технологом-нормувальником у відділі праці і заробітної плати з 1953 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Хмелівський Андрій Іванович – 1926 року народження. Працював інженером-конструктором у відділі головного конструктора з 1955 по 1989 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаль «За перемогу над Німеччиною».

Хоменко Леонід Олексійович – 1924 року народження. Працював на заводі в відділі технічного контролю з 1947 по 1984 рік майстром, начальником відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Хомич Олександр Климович – 1910 року народження. Працював з 1972 по 1987 рік в охороні заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За відвагу».

Царук Михайло Никифорович – 1921 року народження. Працював у транспортному цеху з 1967 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За відвагу».

Чеботарьов Микола Олександрович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1961 по 1987 рік, старшим майстром у котельно-варіальном цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чекмар'єва Олена Костянтинівна – 1922 року народження. Працювала у господарському відділі. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чемерис Микола Якович – 1927 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником на складах з 1952 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чепов Іван Гнатович – 1918 року народження. Працював на заводі з 1967 по 1976 рік сторожем. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Червоний Павло Гнатович – 1920 року народження.

Працював на заводі у відділі головного зварювальника інженером-технологом-нормувальником з 1956 по 1981 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чернега Василь Андрійович – 1915 року народження.

Працював на заводі редактором газети з 1971 по 1979 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чесноков Микола Іванович – 1923 року народження.

Працював інженером-технологом у відділі головного технолога з 1961 по 1979 рік. Учасник ВВВ.

Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Чечьоткін Олександр Іванович – 1916 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1977 рік фрезерувальником у цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чичельницький Володимир Аронович – 1926 року

народження. Працював водієм у транспортному цеху з 1951 по 1994 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Чорноплечий Микола Йосипович – 1921 року

народження. Працював на заводі з 1962 по 1987 рік контролером-приймальником у відділі технічного контролю. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня.

Чубатий Олександр Остапович – 1925 року народження.

Працював на заводі у транспортному цеху машиністом тепловозу з 1981 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шаблій Григорій Данилович – 1912 року народження.

Працював стругальником у цеху автоматичних фільтрпресів. Учасник ВВВ. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки і Червоного Прапора, медаллю «За перемогу над Японією».

Шаров Віктор Омелянович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1945 по 1992 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шаров Костянтин Іванович – 1921 року народження.

Працював на заводі з 1952 по 1992 рік у відділі капітального будівництва. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шевчук Володимир Кирилович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1991 рік у відділі праці і заробітної плати інженером, начальником відділу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шевчук Михайло Олексійович – 1921 року народження.

Працював на заводі у транспортному цеху машиністом тепловоза з 1972 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шепелев Борис Володимирович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1977 по 1995 рік слюсарем-ремонтником на дільниці метізів. Учасник ВВВ. Нагороджений двома медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Шеремет Олена Валер'янівна – 1922 року народження.

Працювала на заводі у відділі технічної документації з 1954 по 1977 рік. Учасниця ВВВ. Нагороджена медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шеренгівський Мечислав Афанасійович – 1923 року

народження. Працював з 1979 по 1985 рік у господарському відділі заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шефер Соломон Шмулевич – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1951 по 1981 рік електрозварником у котельно-зварювальному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Японією», «За перемогу над Німеччиною».

Шкрабій Зіновій Андрійович – 1911 року народження.

Працював у виробничо-диспетчерському відділі. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги».

Шморгун Петро Антонович – 1925 року народження.

Працював на заводі модельником у модельному цеху з 1982 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною».

Шнеур Семен Матвійович – 1925 року народження.

Працював на заводі у ливарному цеху майстром, старшим майстром з 1950 по 1985 рік. Учасник ВВВ. Нагороджена медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Шпак Віктор Яковлевич – 1926 року народження. Працював на заводі з 1950 по 1987 рік токарем, наладчиком, майстром механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Шутишин Олександр Каленикович – 1926 року

народження. Працював на заводі з 1973 по 1991 рік кочегаром у механоенергетичної дільниці. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Щербина Микола Микитович – 1922 року народження.

Працював у фільтрпресовому цеху слюсарем-ремонтником з 1947 по 1984 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Юзепольський Геннадій Йосипович – 1926 року

народження. Працював на заводі слюсарем механоскладальних робіт з 1956 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Юр'єв Павло Іванович – 1909 року народження.

Працював на заводі з 1948 по 1978 рік шофером. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Юрківський Олександр Францевич – 1926 року

народження. Працював у відділі головного конструктора інженером, начальником бюро з 1946 по 1988 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Юрківський Павло Броніславович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1953 по 1987 рік слюсарем-складальніком механоскладального цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Юхимчук Олександр Іванович – 1926 року народження.

Працював на заводі з 1977 по 1987 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Юхновський Сергій Миколайович – 1914 року народження.

Працював на складах вантажником з 1970 по 1986 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений двома медалями «За відвагу» і «За перемогу над Німеччиною».

Ягодін Петро Петрович – 1913 року народження.

Працював на заводі з 1947 по 1978 рік інженером, пізніше головним інженером. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги».

Ягодкін Віктор Георгійович – 1918 року народження.

Працював на заводі майстром у фільтр-пресовому цеху з 1959 по 1983 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Вітчизняної війни ІІ ступеня, двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За перемогу над Японією».

Яремчук Віктор Федорович – 1927 року народження.

Працював на заводі з 1971 по 1992 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Ярош Олександр Кирилович – 1915 року народження.

Працював економістом, старшим економістом у відділі фінансів і збути з 1968 по 1978 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Ярошенко Іван Опанасович – 1926 року народження.

Працював на заводі чистильником деталей з 1954 по 1991 рік. Учасник ВВВ. Нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

Ястремський Володимир Васильович – 1924 року народження. Працював на заводі токарем у модельному цеху. Учасник ВВВ. Нагороджений орденом Слави III ступеня», медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною».

ВОЇНИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Балахмей Петро Володимирович – 1965 року народження.
Працював токарем у механоскладальному цеху.

Безгін Сергій Іванович – 1967 року народження.
Працював монтажником ремонтно-будівельного цеху.

Бичков Владислав Михайлович – 1934 року народження.
Працював у відділі кадрів заступником начальника.
В Афганістані був військовим радником.
Нагороджений орденом Червоної Зірки та медаллю «От благодарного афганского народа».

Білоус Павло Петрович – 1957 року народження.
Працює начальником ВОХР. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Бойко Олександр Андрійович – 1965 року народження.
Працював водієм у монтажно-ремонтному управлінні.

Борисюка Михайло Васильович – 1964 року народження.
Художник-оформлювач у фільтрпресовому цеху.

Буравський Юрій Анатолійович – 1959 року народження.
Працював вантажником управління матеріально-технічного забезпечення. Інвалід 3 групи.

Буряков Ігор Анатолійович – 1967 року народження.
Працював розмітником у заготівельному цеху.
Нагороджений медаллю «За відвагу».

Винокур Володимир Петрович – 1948 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником ливарного цеху.
Помер в 1986 році.

Воробкало Сергій Петрович – 1966 року народження.

Працював водієм у транспортному цеху.

Галімзянов Володимир Радхарович – 1968 року народження. Працював монтажником сантехнічних систем.

Галяс Василь Михайлович – 1962 року народження.

Працював токарем.

Гамбуль Валерій Ярославович – 1966 року народження.

Працював водієм автонавантажувача. Інвалід 3 групи. Нагороджений медаллю «От благодарного афганського народа».

Ганев Віктор Іванович – 1961 року народження.

Працював монтажником ремонтно-будівельному цеху.

Гнатішин Григорій Петрович – 1964 року народження.

Працював слюсарем механоскладальних робіт у цеху. Нагороджений орденом Червоної Зірки та медаллю «От благодарного афганського народа».

Грабчак Олександр Миколайович – 1964 року

народження. Працював слюсарем-складальніком у котельно-складальному цеху. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Грановський Станіслав Казимирович – 1961 року

народження. Працював слюсарем-складальніком.

Гришин Олександр Вікторович – 1964 року народження.

Працював в відділі головного технолога інженером-технологом.

Губарєва Галина Миколаївна – 1947 року народження.

Працювала в дитячому садку вихователькою.

Гурін Микола Феодосійович – 1954 року народження.

Працював слюсарем-складальником.

Данілевич Ігор Миколайович – 1965 року народження.

Працював у ремонтно-будівельному цеху.

Дігтяров Ігор Васильович – 1967 року народження.

Працював у транспортному цеху слюсарем по ремонту автомобілів. Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Задорожний Олег Анатолійович – 1969 року народження.

Працював водієм у заготівельному цеху.

Залізняк Валентин Васильович – 1961 року народження.

Працював в цеху товарів народного споживання комірником. Інвалід 3 групи.

Іванішин Олександр Петрович – 1968 року народження.

Працював токарем.

Калінчук Микола Валентинович – 1964 року народження.

Працював у механоскладальному цеху токарем.

Кобернюк Ігор Анатолійович – 1964 року народження.

Працював в Палаці культури і техніки артистом.

Ковба Володимир Федорович – 1954 року народження.

Працював вантажником на складах. Інвалід 2 групи.

Козачук Віктор Леонідович – 1966 року народження.

Працював на дільниці товарів народного споживання токарем. Помер в 1999 році.

Корнійчук Юрій Вікторович – 1965 року народження.

Працював електрозварювальником.

Коротенко Валерій Олексійович – 1963 року народження.

Працював у котельно-зварювальному цеху електрозварювальником.

Кравчук Олександр Петрович – 1969 року народження.

Працював слюсарем-складальником котельно-зварювального цеху.

Кривенький Микола Миколайович – 1963 року

народження. Працював учнем фрезерувальника у модельному цеху.

Крижба Юрій Васильович – 1965 року народження. Працював свердлувальником у фільтрпресовому цеху.

Ксинзук Олександр Григорович – 1962 року народження.

Працював котельником у котельно-зварювальному цеху. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Кудрик Василь Іванович – 1967 року народження.

Працював на дільниці товарів народного споживання токарем.

Купріянов Сергій Андрійович – 1964 року народження.

Працював пресувальником на дільниці товарів народного споживання.

Кутній Анатолій Андрійович – 1969 року народження.

Працював електромонтером у механоенергетичному цеху.

Кухарчук Олександр Адамович – 1964 року народження.

Працював котельником в експериментальному цеху.

Лігостаєв Сергій Євгенович – 1950 року народження.

Працював слюсарем-електромонтажником на електромонтажній дільниці.

Лісовий Олександр Іванович – 1965 року народження.

Працював різальником металу у механоскладальному цеху. Нагороджений медаллю «За відвагу».

Люлька Віктор Миколайович – 1967 року народження.

Працював помічником машиніста у транспортному цеху.

Махновський Олександр Андрійович – 1963 року народження.

Працював токарем у механоскладальному цеху.

Мороз Володимир Анатолійович – 1965 року народження.

Працював токарем-карусельником у механоскладальному цеху.

Назарук Василь Демидович – 1953 року народження.

Працював стропальником у транспортному цеху.

Новіцький Станіслав Едуардович – 1963 року народження.

Працював токарем у механоскладальному цеху.

Олійник Ігор Петрович – 1969 року народження.

Працював слюсарем-ремонтником у ремонтно-механічному цеху.

Паціонов Володимир Ілліч – 1951 року народження.

Працює начальником електросилового цеху.

Пюро Леонід Григорович – 1968 року народження.

Працював токарем у механоскладальному цеху.

- Свиридюк Володимир Васильович** – 1966 року народження. Працював токарем у модельному цеху. Нагороджений медаллю «70 років збройних сил».
- Седякін Володимир Віталійович** – 1964 року народження. Працював токарем.
- Сисков Володимир Володимирович** – 1964 року народження. Працював на дільниці токарем. Має поранення.
- Скульський Олександр Юрійович** – 1967 року народження. Працював стрілком в охороні заводу.
- Смірнов Олексій Олексійович** – 1950 року народження. Працював інженером-електриком у відділі капітального будівництва.
- Станкевич Аркадій Антонович** – 1961 року народження. Працював електромонтером на АТЗ. Нагороджений медаллю «Благодарного афганського народа».
- Стародумов Михайло Сергійович** – 1958 року народження. Працював у заготівельному цеху різальником.
- Стукален Олександр Іванович** – 1951 року народження. Працював токарем в механоскладальному цеху. Має поранення.
- Федорчук Юрій Васильович** – 1966 року народження. Працював у ливарному цеху слюсарем-сантехніком.
- Філіпов Сергій Анатолійович** – 1967 року народження. Працював електромонтером в електросиловому цеху. Нагороджений медаллю «Воїну інтернаціоналісту від віячного афганського народу».

Халтурін Леонід Іванович – 1967 року народження.

Працював у механоскладальному цеху.

Хіцов Володимир Олексійович – 1965 року народження.

Працював у механоскладальному цеху слюсарем
механоскладальних робіт.

Чашковський Анатолій Йосипович – 1968 року

народження. Працював довбальником в
механоскладальному цеху.

Юрчишин Леонід Анатолійович – 1963 року народження.

Працював електрозварювальником.

ВІДЗНАЧЕНИ НАГОРОДАМИ ЗА ВИДАТНІ ВИРОБНИЧІ ДОСЯГНЕННЯ

Адамчук Валентин Васильович – 1936 року народження, бригадир котельників-складальників котельно-заготівельного цеху. Працював на заводі з 1975 в цеху автоматичних фільтрпресів газорізальніком. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Апатов Валерій Дмитрович – 1940 року народження. Розпочав працювати на заводі в 1955 році котельником-складальником цеху автоматичних фільтрпресів. Бригадир котельників-складальників. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» та орденом Леніна

Бариловський Леонід Григорович – 1928 року народження, бригадир котельників-складальників котельно-зварювального цеху. Трудову діяльність розпочав на заводі в 1951 складальником котельного цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Березівський Король Валер'янович – 1911 року народження, токар-розточувальник цеху рамних фільтрпресів. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» та орденом Трудового Червоного Прапора.

Бокало Клара Ульянівна – 1924 року народження, начальник конструкторського бюро ВГК. Трудову діяльність розпочала на заводі з 1947 року плановиком котельно-зварювального цеху. Нагороджена медаллю «За доблесну працю в роки Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.» та орденом Трудового Червоного Прапора.

Борозняк Андрій Романович – 1930 року народження.

Начальник котельно-зварювального цеху. Працював на заводі з 1953 року на посадах: інженер ПДВ, начальником транспортного цеху, з 1960 – начальником котельно-зварювального.

Нагороджений медаллю «За доблесну працю», орденом Трудового Червоного Прапора.

Бруй Казимир Антонович – 1931 року народження, бригадир формувальників, Трудову діяльність на заводі розпочав в 1955 році формувальником ливарного цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Васьков Григорій Ілліч – 1910 року народження, слюсар-складальник механоскладального цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Вишинський Фелікс Станіславович – 1938 року народження, бригадир формувальників. Працював на заводі з 1958 року в ливарному цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Візігін Анатолій Андрійович – 1929 року народження.

Токар-карусельник механоскладального цеху.

Трудову діяльність на заводі розпочав в 1949 році кокільником. Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку» та орденом Леніна.

Ворона Костянтин Костянтинович – 1925 року народження. Трудову діяльність розпочав в 1946 році формувальником ливарного цеху. Учасник Великої Вітчизняної війни. За бойові заслуги нагороджений орденом Червоної Зірки і медалями. За високі трудові досягнення нагороджений орденом Леніна з врученням Червоної Зірки Героя Соціалістичної Праці.

Галецький Болеслав Деонисович – 1936 року народження, начальника механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав з 1952 року модельником. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Горбаченко Людмила Іллінічна – 1929 року народження, електрозварювальник котельного цеху. Трудову діяльність розпочала на заводі з 1947 року. Депутат Верховної Ради двох скликань. Нагороджена орденом Леніна, орденом Жовтневої революції.

Грабський Адам Мартинович – 1930 року народження, головний інженер заводу. Трудову діяльність розпочав в 1952 році майстром механоскладального цеху. Працював інженером-конструктором ВГК, заступником начальника СКБ по виробництву, начальником СКБ, начальником відділу головного конструктора. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» та орденом Трудового Червоного Прапора.

Грецький Іван Євдокимович – 1934 року народження, бригадир котельників-складальників. Трудову діяльність розпочав з 1951 року. Нагороджений орденом Знак Пошани і орденом Трудової Слави III ступеня.

Грищук Анатолій Микитович – 1936 року народження, бригадир формувальників ливарного цеху. Трудову діяльність розпочав з 1954 році. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Жовтневої революції.

Дворський Степан Гордійович – 1938 року народження, бригадир котельників-складальників. На заводі працює з 1956 року. Нагороджений орденом Знак Пошани і орденом Трудового Червоного Прапора

Дмитрієвських Микола Васильович – 1931 року

народження, слюсар-інструментальник. Трудову діяльність розпочав з 1958 року. Нагороджений орденом Трудової Слави II ступеня та орденом Трудової Слави III ступеню.

Калиновський Анатолій Миколайович – 1953 року

народження, бригадир токарів механоскладального цеху, працював на заводі з 1974 року токарем механоскладального цеху. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Кіндзерський Леонід Сигізмундович – 1936 року

народження, токар цеху автоматичних фільтрпресів. Трудову діяльність розпочав з 1960 року після закінчення ПТУ. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Ковальчук Володимир Лукич – 1937 року народження,

котельник котельно-зварювального цеху. Трудову діяльність розпочав котельником ковальського цеху з 1954 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Козловський Володимир Олександрович – 1910 року на-

родження, начальник ливарного цеху. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною», двома орденами Знак пошани, орденом Трудового Червоного Прапора.

Корнієнко Євген Миколайович – 1940 року народження,

бригадир пресувальників заготівельного цеху. На заводі працює з 1963 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня, ювілейною медаллю «За доблесну працю».

Кравчук Павлина Андріївна – 1936 року народження, маляр механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочала в 1955 року. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Красій Роман Михайлович – 1953 року народження, бригадир ливарників металів і сплавів ливарного цеху. Працює з 1973 року. В 1986 році нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Крижанівський Володимир Данилович – 1933 року народження, стругальник механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочав з 1950 року. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Куркушко Казимир Францевич – 1934 року народження, слюсар-складальник цеху автоматичних фільтрпресів. Трудову діяльність розпочав на заводі з 1950 року після закінчення ремісничого училища. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Лаптєв Сергій Георгійович – 1947 року народження. Старшим майстрером ливарного цеху. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Левашова Надія Миколаївна – 1936 року народження, розмітник механоскладального цеху. Розпочала трудову діяльність з 1953 року. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Ліщенко Мая Іванівна – 1935 року народження, електрозварювальник котельно-зварювального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочала з 1952 року. Нагороджена медаллю «За доблесну працю», орденом Трудового Червоного Прапора.

Луговський Володимир Григорович – 1942 року народження, бригадир котельників-складальників механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав з 1965 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Ляшенко Петро Іванович – 1917 року народження, бригадир формувальників ливарного цеху. На заводі працював з 1947 року. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною». Почесний громадянин м. Бердичева, кавалер ордена Леніна.

Маринкевич Ніна Гаврилівна – 1934 року народження, бригадир кранових механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочала з 1952 року. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Матвійчук Василь Анатолійович – 1944 року народження, котельник-складальник. Працював на заводі з 1962 року після закінчення ПТУ-4 котельником-складальніком котельно-зварювального цеху. Нагороджений медаллю “20 років перемоги над Німеччиною”, орденом Трудової Слави III ступеня.

Мельников Федір Дмитрович – 1928 року народження, бригадир слюсарів ремонтно-механічного цеху. Розпочав трудову діяльність слюсарем механічного цеху з 1947 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Митко Володимир Васильович – 1938 року народження, старший майстер механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочав з 1959 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Мілян Григорій Васильович – 1929 року, пресувальник заготівельного цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав котельником котельного цеху з 1947 року після закінчення ремісничого училища. Нагороджений медалями «За доблесну працю», «За трудову доблесть» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Ніколаєв Агафон Олександрович – бригадир електромонтерів електросилового цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Овчаренко Віталій Дмитрович – 1934 року народження. Бригадир слюсарів дільниці механізації ремонтно-механічного цеху. На заводі працював з 1957 року. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Огнев'юк Михайло Феофанович – 1916 року народження, робітник копра. Трудову діяльність на заводі розпочав з 1947 року. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Слави II ступеня, Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною», «За доблесну працю», орденом Жовтневої революції.

Павловський Юліан Болеславович – 1934 року народження. Бригадир пресувальників. Розпочав трудову діяльність з 1948 року штампувальником в заготівельному цеху. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудової Слави III ступеня.

Парфенюк Павло Пилипович – 1926 року народження, бригадир електромонтерів електросилового цеху. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медалями «За відвагу», «За доблесну працю» і орденом Жовтневої революції.

Пастух Марія Олексіївна – 1939 року народження, свердлувальник механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочала в 1958 році. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Передрій Михайло Феодосійович – 1930 року народження. Токар ремонтно-механічного цеху. Розпочав трудову діяльність з 1955 року електромонтером електросилового цеху. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Подгорський Олександр Олексійович – 1926 року народження. Токар-розвивальник механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав з 1961 року. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Пузиренко Іван Прокопович – 1925 року народження. Голова заводського профсоюзного комітету. Розпочав трудову діяльність у 1954 році майстром, з 1960 року начальник конструкторського бюро відділу головного металурга. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Пухальський Віктор Йосипович – 1944 року народження, бригадир токарів механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав токарем в 1966 році. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Пшеголінський Йосип Мар'янович – 1930 року народження. Бригадир комплексної бригади. Розпочав трудову діяльність з 1947 року різальником металу в заготівельному цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Рибак Борис Валентинович – 1938 року народження, токар цеху автоматичних фільтрпресів. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1956 році. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Романов Леонід Володимирович – 1933 року народження, формувальник ливарного цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1949 році. Нагороджений медаллю «За доблесну працю», орденом Трудового Червоного Прапора.

Романюк Людмила Тимофіївна – 1942 року народження, токар цеху автоматичних фільтрпресів. Після закінчення профтехучилища в 1965 році працювала на заводі. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Свіденко Іван Максимович – токар. Нагороджений орденом Леніна.

Сємчук Ігор Михайлович – 1928 року народження, начальник відділу головного металурга. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1949 році технологом ливарного цеху. Працював старшим інженером, майстром. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Сивобородько Микола Федорович – 1932 року

народження, бригадир плавильно-заливальної дільниці кольорового ливарного цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав з 1949 року ливарником. Нагороджений орденами Трудової Слави ІІ-го і ІІІ-го ступеня.

Синопальников Костянтин Порфирович – 1912 року

народження, токар-розточувальник механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочав на заводі в 1948 році токарем в механічному цеху. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Скижа Жора Петрович – 1940 року народження,

фрезерувальник механоскладального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1964 році фрезерувальником. Нагороджений орденом Трудової Слави ІІІ ступеня.

Слюсаренко Микола Ількович – 1945 року народження,

токар-розточувальник. Трудову діяльність на заводі розпочав котельником-складальніком у котельно-зварювальному цеху в 1964 році після закінчення ПТУ-4. Нагороджений Орденом Дружби народів.

Солодовнічий Михайло Григорович – 1908 року

народження, контролер-приймальник відділу технічного контролю. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Сочинський Іполит Цезаревич – 1933 року народження.

Працював на заводі з 1950 року. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Сошинська Яніна Леонідівна – 1940 року народження.

Кранівник ливарного цеху. Працювала на заводі з 1959 року. Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня.

Столбецький Франц Станіславович – 1931 року

народження, бригадир слюсарів складальників. Трудову діяльність на заводі розпочав слюсарем-складальником механоскладального цеху у 1950 році. Нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоної Прапора.

Тетерський Вадим Володимирович – 1952 року

народження, слюсар-сантехнік електросилового цеху. Трудову діяльність розпочав в 1969 році слюсарем після закінчення ПТУ-4. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Томашевський Річард Ельяшович – 1928 року

народження, бригадир слюсарів-складальників. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1944 році слюсарем-складальником в фільтр-пресовому цеху після закінчення ремісничого училища. Нагороджений орденом Дружби народів, орденом Знак Пошани.

Топорчук Анатолій Павлович – 1938 року народження, слюсар-складальник цеху автоматичних фільтрпресів. Працює на заводі з 1955 року. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Трясунов Михайло Єпіфанович – 1926 року народження, бригадир слюсарів механоскладального цеху. Трудову діяльність розпочав у 1951 році слюсарем механічного цеху Першого Держкірзаводу імені Ілліча. На заводі працював з 1964 року слюсарем механоскладальних робіт. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «За перемогу над Японією». За успіхи в мирній праці нагороджений медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Убарт Марцель Петрович – 1928 року народження, бригадир слюсарів-складальників. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1944 році слюсарем. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю». Учасник ВДНГ 1966 і 1970 років.

Ходко Віктор Андрійович – 1938 року народження, бригадир слюсарів-складальників. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1961 році слюсарем-складальніком цеху автоматичних фільтрпресів. Нагороджений ювілейною медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Чумак Антоніна Андріївна – 1935 року народження, електромонтер електросилового цеху. Працювала на заводі з 1953 року електромонтером електросилового цеху. Нагороджена медаллю «За доблесну працю», орденом Трудового Червоного Прапора.

Шабельник Олексій Андрійович – 1926 року народження,

директор заводу. Учасник ВВВ. Нагороджений медаллю «За перемогу над Німеччиною». Розпочав трудову діяльність на заводі «Прогрес» у 1956 році інженером відділу праці і заробітної плати.

Працював старшим технологом механоскладального цеху, головним технологом Бердичівського верстатобудівного заводу «Комсомолець». В 1963 році призначений директором заводу імені 50-річчя Великого Жовтня м. Коростеня. В 1970 році призначений директором Бердичівського ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Прогрес». Нагороджений орденами Знак Пошани, Трудового Червоного Прапора, Жовтневої Революції і орденом Леніна.

Шалай Любов Іванівна – 1921 року народження,

землероб ливарного цеху. Працювала на заводі з 1947 року. Нагороджена ювілейною медаллю «За доблесну працю» і орденом Трудового Червоного Прапора.

Шостак Борис Олександрович – 1948 року народження, токар інструментального цеху. Трудову діяльність на заводі розпочав в 1968 році токарем. Нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня.

Юр'єв Михайло Павлович – 1947 року народження, голова правління відкритого акціонерного товариства «Бердичівський машинобудівний завод «Прогрес». Трудову діяльність на заводі розпочав в 1965 році фрезерувальником фільтр-пресового цеху. Займав посади технолога, нормувальника, заступника та начальника відділу праці і заробітної плати, заступника директора по виробництву, генерального директора. Має звання «Заслужений працівник промисловості України», «Почесний робітник Мінтяжмашу», «Заслужений робітник культури», академік Міжнародної академії комп'ютерних наук і систем харчових технологій, дійсний член Української академії економічної кібернетики, член Європейської мережі національних інформаційних центрів по академічному визнанню та мобільності Ради Європи/ЮНЕСКО, член Ради клубу лідерів якості України, Голова регіонального відділення УСПП по м.Бердичів та член Президії обласної Ради УСПП, нагороджений орденом Дружби народів і українським орденом За заслуги III ступеня, золотою медаллю міжнародної кадрової академії «За ефективне керівництво».

Ягодін Петро Петрович – 1913 року народження, головний інженер. Трудову діяльність розпочав в 1928 році робітником залізничної станції. З 1947 року працював на заводі. З 1953 року – головний інженер. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Вітчизняної Війни II ступеня, Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, медалями «За бойові заслуги», «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною» та іншими.

ПРОГРЕСИВЦІ – УЧАСНИКИ ВИСТАВОК НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Байдюк Олександр Якович – керівник групи відділу головного конструктора. Нагороджений бронзовою медаллю в 1967 році.

Батлан Григорій Йосипович – начальник бюро відділу головного технолога. Нагороджений бронзовою медаллю в 1976 році.

Бачинський Анатолій Францевич – слюсар-електромонтажник електромонтажної дільниці N7. Нагороджений бронзовою медаллю в 1964 році.

Буль Володимир Васильович – керівник групи ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1966 році.

Ворік Соломон Ількович – інженер-конструктор ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1966 році.

Галецький Болеслав Деонисович – начальник цеху автоматичних фільтрпресів. Нагороджений срібною медаллю в 1985 році.

Горенцвайг Олександр Нехемяєвич – начальник конструкторського бюро ВГК. Нагороджений срібною медаллю в 1988 році.

Городиський Юрій Дмитрович – керівник групи ВГК. Нагороджений бронзовими медалями в 1976, 1981 роках.

Грабська Неоніла Кирилівна – інженер-конструктор ВГК.

Нагороджена срібною медаллю в 1988 році.

Доманський Франц Петрович – начальник бюро ВГК.

Нагороджений срібною медаллю в 1990 році.

Домбровський Мечислав Мар'янович – начальник бюро ВГТ. Нагороджений бронзовою медаллю в 1967 році.

Застер Юрій Євгенович – інженер-конструктор ВГК.

Нагороджений срібною медаллю в 1984 році.

Кислицький Віктор Гершевич – начальник бюро відділу головного зварювальника. Нагороджений бронзовою медаллю 1967 року.

Козаков Олексій Петрович – електрозварник механоскладального цеху. Нагороджений бронзовою медаллю в 1976 році.

Крупський Яків Романович – інженер-конструктор ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1966 році.

Левашов Микола Павлович – заступник начальника конструкторського бюро ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1967 році.

Любович Георгій Олександрович – начальник цеху автоматичних фільтрпресів. Нагороджений бронзовою медаллю в 1976 році.

Мазур Юхим Георгійович – старший майстер дільниці товарів народного споживання. Нагороджений срібною медаллю в 1988 році.

Майборода Володимир Захарович – начальник конструкторського бюро ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1966 році.

Манаков Михайло Меркур'євич – інженер-конструктор.

Нагороджений бронзовою медаллю в 1964 році.

Марківський Дмитро Пилипович – інженер-конструктор ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1984 році.

Мельников Євген Михайлович – директор заводу.

Нагороджений срібною медаллю в 1967 році.

Мікуніс Веніамін Петрович – начальник експериментального цеху. Нагороджений срібною медаллю в 1962 році.

Морозов Віктор Олексійович – начальник механоскладального цеху. Нагороджений бронзовою медаллю в 1981 році.

Неплюєв Михайло Сергійович – слюсар-складальник експериментального цеху. Нагороджений срібною медаллю в 1964 році.

Павловський Олексій Йосипович – бригадир слюсарів-складальників. Нагороджений бронзовою медаллю в 1967 році.

Перепелиця Євген Михайлович – заступник головного конструктора. Нагороджений срібною і бронзовою медаллю в 1967 році.

Петренко Іван Павлович – бригадир електрозварювальників. Нагороджений срібною медаллю в 1988 році.

Розбіцький Анатолій Денисович – начальник цеху автоматичних фільтрпресів. Нагороджений бронзовою медаллю в 1985 році.

Старжинський Олександр Себаст'янович – інженер-конструктор ВГК. Нагороджений срібною медаллю в 1987 році.

Стовбчата Клавдія Миколаївна – інженер-конструктор ВГК. Нагороджена бронзовою медаллю в 1966 році.

Столбецький Франц Станіславович – бригадир слюсарів-складальників механоскладального цеху. Нагороджений бронзовою медаллю в 1979 році.

Тодосов Трохим Трохимович – начальник конструкторського бюро ВГК. Нагороджений срібною медаллю в 1979 році.

Топорчук Анатолій Павлович – слюсар-складальник цеху N5. В 1984 році нагороджений срібною медаллю.

Українець Олександр Федорович – котельник-складальник котельно-зварювального цеху. Нагороджений бронзовою медаллю в 1967 році.

Хант Рудольф Михайлович – заступник головного конструктора. Нагороджений бронзовою медаллю в 1984 році.

Шабельник Олексій Андрійович – генеральний директор. Нагороджений срібною медаллю в 1988 році.

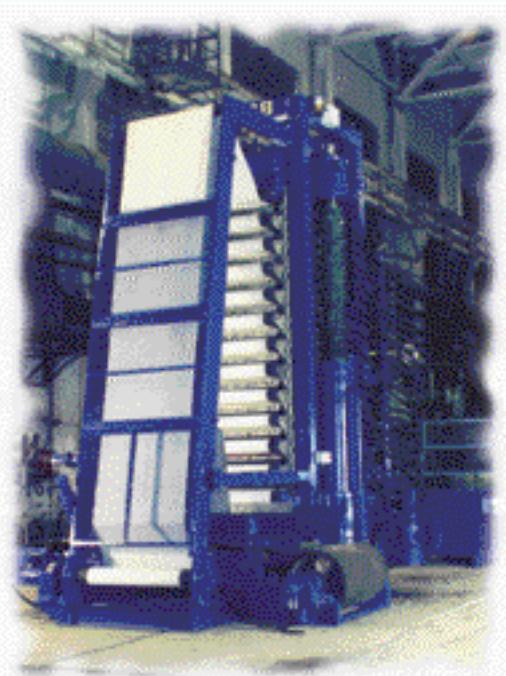
Шевчук Георгій Володимирович – інженер-конструктор ВГК. Нагороджений бронзовою медаллю в 1970 році.

Юрківський Олександр Францевич – начальник конструкторського бюро відділу головного конструктора. Нагороджений бронзовою медаллю в 1964р.

Ягодин Петро Петрович – головний інженер. Нагороджений срібною медаллю в 1966 році.

**«ПРОГРЕС» – ЦЕ ЯКІСТЬ
ЯКІСТЬ – ЦЕ ПРОГРЕС**

КАМЕРНИЙ ФІЛЬТРПРЕС БАШТОВОГО ТИПУ КМП-38 (ББП-38)

Фільтрування під надмірним тиском тонкодисперсних суспензій із вмістом зважених часток від 5 до 500 кг/м³

Укомплектований клапанами перетиснimi, якi виготовляються за ліцензією фірми “RF Technologies”

Автоматичне управління

Висока надійність

Висока продуктивність

КАМЕРНИЙ ФІЛЬТРПРЕС БАШТОВОГО ТИПУ КМП

Розвинута площа поверхні фільтрування від 2,5 до 25 м²

Автоматичне управління

Автоматичний контроль

Гіdraulічний механізм затиску плит

Галузі застосування: хімічна, гідрометалургійна, гірничорудна, вугільна, харчова та інші галузі промисловості

ФІЛЬТРПРЕСИ СТРІЧКОВІ ЛМН

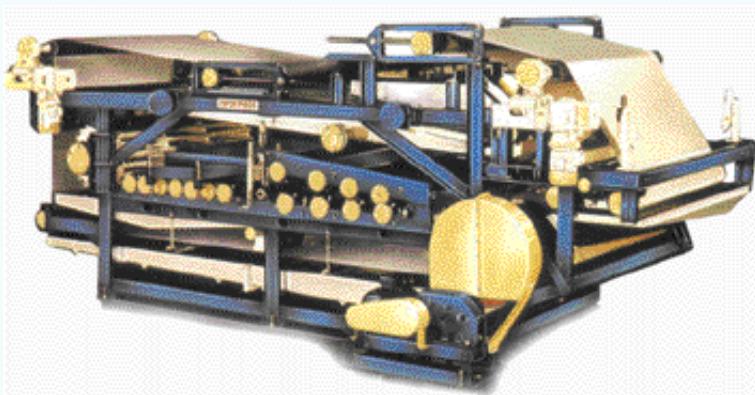
Зневоднення осаду стічної води, попередньо обробленої флокулянтами

Високоефективне зневоднення осаду

Оптимальний корозійний захист

Зневоднення усіх видів мулу

Галузі застосування: гірничорудна, вугільна, харчова, комунальна

ФІЛЬТРПРЕСИ ВАКУУМНІ СТРІЧКОВІ ЛОП

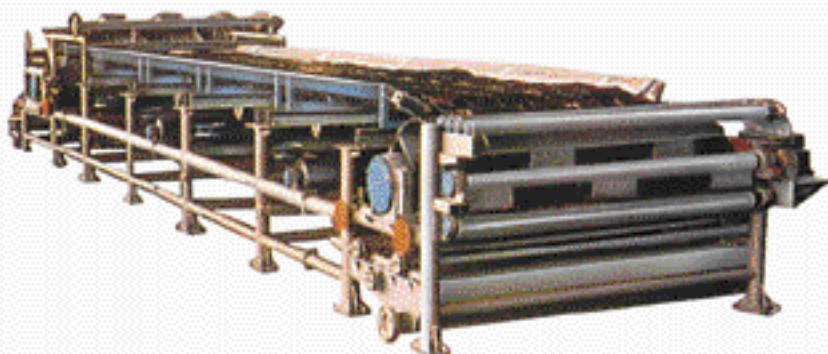
Фільтрування агресивних та неагресивних суспензій, що швидко осаджуються, з неоднорідною твердою фазою

Оптимальний технологічний режим

Регулювання товщини осаду

Простота обслуговування

Галузі застосування: хімічна, вугільна, металургійна та інші

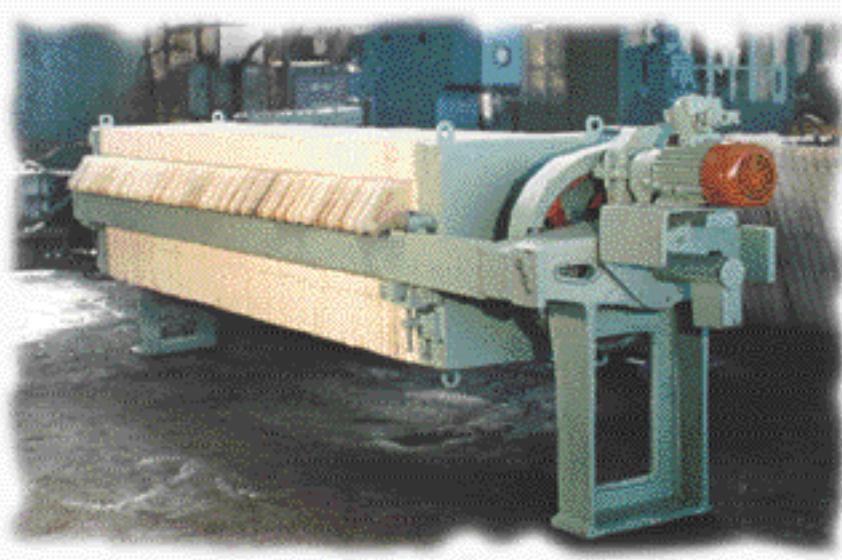
ФІЛЬТРПРЕСИ ФКМ ІЗ ПЛИТАМИ З ПОЛІПРОПИЛЕНУ

Фільтрування суспензій в хімічній, анілінофарбовій, нафтопереробній, харчовій та в інших галузях промисловості

Протитечійне промивання осаду

Ідеальна дренажна поверхня

Екологічно безпечні

ФІЛЬТРПРЕСИ ВЕЛИКОЇ ОДИНИЧНОЇ ПОТУЖНОСТІ

Фільтрування під тиском суспензій, що утворюють осад з великим гідралічним опором

Розвинута площа фільтрувальної поверхні

Висока економічність

Автоматичний режим

Галузі застосування: вугільна, гірничорудна та інші

ФІЛЬТРИ ВАКУУМНІ ДИСКОВІ ДОО

Розділення сусpenзій, що містять тверду фазу до 5000кг/м³ та утворюючих нерозтріскуючийся і не потребуючий промивки осаду

Галузі застосування: вугільна, гірничорудна, кольорова

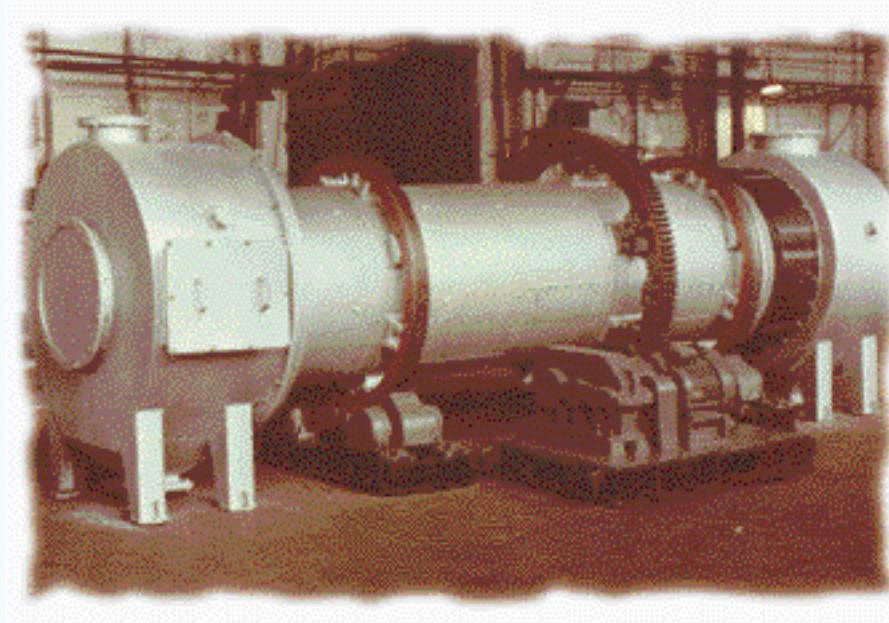

та чорна
металургія
Висока
продуктивність
Низька вологість
осаду

Простота в обслуговуванні

СУШАРКИ БАРАБАННІ ОБЕРТОВІ БН

Теплова обробка вибухобезпечних нетоксичних сипких

матеріалів

Галузі застосування: хімічна та інші

Надійність в роботі

Пряний та протитечійний рух теплоносія

Висока питома продуктивність

ФІЛЬТРИ ПІД ТИСКОМ ДИСКОВІ ДПР

Фільтрування сульфатно-мідних, сульфатно-нікелевих та інших електролітів в будь-яких галузях промисловості

Високоякісний електроліт

Висока економічність

Велика гама розчинів, що підлягають обробці

Надійне ущільнення

КОАГУЛЯТОРИ БАРАБАННІ КБ

Очистка стічної, продувної та обертової води від іонів металів, органічних речовин та інших домішок

Галузі застосування: машинобудівна, металургійна, гірничорудна та інші

Висока якість та надійність

Відсутність виділення шкідливих газів

Ніяких спеціальних реагентів!

ФІЛЬТРИ ПАТРОННІ КЕРАМІЧНІ ПКЖ, ПКО

Згущувальне і освітлювальне фільтрування під тиском малоконцентрованих суспензій

Галузі застосування: гідрометалургійна та інші

Висока чистота фільтрату

Розвинута площа фільтруючої поверхні

Низька вартість обслуговування

ФІЛЬТРИ ПІД ТИСКОМ ӘМКІСІНІ ЕДМ

Фільтрування суспензій у лакофарбовій, медичній та біологічній галузях промисловості

Особливо вигідні при фільтруванні висококонцентрованих суспензій із вмістом твердої фази до 50-60%

Виготовляються як з підігрівом, так і без нього

Особлива чистота одержаного продукту

Герметичне вивантаження осаду

Мала втрата часу на
допоміжні операції

ФОРМУВАЛЬНА МАШИНА

Стабілізація
формування панчішно-
шкарпеткових виробів
з натуральних та
синтетичних волокон

Висока продуктивність

Висока економічність

Низька собівартість виробів

КЛАПАНИ ПЕРЕТИСНІ

Виробляються по ліцензії фірми RF Technologies, Inc.
Maryland USA

Призначенні для роботи в абразивних та корозійних
сусpenзіях, рідинах та порошках

Внутрішній діаметр від 25 до 1000мм

Повний прохід продукту

Робочий тиск: 1.5, 10, 20 та 40 кгс/см²

Температура від -45°C до +160°C, pH 1-13

Застосовуються в будь-яких галузях промисловості

Висока надійність

ФІЛЬТРПРЕСИ РАМНІ РОМ, РЗМ, РОР, РЗР

Фільтрування соняшникової, бавовняної, кукурудзяної, касторової, соєвої та іншої олії, а також фільтрування нейтральних, лужних та кислих суспензій, що містять тверду фазу до 500 кг/м³

Висока надійність

Простота в обслуговуванні

Низька вартість

Характеризуються високою надійністю

ФІЛЬТРИ ЛИСТОВІ ВЕРТИКАЛЬНІ МВВ

Первинна очистка олії

Застосовується на підприємствах по виробництву олії з продуктивністю від 3 до 10 т/г

Автоматичні та напівавтоматичні режими

Візуальний контроль за якістю фільтрування

Довговічність

(чавун у контакті з олією – ідеальна пара)

ВІБРОСИТО РЗ-БЦА

Просіювання висівок під час процесу переробки зерна у високосортне борошно

Дозволяє отримати додатково 5-7% борошна вищого

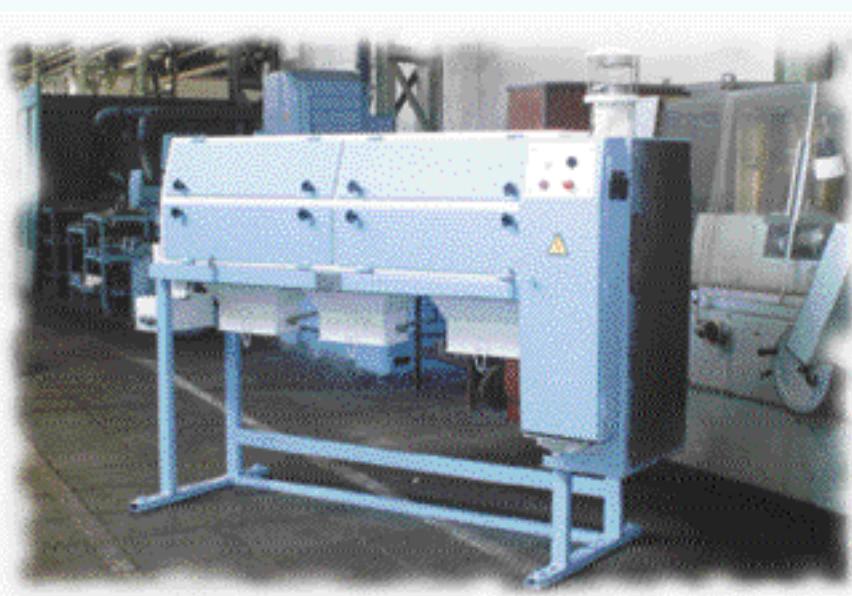
гатунку
Надійне у роботі

ВІБРОСИТО ТРЬОХСЕКЦІЙНЕ

Просіювання висівок під час процесу переробки зерна у високоякісне борошно та розподілення розмеленої маси на фракції

Дозволяє отримати борошно за гатунками:

- вищого - 45-50%
- першого - 10-15%
- другого - 10%

висівки -30%

Надійне у роботі

ФІЛЬТРИ РУКАВНІ РЦИРЭ,

РЦИЭ

Очищення запиленого
повітря та уловлювання
борошняного пилу

Безперервний імпульсний

ДВОТЛІННИЙ ТЕПЛОВИЙ АПАРАТ

Призначений для виробництва овочевих, фруктових консервів та кондитерських виробів

Обладнаний верхнім завантажувальним люком та оглядовими вікнами для нагляду за процесом варіння та уварювання

ПРОПАРЮВАЧІ ПЕРІОДИЧНОЇ ТА БЕЗПЕРВНОЇ ДІЇ П31-КБ, П32-КБ

Гідротермічна обробка зерна круп'яних культур: вівса, гороху, гречки та інших з метою поліпшення їх технологічних та споживчих якостей

Забезпечення рівномірної гідротермічної обробки зерна дозволяє:

- збільшити вихід крупи на 5-7%
- збільшити коефіцієнт лущення на 45-50%
- зменшити кількість працюючих лущильних машин в 2 рази
- зменшити енерговитрати виробництва
- скоротити час приготування продукту
- поліпшити коефіцієнт привару та розварювання

Розробник НВО “СІМО” м.Одеса

ПАРОВА ВЕРТИКАЛЬНА СУШАРКА БЛОЧНОГО ТИПУ ВС (СП-КБ)

Сушка та підсмажування зерна круп'яних культур та готової крупи

Складається з окремих теплових секцій шахтного типу

Забезпечує рівномірність просушування

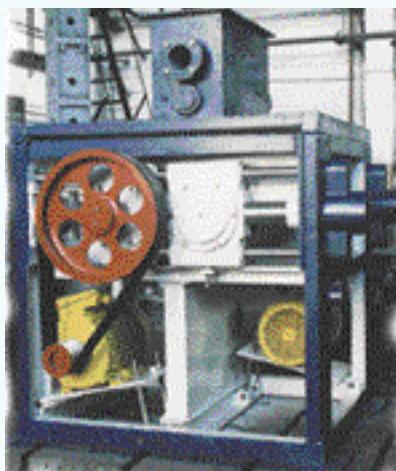
Висока продуктивність та економічність

Розробник НВО “CIMO” м.Одеса

ПЛЮЩИЛЬНИЙ СТАНОК

Плющення крупи або лущеного зерна у виробництві вівсяних, перлових, ячних, кукурудзяних., пшеничних, гречаних пластівців

Характеризується високою продуктивністю та надійністю у роботі

ФІЛЬТРПРЕСИ КАМЕРНІ КМП

Застосовуються у крохмало-патоковому виробництві, а також у виробництві харчових кислот

Працюють в автоматичному та напівавтоматичному режимах

За вимогою замовника виготовляються із корозійної сталі

Характеризуються надійністю у роботі та високою продуктивністю

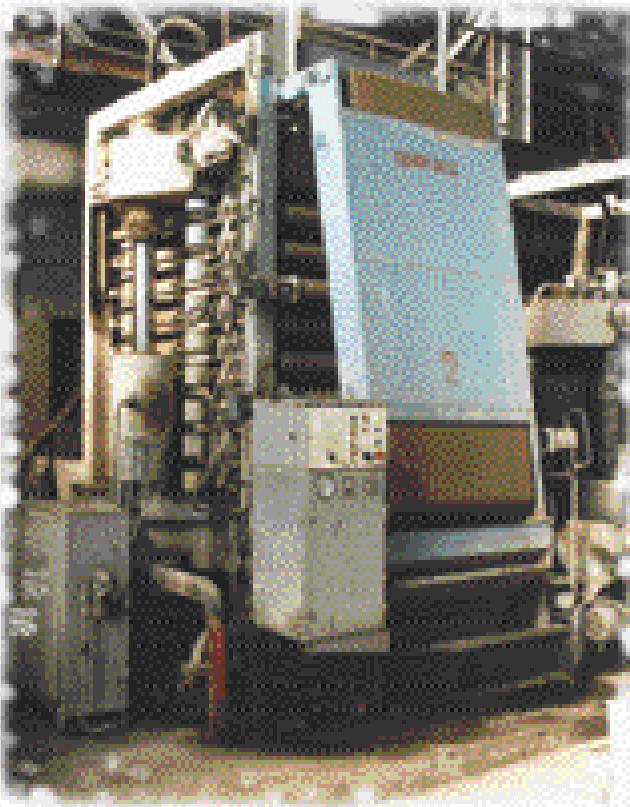
ФІЛЬТРИ ВАКУУМНІ СТРІЧКОВІ ЛОН

Виробництво харчових кислот

Працюють в автоматичному та напівавтоматичному режимах

Характеризуються надійністю у роботі, високою продуктивністю та економічністю

АВТОМАТИЧНІ ФІЛЬТРПРЕСИ РКО-25

Застосовуються в цукровому виробництві для фільтрування згущеної сусpenзії сатураційних соків

Автоматична регенерація тканини

Використання безконтактних кінцевих вимикачів (24В) гарантує повну безпеку

Вартість РКО-25 значно нижче вартості закордонних аналогів

Застосування фільтрпресів РКО-25 дозволяє зменшити втрати цукру з осадом, що дає можливість додатково отримати від 500 до 5000 кг цукру

Концентрація цукру збільшується до 8-10%

ФІЛЬТРИ-ЗГУЩУВАЧІ ЛИСТОВІ МВЖ-60

Згущення осаду соків першої та другої сaturaції, а також фільтрування клеровок цукру-сирцю сиропів цукрового виробництва

- Фільтрування при підвищенному тиску
- 2-ох секційна фільтрувальна рамка поліпшує регенерацію фільтрувальних елементів зворотним потоком фільтрату
- Простота і легкість монтажу фільтрувальних рамок
- Герметичність камери відводу фільтрату
- Візуальний контроль за якістю фільтрату
- Час обробки на фільтрах МВЖ 60 у 2.5 рази менший, ніж у дисковому згущувачі, і в 12 разів менше, ніж у відстійниках

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ СХЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ ФІЛЬТРІВ-ЗГУЩУВАЧІВ МВЖ-60 ТА ФІЛЬТРПРЕСІВ РКО-25 НА ЧЕРВОНСЬКому ЦУКРОВОМУ ЗАВОДІ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛ.

Ефективність технологічної схеми забезпечується:

- за рахунок зменшення втрат цукру з 0.1-0.6% до 0.03-0.06% від маси буряку;
- за рахунок зменшення навантаження на випарну установку на 80-120м³ води на кожні 1000т буряку;
- за рахунок отримання відносно сухого осаду (вологість до 35%), а також зменшення площин фільтраційних відстійників.

КАМЕРНІ ФІЛЬТРИ ФКС-50, ФКС-80

Одностадійне фільтрування незгущеного соку першої сaturaції, а також для фільтрування згущених сaturaційних соків та сиропів

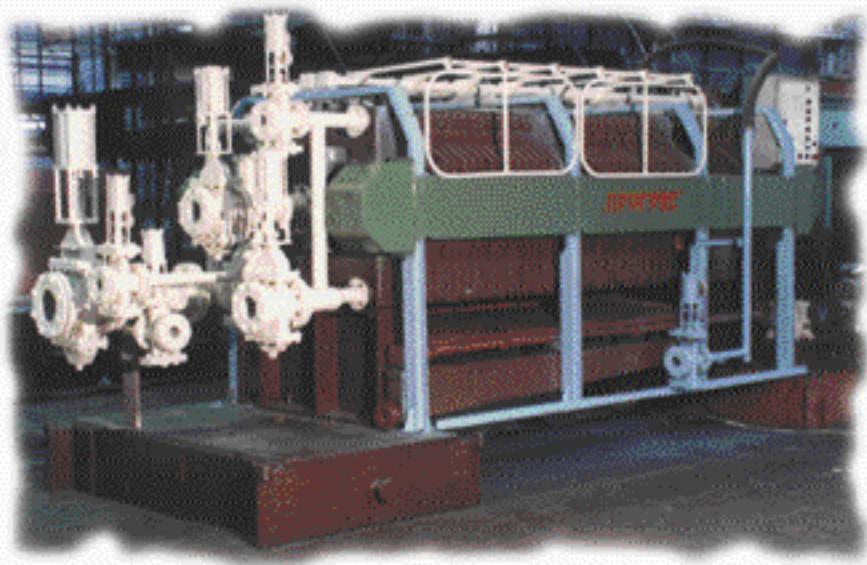
Габарити фільтрів дозволяють встановлювати їх на місце дискових фільтрів

Зменшуються втрати цукру з осадом до 0.04-0.08% від маси буряку

Зменшуються у 2-3 рази витрати води на знесолоджування

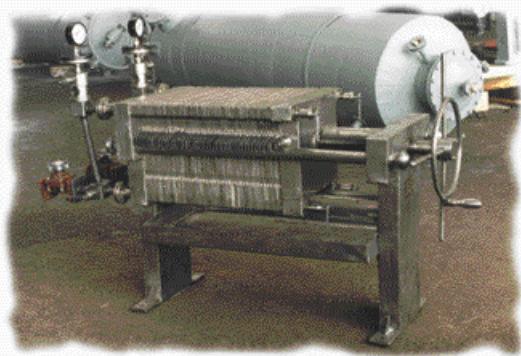
Отримується відносно сухий осад

Зменшується кількість стічної води 3-ї категорії

ФІЛЬТРПРЕСИ ФКО

Освітлювальне фільтрування вина, шампанських вин, натуральних соків, безалкогольних та інших напоїв, що пройшли попередню обробку та відділення від осаду

Забезпечують оптимальну продуктивність, візуальний контроль за процесом фільтрування і ступенем освітлення продукту, відбір технологічних проб, отримання продукту високої якості

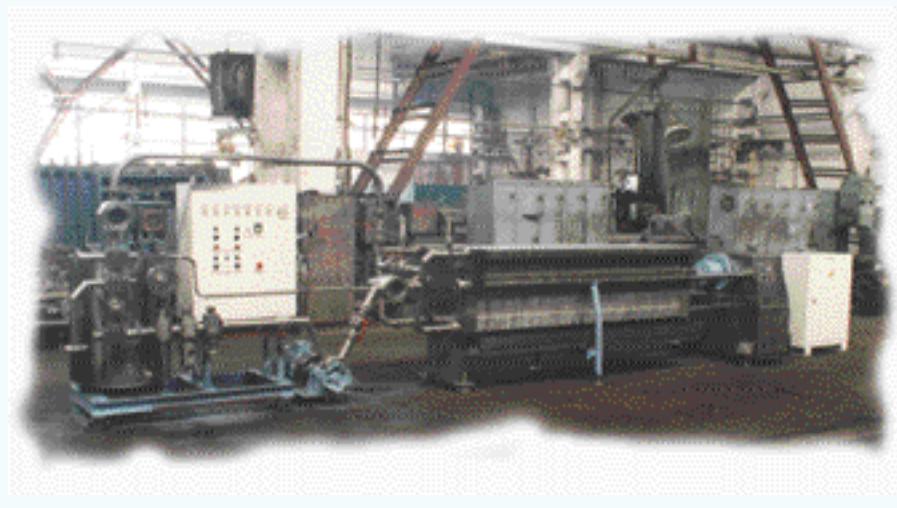
УСТАНОВКА ДЛЯ ФІЛЬТРУВАННЯ ПИВА ФП-30

Фільтрування готового пива крізь шар кізельгуру, що намивається на опірний картон

Відповідає новітнім досягненням у виробництві пива

Забезпечує візуальний контроль за процесом фільтрування із ступенем освітлення продукту, а також стерилізацію технологічних вузлів

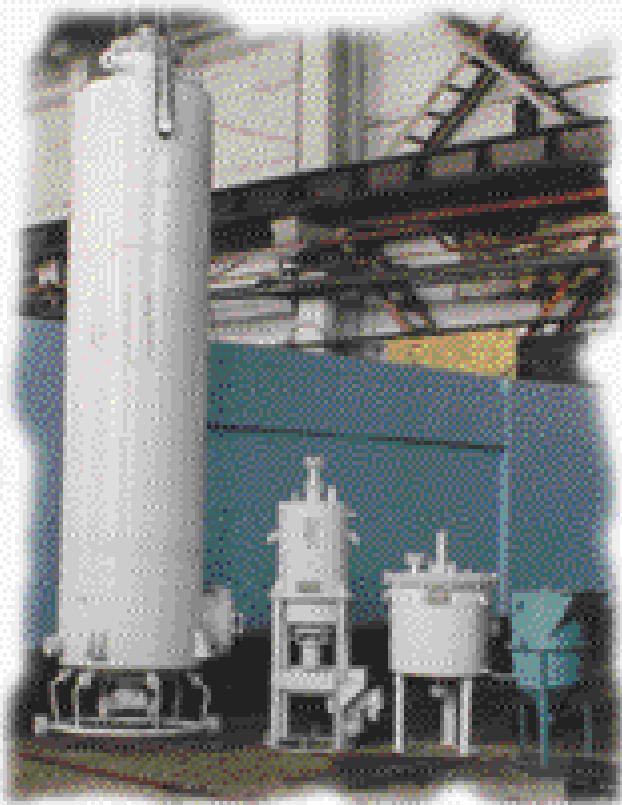
Система автоматики гарантує надійну роботу в автоматичному режимі та виключає втрати продукту при тимчасовому відключенні

УСТАНОВКА ДЛЯ ФІЛЬТРУВАННЯ ВОДНО-СПИРТОВИХ РОЗЧИНІВ

Новітнє устаткування для виробництва
високоякісної горілки

Призначене для промислового виробництва горілки

УСТАНОВКА ДЛЯ ОТРИМАННЯ АРОМАТНИХ СПИРТІВ

Застосовується на підприємствах лікеро-горілчаного виробництва та інших галузей промисловості, де використовують настої і ароматні екстракти для отримання ароматних спиртів

**ДОСТАТНЬО НАПИСАТИ НАМ ЛИСТА,
ВІДПРАВИТИ ФАКС ЧИ ПРОСТО
ЗАТЕЛЕФОНУВАТИ – І МИ ГОТОВІ ДО ПОСЛУГ**

Акціонерне товариство “Бердичівський машинобудівний завод
“Прогрес”

Голова правління – Генеральний директор

факс: (04143) 25054
тел: (04143) 22125

Маркетинг-директор

факс: (04143) 26704
тел: (04143) 95694

Збут

факс: (04143) 26138
тел: (04143) 95650

1330 , Україна

м.Бердичів Житомирської обл.

вул.К.Лібкнект , 79

E-mail: progress@ws.net.ua

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «БЕРДИЧІВСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД «ПРОГРЕС»

ДП «ПРОГРЕС-БУД»
тел: (04143) 24760

ДП «ПРОГРЕС-АГРО»
тел: (04143) 98385

ДП «ПРОГРЕС-ТНС»
тел: (04143) 95614

ОСНОВНЕ ВИРОБНИЦТВО

ДП «ПРОГРЕС-ЖИТЛОСЕРВІС»
тел: (04143) 95661

ДП «ПРОГРЕС-СПОРТ»
тел: (04143) 95722

Ананченко

Це видання присвячене і висвітлює події, що сталися в колективі за 20 років після відзначення 100-літнього ювілею з дня заснування заводу.

В роботі автор опирається тільки на архівні документи, спогади ветеранів, передових виробничників, керівників різних рівнів та їхні приватні архіви.

Редакційна група:

В.А. Матвицький
Л.К. Май
Ю.В. Харчук
О.Ц. Цемер

Над книгою працювали:

Набір:

Доманська В.В.
Слюсар Т.О.
Овчарук В.Б.

Фото

Корчемний М.Г.
Федоров М.М.
Мельников В.Ф.
Назімчук А.М.

Відповідальний за видання Мельников В.Ф.

Відділ реклами:
Наташа, Тетяна, Валя и
Валера Мельников

Дизайн, додрукарська підготовка Карнасевич К.Е.

Кольороподіл

Заєць О.О.